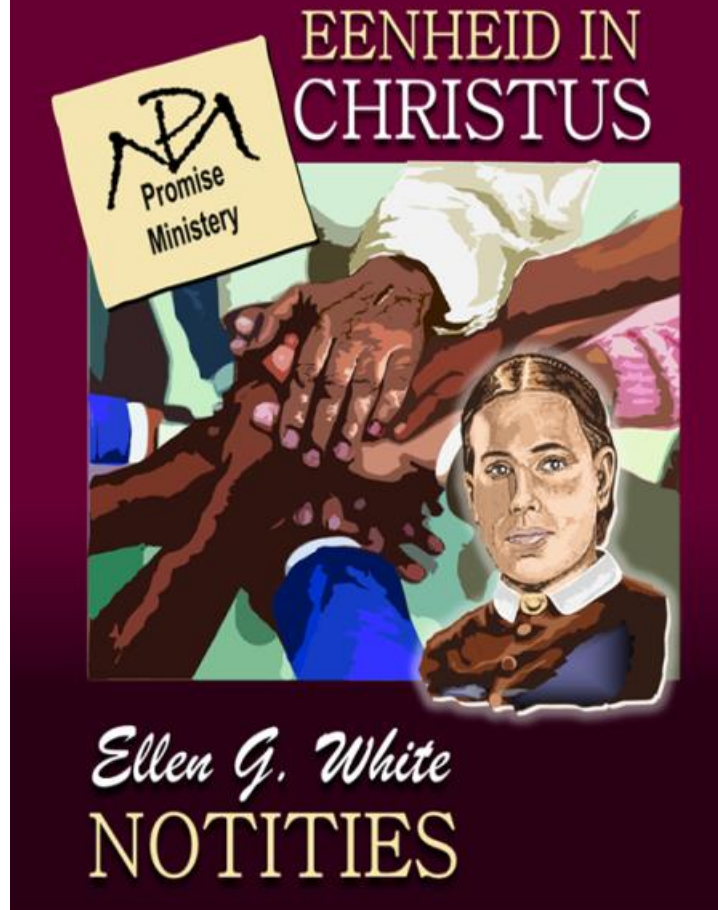

EGW Notities

Sabbat School
Bijbel Studie Gids
Okt- Nov- Dec 2018

**Supplement bij de volwassen les
in de Sabbatschool
okt-nov-dec 2018**

Inhoud:

4^e kwartaal 2018 – **Eenheid in Christus**

Les onderwerp	blz.
1. Schepping en zondeval	3
2. Oorzaken van onenigheid	8
3. Opdat zij allen een zijn	14
4. De Sleutel tot Eenheid	20
5. De ervaring van eenheid in de eerste gemeente	25
6. Beelden van eenheid	31
7. Als er strijd ontstaat	37
8. Verenigd in geloof	43
9. Het meest overtuigende bewijs	49
10. Eenheid en verbroken relaties	55
11. Eenheid in aanbidding	61
12. Kerkorganisatie en eenheid	66
13. Het laatste herstel van eenheid	72

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers. Kopierechten[®] bij Pacific Press[®] Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry**[®]

Contact: [**info@promiseministry.nl**](mailto:info@promiseministry.nl)

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

1. Schepping en zondeval

Sabbatmiddag 29 september

De mens zou het beeld van God dragen, zowel uiterlijk als innerlijk. Christus alleen is "het uitgedrukte beeld" van de Vader; maar de mens werd geschapen naar het beeld van God. Zijn natuur was in overeenstemming met Gods wil. Zijn verstand instaat goddelijke dingen te bevatten. Zijn genegenheden waren zuiver; zijn eetlust en hartstocht stonden onder controle van het verstand. Hij was heilig en gelukkig in het dragen van Gods beeld en in volkomen gehoorzaamheid aan zijn wil. — *Patriarchen en Profeten, blz. 20*

Door zonde wordt onze geest verduisterd en ons begrip verblind. Naarmate de zonde uit onze harten wordt gezuiverd zal het licht van de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus, Zijn woord verlichtend en weerspiegeld van het gezicht van de natuur, steeds vollediger verklaren dat Hij "genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid en waarheid" is. Exodus 34: 6.

In Zijn licht zullen wij het licht zien, totdat geest en hart en ziel veranderd zijn naar het beeld van Zijn heiligheid. — *Testimonies for the Church, vol. 8, p. 322.*

Eenheid brengt kracht; onenigheid zwakte. Verbonden met elkaar, eensgezind samenwerkend voor de redding van mensen, zullen we werkelijk "arbeiders samen met God" zijn. Zij die weigeren om in harmonie met elkaar te werken onteren God ten zeerste. De vijand van zielen heeft er genoeg in om te zien dat ze kruislings met elkaar werken. Zulke mensen hebben het nodig om broederlijke liefde en zachtmoedigheid te ontwikkelen. Als ze het gordijn dat de toekomst verbergt opzij konden schuiven en het resultaat van hun onenigheid konden zien, zouden ze zeker tot berouw worden gebracht.

De wereld ziet met voldoening de onenigheid onder christenen. Ontrouw is tevredengesteld. God roept op tot verandering onder Zijn volk. Eenheid met Christus en met elkaar is onze enige veiligheid in deze laatste dagen. Laat ons Satan niet de gelegenheid geven naar onze kerkleden te wijzen, zeggende: "Zie hoe deze mensen die onder de banier van Christus staan elkaar haten. Wij hebben niets van hen te vrezen zolang zij meer kracht aanwenden om elkaar te bestrijden dan in de strijd met mijn leger." — *Testimonies for the Church, vol. 8, p. 240.*

Waar geloof zal worden geopenbaard in goede werken, want goede werken zijn de vruchten van geloof. Wanneer God in het hart werkt en de mens zijn wil overgeeft aan God, en met God samenwerkt, dan werkt hij in zijn leven uit wat God door de Heilige Geest bewerkt, en dan is er overeenstemming tussen de bedoelingen van het hart en de toepassing in het leven. Iedere zonde moet worden opgegeven als het afschuwelijke dat de Heer van leven en heerlijkheid heeft gekruisigd, en de gelovige moet een vooruitgang ervaren door voortdurend de werken van Christus te doen. Het is door voortdurende overgave van de wil, door voortdurende gehoorzaamheid dat de zegeningen van rechtvaardiging worden behouden. — *Selected Messages, book 1, p. 397.*

Zondag 30 september: Liefde als een bron van eenheid

God spreekt tot ons in de natuur. Wij horen Zijn stem wanneer wij zien op de schoonheid en rijkdom van de natuurlijke wereld. Wij zien Zijn heerlijkheid in de prachtige dingen die Zijn hand heeft gemaakt. Wij zien Zijn werken zonder voorhangsel ertussen. God heeft ons deze dingen gegeven zodat wij door het zien op de werken van Zijn handen over Hem kunnen leren.

God heeft ons deze kostbare dingen gegeven als een uiting van Zijn liefde. De Heere houdt van schoonheid, en om ons te verheugen en te verblijden heeft Hij voor ons de pracht van de natuur uitgespreid, net zoals aardse ouders ernaar streven om mooie dingen te plaatsen voor hun kinderen waar ze van houden. De Heere is altijd verheugd wanneer Hij ons blij ziet. Hoewel zondig met al zijn onvolkomenheden, heeft de Here aan deze wereld overvloedig het nuttige en het schone gegeven. De mooi gekleurde bloemen vertellen van Zijn tederheid en liefde. Zij hebben hun eigen taal en doen ons denken aan de Schenker. — *This Day With God*, p. 241.

Zuivere liefde is eenvoudig in zijn werking, en afgescheiden van ieder ander beginsel om te handelen. Wanneer het samengaat met aardse motieven en zelfzuchtige belangen, houdt het op zuiver te zijn. God let er meer op met hoeveel liefde wij werken, dan hoeveel we doen. Liefde is een hemelse eigenschap. Het kan niet uit het natuurlijke hart voortkomen. Deze hemelse plant bloeit alleen waar Christus heerst. Waar liefde aanwezig is, daar is kracht en waarheid in het leven. Liefde doet goed en niets anders dan goed. Zij die liefhebben dragen vrucht tot heiligheid en als einde het eeuwige leven. — *The Youth's Instructor*, January 13, 1898.

De eigenschap die Christus het meeste waardeert in mensen is liefde uit een rein hart. Dit is de vrucht van de christelijke boom. "Eenieder, die liefheeft, is uit God geboren en kent God."¹ Johannes 4:7. De Here Jezus heeft gezegd: "Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt. Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander." Johannes 13:34, 35.

Gehuld in de wolkkolom sprak Hij tot de kinderen van Israël door Mozes: "Gij zult uw broeder in uw hart niet haten; openlijk zult gij uw volksgenoot terechtwijzen en niet ter wille van hem zonde op u laden. Gij zult niet wraakzuchtig en haatdragend zijn tegenover de kinderen van uw volk, maar uw naaste liefhebben als uzelf: Ik ben de Here." Leviticus 19:17,18. "Dit gebied Ik u, dat gij elkander liefhebt." Johannes 15:17...

Als u in de liefde van God blijft zal een invloed uw ziel omgeven die een geur ten leven zal zijn. U moet omzien naar zielen als iemand die verantwoording moet afleggen. — *This Day With God*, p. 365.

Maandag 1 oktober: De gevolgen van de zondeval

Nadat Adam en Eva gegeten hadden van de verboden vrucht, werden zij vervuld met een gevoel van schaamte en angst. Aanvankelijk was hun enige gedachte het bedenken van een excuus voor hun zonde tegenover God, en hoe zij konden ontkomen aan de gevreesde straf van de dood. Toen de Heer hen naar hun zonde vroeg, antwoordde Adam, terwijl hij de schuld ten dele op God, ten dele op zijn gezellin legde: "De vrouw die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven en toen heb ik gegeten." De vrouw legde de schuld bij de slang, door

te zeggen: "De slang heeft mij verleid en toen heb ik gegeten." Met andere woorden: Waarom hebt U de slang gemaakt; waarom hebt U hem eigenlijk in Eden toegelaten? Dit waren de vragen die opgesloten lagen in haar excuus voor haar zonde, waarmee zij de verantwoordelijkheid voor haar val bij God legde. De geest van zelfrechtvaardiging vond zijn oorsprong bij de vader der leugen, en wordt sindsdien gezien bij alle zonen en dochters van Adam. Schuldbelijdenissen van dit soort worden niet ingegeven door de goddelijke Geest en zullen ook niet door God worden aanvaard. Ware bekering zal de mens ertoe brengen zijn schuld zelf te aanvaarden en zonder bedrog of huichelarij te erkennen. – *Getuigenissen voor de Gemeente, deel 5, blz. 518*

Het leven van Adam bestond uit verdriet, verootmoediging en voortdurend berouw. Terwijl hij zijn kinderen en kleinkinderen onderwees in de vreze des Heren, kreeg hij vaak bittere verwijten over zijn zonde die zoveel ellende over zijn nakomelingen bracht. Toen hij het prachtige Eden verliet joeg de gedachte dat hij moest sterven hem angst aan. Hij zag de dood als een vreselijke ramp. Hij werd voor de eerste keer bekend gemaakt met de afschuwelijke werkelijkheid van de dood in de menselijke familie doordat zijn eigen zoon Kain zijn broer Abel doodde. Vol van de meest bittere spijt over zijn eigen overtreding, en beroofd van zijn zoon Abel, en ziende op Kain als zijn moordenaar, en kennende de vloek die God over hem had uitgesproken, ging het hart van Adam gebukt onder zielenleed. Bitter verweet hij zichzelf zijn eerste grote overtreding. Hij smeekte vergeving van God door het beloofde Offer. Hij had de toorn van God voor zijn misdaad, begaan in het paradijs, diepgevoeld. Hij was getuige van het algemene verderf wat God er later uiteindelijk toe bracht om de bewoners van de aarde te vernietigen door een zondvloed. Het doodsvonnissen dat Zijn Maker over hem had uitgesproken, wat hem eerst zo verschrikkelijk scheen, leek rechtvaardig en genadig in God nadat hij enkele honderden jaren had geleefd, om een einde te maken aan een ellendig leven.

Toen Adam getuige was van de eerste tekenen van ontbinding in de natuur in het vallende blad en de verwelkende bloemen, treurde hij dieper dan mannen en vrouwen nu treuren over hun doden. De verwelkende bloemen waren niet de oorzaak van het diepste verdriet, want zij waren teer en kwetsbaar, maar de hoge, edele, machtige bomen die hun bladeren lieten vallen om te vergaan, toonden hem de algehele ontbinding van de prachtige natuur, die God speciaal voor de mens had geschapen. — *The Story of Redemption, p. 55.*

Dinsdag 2 oktober: Verdere onenigheid en scheiding

Als gevolg van Adams overtreding werd de zonde geïntroduceerd in de mooie wereld die God had geschapen, en mannen en vrouwen werden steeds vrijmoediger in het overtreden van Zijn wet. De Heere keek neer op de onboetvaardige wereld en besloot dat Hij aan de overtreders Zijn macht moest laten zien. Hij liet Noach Zijn bedoeling weten en droeg hem op om de mensen te waarschuwen terwijl hij zijn ark bouwde waarin de gehoorzamen beschutting konden vinden tot Gods verontwaardiging voorbij was. Gedurende honderdtwintig jaar verkondigde Noach de waarschuwingsboodschap aan de wereld voor de zondvloed, maar slechts enkelen bekeerden zich...

Het opstandige geslacht werd weggevaagd door de zondvloed. Zij stierven allen. Door de vervulling van de profetische waarschuwing dat ieder die de geboden van de

hemel niet houdt de wateren van de vloed zouden drinken, werd de waarheid van Gods woord getoond.

Na de zondvloed vermeerderden de mensen zich opnieuw op de aarde, en goddeloosheid nam ook toe. Afgoderij werd bijna algemeen, en de Heere liet de verharde overtreders tenslotte over aan hun eigen slechte wegen, terwijl Hij Abraham uitkoos, uit de geslachtslijn van Sem, en hem maakte tot de bewaarder van Zijn wet voor toekomstige generaties. — *Fundamentals of Christian Education*, p. 504.

“Hieraan zullen allen weten dat gij discipelen van Mij zijt,” zei Jezus, “indien gij liefde hebt onder elkander.” Wanneer mensen met elkaar zijn verbonden, niet door geweld of door eigenbelang maar door liefde, tonen zij de uitwerking van een invloed die boven menselijke invloeden staat. Waar deze eenheid bestaat is deze het bewijs dat Gods beeld in de mens wordt hersteld, dat een nieuw levensbeginsel is ingeplant. Daaruit blijkt dat in de goddelijke natuur kracht bestaat om weerstand te bieden aan de bovennatuurlijke krachten van het kwaad, en dat Gods genade de zelfzuchtige gedachten in het natuurlijke hart onderwerpt. — *Jezus de Wens der Eeuwen*, blz. 566

Het is noodzakelijk dat onze eenheid in deze tijd zodanig is dat het de toets van beproeving kan doorstaan... wij hebben vele lessen te leren, en veel, heel veel, af te leren. Alleen God en de hemel zijn onfeilbaar. Zij die denken dat ze nooit een gekoesterde overtuiging hoeven op te geven, nooit van mening hoeven te veranderen, zullen worden teleurgesteld. Zo lang wij vasthouden aan onze eigen ideeën en meningen met vastbesloten eigenzinnigheid, kunnen wij niet de eenheid hebben waar Christus voor bad. — *Testimonies for Ministers and Gospel Workers*, p. 30.

In deze (eerste engel) boodschap heeft God de gemeente een waarschuwing gezonden, die – als ze was aanvaard – een eind zou hebben gemaakt aan het kwaad dat hen van God verwijderde. Als zij deze boodschap uit de hemel hadden aangenomen, hun harten voor God hadden verootmoedigd en er in alle oprechtheid naar hadden gestreefd zich voor te bereiden om in zijn aanwezigheid te leven, zouden de Geest en de kracht Gods zich onder hen geopenbaard hebben. De gemeente zou weer die gezegende eenheid, het geloof en de liefde hebben gekend die bestonden in de tijd van de apostelen, toen de gelovigen “één van hart en geest” waren en “het woord van God met vrijmoedigheid spraken”, toen “de Here dagelijks aan de kring toevoegde.” Handelingen 4:32,31; 2:47. — *Het Grote Conflict*, blz. 280

Woensdag 3 oktober: Abraham, de vader van Gods volk

Zoals de Bijbel twee wetten laat zien, de een onveranderlijk en eeuwig, de andere als hulpmiddel en tijdelijk, zijn er ook twee verbonden. Het verbond der genade werd voor het eerst met de mens gesloten in het paradijs, toen na de zondeval de belofte werd gegeven dat het zaad der vrouw de kop van de slang zou verbrijzelen. Dit verbond biedt alle mensen vergiffenis en de hulp van Gods genade voor latere gehoorzaamheid door het geloof in Christus. Tevens beloofde het eeuwig leven op voorwaarde van trouw aan Gods wet. Op deze wijze hebben de aartsvaders de hoop der zaligheid ontvangen.

Dit verbond werd vernieuwd met Abraham in de belofte: “Met uw nageslacht zullen alle volken op aarde gezegend worden.” Genesis 22:18. Deze belofte wees heen op Christus. Op deze wijze begreep Abraham het, (zie Galaten 3:8,16) en hij vertrouwde op Christus voor het vergeven van zijn zonden. Door dit geloof werd hij

gerechtvaardigd. Het verbond met Abraham handhaafde ook het gezag van Gods wet.
– *Patriarchen en Profeten, blz. 333, 334*

Abraham werd door de omliggende naties geëerd als een machtige vorst en een wijze en kundige leider. Hij hield zijn invloed niet weg van zijn bureu. Zijn leven en karakter oefende, in tegenstelling tot dat van de aanbidders van afgoden, een veelzeggende invloed uit ten gunste van het ware geloof. Zijn trouw aan God was standvastig, terwijl zijn welwillendheid en goedgunstigheid vertrouwen en vriendschap opwekte, en zijn ongedwongen grootheid respect en eerbied afdwong.

Zijn godsdienst werd niet gezien als een kostbare schat die angstvallig bewaakt moest worden en waar alleen de bezitter van kon genieten. Ware godsdienst kan zo niet vastgehouden worden, want zo'n geest is in tegenspraak met de beginselen van het evangelie. Wanneer Christus in het hart woont is het onmogelijk om het licht van Zijn aanwezigheid te verbergen, of dat licht te verduisteren. Integendeel, het zal steeds helderder worden terwijl de mist van zelfzucht die de ziel omgeeft dag na dag wordt verdreven door de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid.

Het volk van God zijn Zijn vertegenwoordigers op aarde en het is Zijn bedoeling dat zij lichten zijn in de morele duisternis van deze wereld. — *God's Amazing Grace, p. 56.*

De discipelen van Christus worden als lichtdragers op de weg naar de hemel gesteld. Door hen worden de barmhartigheid en goedheid van de Vader zichtbaar voor een wereld, die gehuld is in de duisternis van verkeerde opvattingen over God. Doordat zij hun goede werken zien, worden anderen ertoe geleid, de Vader in de hoge te verheerlijken. Want het wordt zichtbaar, dat er een God is op de troon van het heelal: Zijn karakter is het waard om te loven en na te volgen. De goddelijke liefde, die in het hart gloeit en de christelijke harmonie in het leven zijn als een glimp van de hemel, die aan mensen in deze wereld wordt geschonken, zodat zij waardering kunnen krijgen voor hoe voortreffelijk de hemel is.

Zo worden mensen ertoe geleid, te geloven in "de liefde die God tot ons heeft" (1 Johannes 4:16). — *Gedachten over de berg der zaligsprekingen, blz. 38*

Donderdag 4 oktober: Gods uitverkoren volk

Deuteronomium 7: 6, 7: "Want gij zijt een volk, dat de Here, uw God, heilig is; ú heeft de Here, uw God, uit alle volken op de aardbodem uitverkoren om zijn eigen volk te zijn. Niet, omdat gij talrijker waart dan enig ander volk, heeft de Here Zich aan u verbonden en u uitverkoren; veeleer zijt gij het kleinste van alle volken."... de Here heeft hem die godvrezend is afgezonderd voor Zichzelf; deze toewijding aan God en afscheiding van de wereld wordt duidelijk en stellig bevolen in zowel het Oude als het Nieuwe Testament. Er is een scheidsmuur die de Here Zelf heeft gemaakt tussen de dingen van de wereld en de dingen die Hij uit de wereld heeft gekozen en voor Zichzelf heeft geheiligd. De roeping en het karakter van Gods volk zijn bijzonder, hun vooruitzichten zijn bijzonder, en deze bijzonderheden onderscheiden hen van alle andere mensen. Alle mensen van God op de aarde vormen een lichaam, vanaf het begin tot het einde van de tijd. Zij hebben één Hoofd dat het lichaam leidt en beheerst. Dezelfde geboden die aan het oude Israël waren gegeven, zijn geldig voor Gods volk nu, om afgescheiden te zijn van de wereld. Het grote Hoofd van de gemeente is niet veranderd. De ervaring van christenen in deze tijd lijkt veel op de rondzwervingen van het oude Israël. — *Testimonies for the Church, vol. 1, p. 283.*

Christus heeft ons uitgekozen uit de wereld, opdat wij een bijzonder volk zouden zijn. Hij "die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken." Gods werkers moeten mensen van gebed zijn, ijverige leerlingen van de Schriften, hongerend en dorstend naar gerechtigheid, opdat zij een licht en kracht kunnen zijn voor anderen, - *Getuigenissen voor de Gemeente, deel 5, blz. 482*

Gods hedendaagse Israël, de vertegenwoordigers van de hemel die de ware kerk van Christus vormen, moeten sterk staan, want de taak het werk te voltooien dat aan de mens is opgedragen, rust op hen. Toch hebben we te maken met dezelfde invloeden die heerste in de tijd van Salomo's regering over Israël. De krachten van de vijand van alle gerechtigheid zijn niet te verwaarlozen; alleen door Gods kracht kan de overwinning behaald worden. De strijd die ons wacht, eist het beoefenen van een geest van zelfverloochening; van wantrouwen in eigen macht en afhankelijkheid van God alleen; van het verstandig waarnemen van elke kans om zielen te redden. Gods zegen zal rusten op Zijn kerk als deze eensgezind voorwaarts trekt, en aan een wereld die in het duister ligt de schoonheid openbaart van heiligheid, geopenbaard door een christelijke geest van zelfopoffering; in het verheffen van God in plaats van de mens, en in liefdevolle onvermoeibare dienst aan hen die zoveel behoefte hebben aan de zegeningen van het evangelie. – *Profeten en Koningen, blz. 46*

Vrijdag 5 oktober: Voor verdere Studie

Patriarchen en Profeten, 'De Schepping'

Patriarchen en Profeten, 'De roeping van Abraham'

2. Oorzaken van onenigheid

Sabbatmiddag 6 oktober

Het is iets groots om wijs te zijn ten opzichte van God. De vreze des Heren is het begin der wijsheid. Dit is onderwijs van het hart, en is belangrijker dan het onderwijs dat slechts uit boeken komt. Het is goed en onmisbaar om een kennis van de wereld waarin we leven te verwerven, maar als we de eeuwigheid buiten beschouwing laten, zullen wij een fout maken waarvan we nooit kunnen herstellen. Het zal zijn als de kennis de verkregen werd door het eten van de vrucht van de verboden boom...

Het Woord van de enige ware God is onfeilbaar. Oneindige wijsheid, heiligheid, kracht en liefde worden vermengd in het wijzen op de maatstaf waarbij God het karakter meet. Gods Woord omschrijft de wetten van Zijn koninkrijk zo duidelijk dat niemand in duisternis hoeft te wandelen. Zijn wet is de uitdrukking van Zijn karakter. Het is de standaard die iedereen moet bereiken die het koninkrijk van God wil binnengaan. Niemand hoeft in onzekerheid te verkeren... de wet van God is niet afgeschaft. Hij zal in alle eeuwigheid leven. Door de dood van Christus is hij verhoogd en werd zonde blootgelegd in zijn ware licht. —*In Heavenly Places, p. 137.*

Op de duidelijkste wijze had Christus hen door Mozes Gods doel voorgehouden en de voorwaarden voor hun voorspoed duidelijk gemaakt...

Als zij zijn geboden zouden bewaren, beloofde God hun de beste tarwe te geven en honing uit de rots te doen komen. Hij zou hen met een lang leven verzadigen en hun Zijn heil doen zien.

Omdat Adam en Eva aan God ongehoorzaam waren geweest, hadden zij het paradijs verloren en ten gevolge van de zonde was de hele aarde vervloekt. Maar wanneer Gods volk zijn raad zou opvolgen, zou hun land weer vruchtbaarheid en schoonheid kennen... Zoals de aarde gehoorzaam aan zijn natuurwetten, zijn schatten zou voortbrengen, moesten in gehoorzaamheid aan zijn zedenwet de harten van het volk de kenmerken van zijn karakter weergeven. Zelfs de heidenen zouden erkennen dat zij, die de levende God liefhadden en dienden, boven hen stonden. – *Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 163, 164*

De gouden keten van liefde die de harten van de gelovigen samenbindt in banden van gemeenschap en liefde, en in eenheid met Christus en de Vader, maakt de verbinding volmaakt en brengt naar de wereld een getuigenis van de kracht van het christendom die niet kan worden weersproken...

Dan zal zelfzucht worden uitgerukt en ontrouw zal er niet zijn. Er zal geen strijd en onenigheid zijn. Er zal geen koppigheid zijn in iedereen die met Christus is verbonden. — *That I May Know Him, p. 173.*

Zelfzucht en trots belemmeren de zuivere liefde die ons in de geest met Jezus Christus verbindt. Als deze liefde werkelijk wordt ontwikkeld zal het sterfelijke met het sterfelijke mengen en zullen allen zich richten op de Onsterfelijke. Menselijkheid zal zich verbinden met menselijkheid en allen zullen verbonden zijn met het hart van Oneindige Liefde. Geheiligde liefde voor elkaar is heilig. In dit grote werk van christelijke liefde voor elkaar – veel hoger, trouwer, moediger, onzelfzuchtiger dan ooit is gezien – blijft christelijke tederheid, christelijke gulheid en beleefdheid en het omvat de menselijke familie in de omarming van God, erkennende de waardigheid waarmee God de rechten van de mens heeft bekleed. — *Our High Calling, p. 173.*

Zondag 7 oktober: "Keer terug, afvallige kinderen"

In de Bijbel wordt het heilige en onveranderlijke karakter van de verhouding tussen Christus en zijn gemeente voorgesteld door de huwelijksband. De Here heeft zijn volk met Zichzelf verbonden door een plechtig verbond; Hij heeft beloofd dat zij Zijn volk zouden zijn en zij hebben beloofd van Hem en van Hem alleen te zijn. Hij zegt: "Ik zal u Mij tot bruid werven voor eeuwig: Ik zal u Mij tot bruid werven door gerechtigheid en recht, door goedertierenheid en ontferming." Hosea, 2:18. En ook: "Ik ben Heer over u." Jeremia 3:14...

De ontrouw van de gemeente tegenover Christus blijkt uit het feit dat zij Hem haar vertrouwen en liefde niet schenkt en dat zij de ziel in beslag laat nemen door liefde voor wereldse zaken. Deze ontrouw wordt vergeleken met het verbreken van de huwelijksbelofte. – *Het Grote Conflict, blz. 282*

Het hart van God hunkert naar zijn aardse kinderen met een liefde sterker dan de dood. Toen Hij Zijn Zoon gaf, schonk Hij de hele hemel in die ene gave. Het leven van de Heiland, Zijn dood en Zijn bemiddelingswerk, het werk van de engelen, het pleiten van de Geest, de Vader, Die boven en door dit alles heen Zijn invloed laat gelden, de

onophoudelijke belangstelling van de kant van de hemelse wezens – dat alles speelt een rol ten behoeve van de redding van de mens.

Laten we dat verbazingwekkende offer, dat voor ons gebracht is, overdenken! Laten we de moeite en de inzet van de hemel om het verlorene op te eisen en terug te leiden naar het huis van de Vader, op waarde schatten. Sterkere motieven en krachtiger middelen konden niet worden aangewend. De geweldige beloning voor het doen van het goede, de vreugde van de hemel, het gezelschap van de engelen, de gemeenschap en de liefde van God en Zijn Zoon, de verheffing en ontwikkeling van al onze krachten in alle eeuwigheid – vormt dit alles niet een enorme drijfveer en aanmoediging om ons hart in liefdevolle dienst te geven aan onze Schepper en Verlosser? – *De Weg naar Christus, blz. 17*

Het tegenwoordige Israël loopt groter gevaar God te vergeten en tot afgoderij te worden gebracht dan Zijn oude volk. Er worden vele afgoden aanbeden zelfs door belijdende sabbatvierders. God gaf Zijn oude volk opdracht om vooral op hun hoede te zijn voor afgoderij, want als zij weggeleid konden worden van het dienen van de levende God zou Zijn vloek op hen rusten, terwijl als zij Hem met heel hun hart zouden liefhebben, met heel hun ziel en met al hun kracht, zou Hij hen overvloedig zegenen in de broodmand en voorraad, en zou ziekte uit hun midden verwijderen.

Er is nu een zegen en een vloek voor Gods volk – een zegen als zij uit de wereld komen en zich afscheiden, en op de weg van nederige gehoorzaamheid wandelen; en een vloek als zij zich verbinden met afgodendienaars, die de hoge aanspraken van de hemel vertrappen. De zonden en overtredingen van het opstandige Israël zijn opgeschreven en het beeld wordt ons voorgehouden als een waarschuwing dat als wij hun voorbeeld van overtreding volgen en van God afwijken wij net als zij zullen vallen. — *Testimonies for the Church, vol. 1, p. 609.*

Maandag 8 oktober: "Rechtvaardig in eigen ogen"

De Israëlieten hadden zich vermengd met de heidenen en hun werken geleerd. Ze trouwden met Kanaänieten, en de afgodendienst verbreidde zich als een ziekte door geheel het land. "Zij dienden hun afgoden, die tot een valstrik werden, zij offerden hun zonen en dochters aan de boze geesten; ... het land werd door bloedschuld ontwijjd... Toen ontbrandde de toorn des Heren tegen zijn volk, en Hij gruwde van zijn erfdeel." Psalm 106:36-40.

Zolang het geslacht leefde dat onderricht van Jozua had ontvangen, had de afgoderij weinig vorderingen gemaakt; maar de ouders hadden de weg tot afval voor hun kinderen gebaad. Het veronachtzamen van Gods beperkingen door hen die het land Kanaän in bezit gekregen hadden, zaaide een kwaad dat vele geslachten achtereen bittere vruchten zou dragen. De eenvoudige leefwijze der Hebreëen was reden van hun lichamelijk welzijn; maar omgang met de heidenen had hen ertoe gebracht toe te geven aan eetlust en hartstocht, zodat geleidelijk hun lichaamskrachten afnamen en hun verstandelijke en geestelijke vermogens verzwakten. Door hun zonden werden de Israëlieten van God gescheiden; God ontnam hen zijn kracht, en niet langer konden ze hun vijanden weerstaan. Zo werden ze onderworpen door de volken die ze met Gods hulp hadden kunnen overwinnen. — *Patriarchen en Profeten, blz. 496. 497.*

Sommigen reageren niet zo gemakkelijk op de uitnodiging om hun eigen weg op te geven en in overeenstemming te komen met Gods weg. Zij volgen liever een weg die ze zelf hebben gekozen. Zij die dat willen hebben de keuze om voort te gaan in hun wandel op hun eigen onheilige weg, maar het einde van die weg is leed en verwoesting.

De Here heeft mannen aangewezen die Hij zal gebruiken in Zijn werk zolang zij zichzelf laten gebruiken naar Zijn welbehagen. Hij kan nooit iemand gebruiken die een ander wil vernederen. Verneder uzelf broeders. Als u dat doet, kunnen heilige engelen met u communiceren en u in een gunstige positie brengen. Dan zal uw ervaring in plaats van gebrekkig, vol zijn van blijdschap. Streef ernaar om uzelf in overeenstemming met Gods leiding op te stellen, en dan zult u gevoelig zijn voor de bewegingen van Zijn Heilige Geest. —*Manuscript 47*, January 27, 1910, "Come Into Line."

Wees nooit beschaamd voor uw vaandel; houdt het hoog, ontvouw het in het zicht van mensen en engelen... De wereld heeft het recht te weten wat er precies verwacht kan worden van iedere intelligente persoon. Hij die een levende belichaming is van vaste, rechtvaardige beginselen zal een levende kracht zijn voor zijn metgezellen; en hij zal anderen beïnvloeden door zijn christendom. Velen onderscheiden en beseffen niet hoe groot de invloed van eenieder is ten goede of ten kwade...

Uw geluk voor dit leven en voor het toekomstige, onsterfelijke leven ligt in uzelf... hoe belangrijk is het dat iedereen zal bedenken waar hij zielen heenleidt. Wij zijn in het zicht van de eeuwige wereld, en hoe ijverig zouden wij de kosten van onze invloed moeten berekenen. —*My Life Today*, p. 120.

Dinsdag 9 oktober: De scheiding van de Hebreeuwse natie

De stammen hadden lang geleden onder de zware druk van hun vorige vorst. De buitensporigheid van Salomo's regering tijdens zijn afval had hem ertoe gebracht het volk zware belastingen op te leggen en herendiensten van hen te eisen. Eer ze de nieuwe vorst als koning wilden erkennen, hadden de leiders van de stammen besloten zich te overtuigen of het al dan niet de bedoeling was van Salomo's zoon om deze lasten te verlichten. "Jerobeam kwam met geheel Israël tot Rechabeam, en zij zeiden: Uw vader heeft ons juk hard gemaakt; maakt gij nu de harde dienst van uw vader en het zware juk dat hij ons opgelegd heeft lichter; dan zullen wij u dienen..." Gestreeld door het vooruitzicht oppergezag uit te oefenen, besloot Rechabeam de raad van zijn oude raadslieden in de wind te slaan, en de jongeren tot zijn raadslieden te maken. Zo gebeurde het dat op de afgesproken tijd, toen "Jerobeam met het gehele volk tot Rechabeam kwam, zoals de koning afgesproken had", om te horen welke gedragslijn de koning wilde volgen, Rechabeam "aan het volk een hard antwoord gaf... en sprak: Mijn vader heeft uw juk zwaar gemaakt, maar ik zal uw juk nog verzwaren; mijn vader heeft u met zweepen getuchtigd, maar ik zal u tuchtigen met gesels." — *Profeten en Koningen*, blz. 57

Neem het besluit om aan een hoge en heilige maatstaf te voldoen. Stel een hoog doel. Handel met oprechte bedoelingen zoals Daniël, voortdurend en met volharding. En niets wat de vijand kan doen zal verhinderen dat u dagelijks vooruitgaat. Ondanks ongemakken, veranderingen en verwarring kunt u constant vooruitgaan in geestelijke stevigheid en morele kracht. Niemand hoeft onwetend te zijn, tenzij zij ervoor kiezen

zo te zijn. Kennis moet voortdurend verworven worden. Het is voedsel voor de geest. Wij, die uitzien naar de komst van Christus, moeten vastbesloten zijn, dat we in dit leven niet voortdurend aan de verliezende kant van het vraagstuk zullen staan, maar dat we door geestelijke vorderingen inzicht hebben. Wees mensen van God, aan de winnende kant.

Kennis ligt binnen het bereik van iedereen die daarnaar verlangt. Het is Gods bedoeling, dat de geest sterk zal worden, dat hij dieper, voller en helderder denkt. Wandel met God zoals Henoch deed. Maak God tot uw Raadsman, dan kunt u alleen maar vooruitgaan. – *Geest, Karakter en Persoonlijkheid, blz. 108*

Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden. Jakobus 1: 5

Het is het voorrecht van elke gelovige om in de eerste plaats met God te spreken in zijn binnenkamer, en daarna als Gods woordvoerder met anderen te spreken. Opdat wij iets zouden hebben om mee te delen moeten wij iedere dag licht en zegeningen ontvangen. Mannen en vrouwen die met God communiceren, die Christus blijvend hebben en die meewerken met heilige engelen, zijn in deze tijd nodig. De zaak heeft degenen nodig die met Christus kracht hebben om aan te kunnen trekken, kracht om in woorden van bemoediging en medeleven Gods liefde uit te drukken. —*In Heavenly Places, p. 67.*

Woensdag 10 oktober: Kerkscheuring in Korinthe

“Doch ik vermaan u, broeders, bij de naam van onze Here Jezus Christus: weest allen eenstemmig en laten er geen scheuringen onder u zijn; weest vast aaneengesloten, één van zin en één van gevoelens.” 1 Korintiërs 1: 10. Paulus zou hen (de Korintiërs) zeker niet het onmogelijke gevraagd hebben. Eenheid is het onvoorwaardelijke gevolg van christelijke volmaaktheid. – *Het geheiligde leven, blz. 65*

Paulus wist dat de hogere christelijke doeleinden alleen door veel gebed en standvastige waakzaamheid kunnen worden bereikt, en dit trachtte hij hen in te prenten. Hij wist echter ook, dat in Christus, de Gekruisigde, kracht werd verleend om de ziel te bekeren, die door God werd aangewend om hen in staat te stellen alle verleidingen tot het kwade te weerstaan. Met geloof in God als hun wapenrusting en met Zijn woord als hun wapen, zouden zij worden voorzien van een innerlijke kracht die hen in staat zou stellen alle aanslagen van de vijand af te slaan.

De Korintische gelovigen hadden behoefte aan een diepere ervaring in de dingen Gods. Zij begrepen niet geheel wat het wilde zeggen Zijn heiligheid te aanschouwen en van stap tot stap tot karaktervernieuwing te komen. Zij hadden slechts de eerste stralen van de vroege dageraad van die heiligheid aanschouwd. Paulus wenste hun toe dat zij met de volheid Gods verzadigd mochten worden om blijvend Hem te kennen, wiens opgang zo zeker is als de dageraad, en dat ze zouden voortgaan van Hem te leren, zodat zij zouden komen tot de volle middaghoogte van een volmaakt evangelisch geloof. – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 226, 227*

Is Christus verdeeld? Nee, Christus wonend in de ziel zal niet twisten met Christus in een andere ziel. Wij moeten leren om de bijzonderheden van degenen om ons heen te verdragen. Indien onze wil onder de beheersing van de wil van Christus is, hoe

kunnen we dan afwijkend zijn van onze broeders. Indien wij in strijd zijn, kunnen wij weten dat het is omdat het eigen ik gekruisigd moet worden. Degene die Christus vrij maakt is werkelijk vrij. Wij zijn niet volmaakt in Christus tenzij wij elkaar liefhebben zoals Christus ons heeft liefgehad. Als we dat doen, zoals Christus ons heeft bevolen, dan zullen wij bewijs geven dat wij volmaakt in Hem zijn. —*Letter 141, September 10, 1902, to Elder S. N. Haskell, in city evangelism in New York City.*

Er zal een scherp conflict zijn tussen degenen die trouw zijn aan God en degenen die Zijn wet minachten... De getrouwen zullen niet worden meegesleept met de stroom van het kwaad. Zij zullen geen minachting werpen op dat wat God apart heeft gezet als heilig. Zij zullen het voorbeeld van Israëls vergeetachtigheid niet volgen; zij zullen Gods handelen met Zijn volk in alle eeuwen in gedachten houden, en zullen in de weg van Zijn geboden wandelen.

De toets komt bij iedereen. Er zijn slechts twee kanten, Aan welke kant staat u? —*Testimonies for the Church, vol. 8, p. 120.*

Donderdag 11 oktober: "Er zullen wolven komen"

Goddeloze mensen blijven goddeloze mensen en naarmate het bedrog is, dat zij gepleegd hebben tegen degenen die God liefhad en naarmate de verwarring is, die zij in de kerk gebracht hebben, zo zal ook hun straf zijn. Hun zonden zullen niet bedekt blijven, maar zullen ontdekt worden in de dag van Gods brandende toorn.

Deze afgezanten, die zichzelf uitzenden, zijn een vloek voor de zaak. Oprechte zielen stellen vertrouwen in hen, denkende dat zij handelen volgens de raad van God en dat zij één zijn met de kerk...

Het is de plicht van de kerk handelend op te treden en bekend te maken dat deze personen niet door de kerk als leermeesters erkend worden. Dit is het enige dat de kerk kan doen om eerlijk te staan in deze zaak: want de last ligt op de kerk.

Ik zag dat deze deur, waardoor de vijand binnenkomt om de kudde te verontrusten en te verwarren, gesloten kan worden. Ik vroeg aan de engel, hoe hij gesloten kan worden. Hij zei: "De kerk moet vluchten naar Gods woord en bevestigd worden in evangelie-orde, die over het hoofd gezien en verwaarloosd is." Dit is onontbeerlijk teneinde de kerk tot de eenheid des geloofs te brengen...

Ik zag, dat wij nu niet veiliger zijn voor valse leraars dan in de dagen der apostelen. En indien wij ook niet meer doen, behoren wij even speciale maatregelen te nemen als zij genomen hebben, om de vrede, eensgezindheid en eenheid van de kudde te verzekeren. Wij hebben hun voorbeeld en moeten dit volgen. — *Eerste Geschriften, blz. 94-96.*

Ik spreek tot ons volk. Als u dichter bij Jezus komt en ernaar streeft uw belijdenis te sieren met een godvruchtige levenswandel zullen uw voeten ervan weerhouden worden af te dwalen naar verboden paden. Als u voortdurend in gebed zou waken, als u alles zou doen alsof u in de onmiddellijke aanwezigheid van God was, dan zou u ervan weerhouden worden om toe te geven aan de verleiding, en hopen om tot het laatst toe zuiver, smetteloos en onbezoedeld te blijven. Als u tot aan het einde aan uw eerste vertrouwen vasthoudt, zullen uw wegen worden bevestigd door God; wat door genade is begonnen, zal door heerlijkheid worden gekroond in het koninkrijk van onze God. — *Getuigenissen voor de Gemeente deel 5, blz. 123.*

Naarmate wij het einde van de tijd naderen, zal de leugen zozeer met de waarheid worden vermengd, dat alleen zij, die door de Heilige Geest geleid worden, in staat zullen zijn om waarheid van dwaling te onderscheiden. Wij moeten alles in het werk stellen om ons te houden aan de weg des Heren. In geen geval moeten wij ons van Zijn leiding afwenden om ons vertrouwen in mensen te stellen. De engelen van de Here zijn aangewezen om nauwgezet de wacht te houden over hen die op de Here vertrouwen en deze engelen moeten onze bijzondere hulp zijn in elk noodgetij. Elke dag moeten wij tot de Here komen in de volle zekerheid des geloofs en naar Hem opzien voor wijsheid... Zij, die door het woord des Heren worden geleid, zullen met absolute zekerheid onderscheid kunnen maken tussen leugen en waarheid, tussen zonde en gerechtigheid. – *Bijbelcommentaar, blz. 554*

Vrijdag 12 oktober: Voor verdere studie

Profeten en Koningen "Het koninkrijk gescheurd"

Van Jeruzalem tot Rome, "Een boodschap van vermaning en smeekbede"

3. Opdat zij allen een zijn

Sabbatmiddag 13 oktober

Toen Jezus op het punt stond Zijn discipelen te verlaten, bad Hij voor hen op een zeer ontroerende, plechtige manier, dat zij allen één zouden zijn "zoals Gij, Vader, zijt in Mij en Ik in U, opdat zij ook een in Ons zijn: dat de wereld mag geloven dat je Mij gezonden hebt. En de heerlijkheid die Gij Mij hebt gegeven, heb Ik hun gegeven; opdat zij één mogen zijn, zoals Wij één zijn: Ik in hen, en Gij in Mij, opdat zij in één volmaakt worden; en dat de wereld kan weten dat Gij Mij hebt gezonden en hebt liefgehad, zoals Gij Mij hebt liefgehad." De apostel Paulus spoort hen in zijn eerste brief aan de Korintiërs aan tot eenheid: " Doch ik vermaan u, broeders, bij de naam van onze Here Jezus Christus: weest allen eenstemmig en laten er geen scheuringen onder u zijn; weest vast aaneengesloten, een van zin en een van gevoelen " (*1Kor. 1:10*) — *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 446.*

Opdat zij een zijn, gelijk Wij een zijn (Johannes 17:22)

In deze woorden hebben wij het meest overtuigende bewijs dat eenheid, vriendelijkheid en liefde onder degene zal heersen, die werkelijk een christen is. De Verlosser van de wereld wordt groot gemaakt en verheerlijkt in het karakter van degenen die geloven. Wat een geweldige gevolgen voor de wereld hangen niet van deze eenheid af van degene die hier aanspraak op maken, dat zij christen zijn, en beweren dat zij geloven, dat de Bijbel het Woord van God is...

Ik smeed u in de naam van Jezus van Nazareth om van alle geestelijke trots en eerezucht ontslagen te zijn. Wordt zoals de kleine kinderen, als wij van het koninklijk gezin willen worden, kinderen van de hemelse koning, als de strijd gestreden is. Lees Johannes 17 door en door. Dit gebed van onze Heiland tot Zijn Vader namens Zijn discipelen verdient om dikwijls gelezen te worden en in de praktijk toegepast te worden. Dan zal het de zondige mens opheffen, want de Here heeft beloofd, dat als hier de eenheid wordt bewaard, God ons zal liefhebben, zoals Hij Zijn Zoon liefgehad heeft, de zondaar gered zal worden en God voor eeuwig verheerlijkt zal wezen. —*Zonen en dochters van God, 15 oktober*

Tegenwoordig staat de Ene, die dit gebed heeft uitgesproken, voor de Vader ten behoeve van de menselijke wezens die Hij heeft verlost. Hij presenteert ze aan Jehovah en zegt: "Ik heb ze in de palmen van mijn handen gegraveerd" (zie Jesaja 49:16).

Heiliging zal door de waarheid komen; eenheid met Christus - dit is Gods doel voor ons. Door hun heiliging en hun eenheid, moeten christenen in de wereld getuigen dat er een perfect werk voor hen is gedaan, in en door Christus. Zo moeten ze getuigen dat God Zijn Zoon zond om zondaars te redden. Wilt u Christus niet toelaten dit heilig werk in uw hart voort te zetten? U mag allen compleet zijn in Hem. U hebt de zekerheid dat u door de heiliging van de waarheid volmaakt gemaakt wordt —*The Upward Look*, p. 31.

Zondag 13 oktober: Jezus bidt voor Zichzelf

Christus had het werk dat Hem te doen was gegeven, voleindigd. Hij had God op aarde verheerlijkt. Hij had de naam des Vaders geopenbaard. Hij had hen bijeengebracht die Zijn werk onder de mensen zouden voortzetten. En Hij zei: "Ik ben in hen verheerlijkt. En Ik ben niet meer in de wereld, maar zij zijn in de wereld en Ik kom tot U. Heilige Vader, bewaar hen in Uw naam, die Gij Mij gegeven hebt, dat zij één zijn, zoals Wij". ...

Zo geeft Christus, met de woorden van iemand die goddelijk gezag heeft, Zijn uitverkoren gemeente over in de armen des Vaders. Als een toegewijde Hoge priester bemiddelt Hij voor Zijn volk. Als een trouwe Herder vergadert Hij de kudde in de schaduw van de Almachtige, in de sterke en veilige schaapskooi. Hem wacht de laatste strijd met Satan, en Hij gaat uit die tegemoet. —*De Wens der eeuwen*, hfdst 73: *Uw hart worde niet ontroerd*

Deze kennis [Gods] is de grondslag van alle ware opvoeding en van alle ware dienst. Het is de enige beveiliging tegen verleiding; en dit alleen kan iemand Gode doen gelijken in karakter. Door de kennis van God en van Zijn Zoon Jezus Christus ontvangt de gelovige "alles wat strekt tot leven en godsvrucht". Geen enkele goede gave wordt weerhouden aan hem die oprecht verlangt de gerechtigheid van God te bezitten.

"Dit nu is het eeuwige leven", zegt Jezus, "dat ze U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt." (Joh. 17:3) En de profeet Jeremia verklaarde: "De wijze roeme niet op zijn wijsheid, en de sterke roeme niet op zijn kracht, de rijke roeme niet op zijn rijkdom, maar wie roemen wil, roeme hierin, dat hij verstand heeft en Mij kent, dat Ik de Here ben, die goedertierenheid, recht en gerechtigheid op de aarde doe; want in zodanigen heb Ik behagen, luidt het woord des Heren." (Jer. 9:23,24) De menselijke geest kan ternauwernood de breedte en diepte en hoogte bevatten van de geestelijke prestaties van hem die deze kennis verworven heeft. —*Van Jeruzalem tot Rome*, hfdst 52: *Standvastig tot het einde*

Jezus, "de afstraling van Gods heerlijkheid" "Die, hoewel Hij in de gestalte van God was, het niet als roof beschouwd heeft God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen" (Hebreeën 1:3; Filippiëzen 2:6–7). Hij stemde erin toe, alle nederige ervaringen in het leven door te maken. Hij wandelde

onder de mensenkinderen; niet als koning, om eerbetoon voor Zich op te eisen, maar als Iemand, wiens opdracht het was om anderen te dienen...

Jezus ontledigde Zichzelf. In alles wat Hij deed, kwam Zijn eigen ik niet tevoorschijn. Hij stelde alles onder de wil van Zijn Vader. Toen Zijn zending op aarde bijna voltooid was, kon Hij zeggen: "Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen" (Johannes 17:4). En Hij vraagt van ons: "Leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart." "Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen" (Mattheüs 11:29; 16:24). Onttroom uw eigen ik en laat hem niet langer de opperheerschappij over uw ziel behouden. —Gedachten van de berg der zaligsprekingen - *Zalig zijn de zachtmoedigen, Mattheüs 5:5*

Maandag 15 oktober: Jezus bidt voor Zijn discipelen

Jezus leefde om Zichzelf niet te behagen. Hij gaf Zichzelf als een levend, verterend offer voor het welzijn van anderen. Hij kwam om te verheffen, te veredelen, om iedereen gelukkig te maken met wie Hij in contact kwam. Degenen die Christus ontvangen, zullen al het onreine, harde en ruige laten varen en zullen de aangenaamheid, de vriendelijkheid die in Jezus woont, onthullen, omdat Christus in het hart verblijft door geloof. Christus was het licht dat schijnt in de duisternis, en Zijn volgelingen moeten ook het licht van de wereld zijn. Ze moeten hun pit aan het goddelijke altaar aansteken. Het personage dat geheiligd is door de waarheid voegt de perfecte glans toe.

Christus is ons model, maar tenzij we Hem aanschouwen, zullen we zijn karakter niet weerspiegelen in ons praktisch leven, tenzij we Zijn karakter overwegen. Hij was zachtmoedig en nederig van hart. Hij deed nooit een onbeleefde actie, sprak nooit een onheilspellend woord. De Heer is niet tevreden met onze botte, harde, onsympathieke manieren ten opzichte van anderen. Al dit egoïsme moet van onze karakters worden weggenomen en we moeten het juk van Christus dragen. Dan zullen we ... passen in de gemeenschap van hemelse engelen. We moeten in de wereld zijn maar niet van de wereld. We moeten een weergave zijn van Jezus Christus. Zoals de Heer van leven en glorie naar onze wereld kwam om de Vader te vertegenwoordigen, moeten we dus naar de wereld gaan om Jezus te vertegenwoordigen. — *That I May Know Him*, p. 306.

De kerk van Christus moet in de wereld zijn maar niet van de wereld. Door Zijn volk samen te roepen in kerkelijke hoedanigheid, ontwerpt God dat zij één christelijk gezin zullen vormen en dagelijks zullen passen bij het lidmaatschap van het gezin hierboven.

God vormt zo de gelovigen in Zijn Woord in één lichaam, dat hun invloed een zegen kan zijn voor elkaar en voor de wereld. Elk bekeerd lid onthult een transformatie van karakter, en hij wordt versterkt en ondersteund door de moed en het geloof van het geheel...

De kerk is het voorwerp van Gods tederste liefde en zorg. Als de leden Hem toestaan, zal Hij door middel van hen Zijn karakter openbaren... Degenen die wandelen en met God praten, beoefenen de zachtaardigheid van Christus. In hun leven zijn verdraagzaamheid, zachtmoedigheid en zelfbeheersing verenigd met heilige ernst en ijver. Naarmate ze verder naar de hemel gaan, worden de scherpe, ruige karaktertrekken weggesleten en wordt godsvrucht gezien. — *In Heavenly Places*, p. 283.

Alleen in verbondenheid met Christus konden de discipelen op de begeleidende kracht van de Heilige Geest en de medewerking van de engelen des hemels hopen. Met de hulp van deze hemelse machten zouden zij de wereld een aaneengesloten front kunnen tonen, en zouden zij in de strijd die zij zonder ophouden tegen de machten der duisternis moesten voeren, overwinnen. Indien ze zouden voortgaan eendrachtig te werken, zouden hemelse boden voor hen uitgaan om hun de weg te banen; harten zouden voor de waarheid ontvankelijk worden gemaakt en velen zouden voor Christus worden gewonnen. Zolang zij eensgezind bleven, zou de gemeente voortgaan "schoon als de blanke maan, stralend als de gloeiende zon, en geducht als krijgsscharen." (Hoogl.6:10) — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 9: De zeven diakenen*

Dinsdag 16 oktober: "Voor allen die in Mij zullen geloven"

Buitengewone macht van God moet de Zevende-dags Adventkerk bezitten. Een tweede bekrening moet plaatsvinden tussen de leden, die als getuigen van God kunnen getuigen van de gezaghebbende kracht van de waarheid die de ziel heiligt. Vernieuwd, gezuiverd, geheiligd moet de kerk zijn, anders zal de toorn van God op hen vallen met veel grotere macht dan op degenen die nooit hebben beweerd heiligen te zijn.

Degenen die geheiligd zijn door de waarheid zullen laten zien dat de waarheid een hervorming in hun leven heeft bewerkt, dat het hen voorbereidt voor opneming in de hemelse wereld. Maar zolang trots en afgunst en slechtheid, aanmatiging overheersen in het leven, regeert Christus niet in het hart. Zijn liefde is niet in de ziel. In de levens van degenen die deelhebben aan de goddelijke natuur is er een kruisiging van de hooghartige, zelfvoorzienende geest die tot zelfverheffing leidt. In de plaats daarvan woont de Geest van Christus en in het leven verschijnen de vruchten van de Geest. Met de geest van Christus onthullen Zijn volgelingen de genaden van Zijn karakter. — *Lift Him Up*, p. 301.

De Heer roept op tot mannen van echt geloof en een gezond verstand, mannen die het onderscheid tussen het ware en het valse herkennen. Iedereen moet op zijn hoede zijn, studeren en de lessen beoefenen die worden gegeven in het zeventiende hoofdstuk van Johannes, en een levend geloof in de waarheid bewaren voor deze tijd. We hebben die zelfbeheersing nodig die ons in staat stelt onze gewoonten in overeenstemming te brengen met het gebed van Christus.

De instructie die mij door een van de autoriteiten is gegeven, is dat we moeten leren om het gebed te beantwoorden dat staat opgetekend in het zeventiende hoofdstuk van Johannes. We moeten dit gebed tot onze eerste studie maken...

Het is het doel van God dat zijn kinderen in eenheid met elkaar zullen leven. Verwachten zij niet samen in dezelfde hemel te leven? Is Christus verdeeld tegen zichzelf? Zal Hij Zijn volk succes geven voordat zij de afval van vechten en onenigheid wegvagen, vóór de arbeiders, met een eenheid van doel, hun hart en geest en kracht wijden aan het werk dat zo heilig is in Gods ogen? — *Testimonies for the Church*, vol. 8, pp. 239, 240.

Niets anders kan een volmaakte eenheid in de gemeente tot stand brengen, dan de geest van Christelijke lankmoedigheid. Satan kan tweedracht zaaien. Christus alleen kan de strijdende partijen in harmonie met elkaar brengen. ... Wanneer u als individuele werker van de gemeente God liefhebt boven alles en uw naaste als uzelf, dan is het niet

nodig om extra inspanningen te doen om tot eenheid te komen. Er zal eenheid in Christus bestaan. De oren die willen horen om door te vertellen zullen worden dichtgestopt en niemand zal nog aanstoot aan zijn naaste nemen. De gemeenteleden zullen liefde en eenheid koesteren en zijn als één grote familie. En dan zullen we tegenover de wereld kunnen getuigen, dat God Zijn Zoon in de wereld heeft gezonden. Christus heeft gezegd: "Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander." (Joh. 13: 35) — *Christus weerspiegelen, 5 juli*

Woensdag 17 oktober: Eenheid onder christenen

Bij velen zullen de woorden die de Heer heeft gezonden worden verworpen en de woorden die de mens mag spreken, zullen als licht en waarheid worden ontvangen. Menselijke wijsheid zal weg leiden van zelfverloochening, van toewijding, en zal veel dingen bedenken die de neiging hebben om Gods boodschap niet te beïnvloeden. We kunnen met geen enkele veiligheid vertrouwen op mensen die niet in nauw contact staan met God. Ze accepteren de meningen van mensen, maar kunnen de stem van de ware Herder niet onderscheiden, en hun invloed zal velen op een dwaalspoor brengen, hoewel het bewijsmateriaal voor hun ogen wordt opgestapeld en getuigt van de waarheid die Gods volk voor deze tijd zou moeten hebben. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 1147.*

"En andere schapen heb ik, die niet van deze schaapskooi zijn; die moet ik ook brengen en zij zullen mijn stem horen; en er zal een vouw en een herder zijn.
"Johannes 10:16.

De waarheid moet worden gepresenteerd met goddelijke tact, zachtaardigheid en tederheid. Het moet komen van een hart dat is verzacht en sympathiek gemaakt ... Laat onze woorden zachtmoedig zijn als we proberen zielen te winnen. God zal wijsheid zijn voor hem die vanuit een goddelijke bron naar wijsheid zoekt. We moeten kansen op elke hand zoeken, we moeten toezien op gebed en altijd klaarstaan om een reden te geven voor de hoop die in ons is, met zachtmoedigheid en angst. . . . De Heilige Geest zal het woord toepassen dat wordt gesproken in liefde voor de ziel. De waarheid zal levendmakende kracht hebben wanneer ze wordt gesproken onder de invloed van de genade van Christus. —*Lift Him Up, p. 211.*

Wees voorzichtig met uw inspanningen, broeders, om de vooroordelen van de mensen niet te sterk aan te vallen. Er zou geen uitweg moeten zijn om andere denominaties aan te vallen; want het scheidt alleen een strijdbare geest en sluit oren en harten voor de ingang van de waarheid. We moeten ons werk doen, wat niet afbreken maar opbouwen is. We moeten de breuk repareren die is aangebracht in de wet van God. Het is het edeler werk om op te bouwen, de waarheid in zijn kracht en kracht te presenteren en het een weg te banen door vooroordelen en fouten te onthullen in contrast met de waarheid...

Het is ons werk om de waarheid in liefde te spreken, en niet om de niet-gecentreerde elementen van het natuurlijke hart met de waarheid te vermengen en dingen te zeggen die smaken van dezelfde geest die onze vijanden bezitten. Alle scherpe stoten zullen terugkomen op ons in dubbele mate wanneer de macht in handen is van degenen die het kunnen uitoefenen voor onze verwonding. Telkens weer werd me de boodschap gegeven dat we niet één woord moeten zeggen, niet om één zin te publiceren, vooral door persoonlijkheden, tenzij het absoluut noodzakelijk is

om de waarheid te betuigen, die onze vijanden tegen ons zal aanzetten en wakkeren hun passies tot een witte hitte. —Evangelism, p. 574.

Donderdag 18 oktober: Een geloof in liefde

Eén van de laatste geboden van Christus aan zijn discipelen luidde: "Hebt elkaar lief, gelijk Ik u heb liefgehad." (Joh. 13:34). Gehoorzamen wij dit gebod of geven wij toe aan scherpe, onchristelijke karaktertrekken? Als wij op een of andere wijze anderen hebben gegriefd, zijn wij verplicht onze schuld te belijden en naar verzoening te streven. Dit is een noodzakelijke voorbereiding om in geloof tot God te komen en zijn zegen te vragen. —*Lessen uit het leven van alledag, hfdst 2: Vraagt en het zal u gegeven worden*

Velen denken dat het onmogelijk is onze naaste lief te hebben als onszelf, maar het is de enig werkelijke vrucht van het Christen zijn. Liefde voor anderen is de Here Jezus Christus aandoen; het is wandelen en werken met de blik op de onzichtbare wereld. Wij moeten dus op Jezus blijven zien, de Leidsman en Voleinder van ons geloof. ...

Onze Heer gaf onderricht op onderricht, om iedereen van zelfzucht weg te leiden, en om nauwe banden van gemeenschap en broederschap te vormen tussen de ene mens en de andere. Hij verlangde, dat de harten van gelovigen nauw samengevoegd zouden worden via sterke banden van sympathie, zodat er eenheid in Hem zou zijn. Zij zijn samen om zich hoopvol te verheugen over de glorie van God, terwijl ze zoeken naar het eeuwige leven via de deugd van Christus. Als Christus in ons hart zetelt, dan zal Zijn liefde zich, via degene die haar bezit, verspreiden naar anderen en zal het ene hart aan het andere verbinden....

Waar de liefde volmaakt wordt, daar wordt de wet onderhouden, en er is geen plaats meer voor het eigen ik. Zij die God bovenmate liefhebben, werken, lijden en leven voor Hem die Zijn leven voor hun gaf. Wij kunnen de wet slechts houden, doordat wij de gerechtigheid van Christus tot de onze maken. Christus zegt: "Zonder Mij kunt gij niets doen" (Joh. 15:5). Wanneer wij de hemelse gave, de gerechtigheid van Christus, ontvangen, dan zullen we ontdekken dat er goddelijke genade voor ons beschikbaar is, en dat menselijke krachtbronnen machteloos zijn. —*Christus weerspiegelen, 30 maart*

Liefde voor de mensen is de naar de aardse gerichte openbaring van de liefde Gods. Om deze liefde in te planten, om ons kinderen van één gezin te maken, werd de Koning der heerlijkheid één van ons. En wanneer Zijn afscheidswaarden in vervulling gaan: "... dat gij elkaar liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad" (Joh.15:12), wanneer we de wereld liefhebben zoals Hij die liefhad, dan is voor ons Zijn zending volbracht. We zijn geschikt gemaakt voor de hemel, want we hebben de hemel in ons hart. —*De Wens der eeuwen, hfdst 70: Een van deze mijn minste broeders*

Het leven van degene in wiens hart Christus woont, zal daadwerkelijke godsvrucht openbaren. Het karakter zal rein, verheven, veredeld en verheerlijkt zijn. Een zuivere leer zal samengaan met werken der gerechtigheid. Hemelse voorschriften zullen gepaard gaan aan heilige beginselen.

Zij die de zegen van heiligmaking deelachtig willen worden, moeten eerst de betekenis van zelfopoffering leren verstaan. ... "Indien iemand achter Mij wil komen", zegt Christus, "die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij." (2 Cor. 4:17; Matth. 16:24) Het is de uiting van onze liefde voor onze medemens die onze

liefde tot God kenbaar maakt. Het is volharding in het dienen dat rust brengt aan de ziel. Door nederige, vlijtige, getrouwe arbeid werd de welvaart van Israël bevorderd. God onderhoudt en sterkt hem die gewillig is om te gaan op de weg van Christus. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 55: Veranderd door genade*

Vrijdag 19 oktober: Voor verdere studie

The Great Controversy, "God's Law Immutable," pp. 443–446.

4. De Sleutel tot Eenheid

Sabbatmiddag 20 oktober

[Christus] bidt dat Zijn discipelen één mogen zijn, net zoals Hij en de Vader één zijn; en deze eenheid van gelovigen is als een getuigenis voor de wereld die Hij ons heeft gezonden, en dat we het bewijs van Zijn genade dragen.

We moeten in een heilige nabijheid worden gebracht met de Verlosser van de wereld. We moeten één zijn met Christus zoals Hij één is met de Vader. Wat een geweldige verandering ervaren de mensen van God om in eenheid te komen met de Zoon van God! We moeten onze smaak, neigingen, ambities en passies volledig onder controle hebben en in harmonie brengen met de gedachten en de geest van Christus. Dit is precies het werk dat de Heer wil doen voor hen die in Hem geloven. Ons leven en onze houding moeten een vormgevende kracht in de wereld hebben. De geest van Christus is om een controlerende invloed te hebben op het leven van Zijn volgelingen, zodat zij zullen spreken en handelen als Jezus. Christus zegt: "De heerlijkheid die Gij Mij hebt gegeven, heb Ik hun gegeven." —*My Life Today*, p. 252.

Sommigen reageren niet snel op de uitnodiging om hun eigen weg te verlaten en in harmonie te komen met Gods weg. Ze geven er de voorkeur aan hun eigen keuze te volgen. Degenen die dat wensen, hebben het voorrecht om op hun eigen onconventionele manier te blijven lopen, maar het einde van die weg is verdriet en vernietiging.

De Heer geeft mensen Zijn benoeming die Hij in Zijn werk zal gebruiken, zolang zij zich laten gebruiken in overeenstemming met Zijn welbehagen. Hij kan nooit iemand gebruiken die probeert iemand anders te vernederen. Verneder uzelf, broeders. Wanneer u dit doet, is het mogelijk dat heilige engelen met u communiceren en u op een goede plek plaatsen. Dan zal uw ervaring, in plaats van defect te zijn, gevuld zijn met geluk. Probeer uzelf in harmonie te brengen met Gods leiding, en dan zult u vatbaar zijn voor de bewegingen van Zijn Heilige Geest. —*This Day With God*, p. 35.

De zonde van het oude Israël lag in het veronachtzamen van de uitdrukkelijke wil van God en het volgen van hun eigen weg, door de leiding van ongeheiligde harten. Het moderne Israël is hard bezig hun voetstappen te volgen en het misnoegen van de Heer rust even zeker op hen.

Het is nooit moeilijk te doen wat we graag willen, maar om een weg in te slaan die regelrecht ingaat tegen onze neigingen, betekent het opnemen van een kruis. Christus bad dat Zijn discipelen één zouden zijn, zoals Hij één was met de Vader. Deze eenheid is de aanbevelingsbrief van Christus aan de wereld, waarin staat dat God Hem gezonden heeft. Wanneer de eigen wil met betrekking tot een aantal zaken wordt

herroepen, dan zal er eenheid zijn onder de gelovigen met Christus. Iedereen moet hiervoor vastberaden bidden en werken, om zo aan het gebed van Christus voor de eenheid in Zijn kerk te beantwoorden. — *Getuigenissen voor de gemeente*, vol. 5, p. 81; — *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 93, 94.

Zondag 21 oktober: Zegeningen in Christus

God wil dat alle mensen gered worden; want er is voldoende voorziening getroffen door Zijn eniggeboren Zoon om het losgeld van de mens te betalen. Degenen die omkomen zullen verloren gaan omdat ze weigeren geadopteerd te worden als kinderen van God door Christus Jezus. De trots van de mens verhindert hem de bepalingen van de zaligheid te aanvaarden. Maar menselijke verdienste zal een ziel niet in de aanwezigheid van God toelaten. Wat een mens acceptabel voor God maakt, is de verleende genade van Christus door geloof in Zijn naam. Geen afhankelijkheid kan in werken of in gelukkige vluchten van gevoelens worden geplaatst als bewijs dat mensen door God zijn uitverkoren; want de uitverkorenen zijn uitverkoren door Christus. — *Our High Calling*, p. 78.

Voordat de grondslagen van de aarde werden gelegd, werd het verbond gesloten dat allen die gehoorzaam waren, allen die over de overvloedige genade moesten beschikken, heilig in karakter worden en zonder schuld voor God door zich die genade toe te eigenen, kinderen van God zouden zijn. . . .

Omdat we volledig geloven dat we de Zijne zijn door adoptie, kunnen we een voorproefje hebben van de hemel ... We hebben een nabijheid tot Hem en kunnen een zoete gemeenschap met Hem houden. We krijgen verschillende opvattingen over Zijn tederheid en medeleven, en onze harten zijn gebroken en versmolten met de overpeinzing van de liefde die ons wordt gegeven. We voelen inderdaad een blijvende Christus in de ziel. We verblijven in Hem en voelen ons thuis bij Jezus ... We hebben een besef van de liefde van God en we rusten in Zijn liefde. Geen enkele taal kan het beschrijven, het is boven kennis. Wij zijn één met Christus, ons leven is verborgen met Christus in God. We hebben de zekerheid dat wanneer Hij, die ons leven is, zal verschijnen, we dan ook met Hem in heerlijkheid zullen verschijnen. Met groot vertrouwen kunnen we God onze Vader noemen. — *God's Amazing Grace*, p. 54.

God heeft elke bepaling gemaakt dat Zijn doel in de schepping van de mens niet door Satan zal worden gefrustreerd. Nadat Adam en Eva de dood in de wereld brachten door hun ongehoorzaamheid, werd een kostbaar offer gebracht voor de mensheid. Een hogere waarde dan die ze oorspronkelijk bezaten, werd op hen gelegd. Door Christus, Zijn eniggeboren Zoon, als losprijs voor de wereld te geven, gaf God de hele hemel.

De acceptatie van Christus geeft waarde aan de mens. Zijn offer draagt leven en licht voor iedereen die Christus als hun persoonlijke Redder neemt. De liefde van God door Jezus Christus wordt in het hart van elk lid van Zijn lichaam uitgestort, en draagt de vitaliteit van de wet van God de Vader met zich mee. Aldus kan God bij de mens wonen, en de mens kan bij God wonen. — *Selected Messages*, book 1, p. 299.

Maandag 22 oktober: De muur doorbreken

Voor hen die geloven is Christus een vast fundament. Op deze levende steen kunnen zowel Joden als heidenen bouwen. Hij is groot genoeg voor allen, en sterk

genoeg om het gewicht en de last van de gehele wereld te dragen. Dit is een door Paulus zelf duidelijk erkend feit. In de laatste dagen van zijn loopbaan schreef de apostel aan een groep gelovigen uit de heidenen, die in hun liefde tot de evangeliewaarheid standvastig waren gebleven: „Zo zijt gij dan gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus Zelf de hoeksteen is.” (Ef. 2:19,20). – *van Jeruzalem tot Rome*, p. 131; — *The Acts of the Apostles*, p. 175.

[Petrus] vertelde over de gebeurtenissen van deze eerste ontmoeting met de heidenen, [in het huis van Cornelius], en zei: "En toen ik begon te spreken, viel de Heilige Geest op hen, evenals op ons aan het begin. Toen herinnerde ik mij het woord des Heren, hoe hij zei: Johannes doopte inderdaad met water; maar u zult gedoopt worden met de Heilige Geest. Daarom, zoals God hun dezelfde gave schonk als ons, die in de Here Jezus Christus geloofde, wat was ik dan, dat ik God kon weerstaan? "

Toen de discipelen dit verslag hoorden, zwegen zij en waren overtuigd dat Petrus 'koers in directe vervulling was met het plan van God, en dat hun oude vooroordelen en uitsluiting volkomen zouden moeten worden vernietigd door het evangelie van Christus. "Toen zij deze dingen hoorden, hielden zij hun vrede en verheerlijkten God, zeggende:" Dan heeft ook God de heidenen van bekering tot leven gegeven. " — *The Story of Redemption*, pp. 290, 291.

Zoals Christus Zijn discipelen uitzond, zo zendt Hij heden de leden van Zijn gemeente uit. De macht die beschikbaar was voor de apostelen, is ook voor hen beschikbaar. Als ze God tot hun sterkte willen maken, zal Hij met hen samenwerken, en hun arbeid zal niet tevergeefs zijn. Laat hen beseffen, dat het werk waaraan ze bezig zijn een werk is waarop God Zijn zegel heeft geplaatst. En Hij gebiedt ons om uit te gaan en de woorden te spreken die Hij ons geeft, terwijl Hij ook onze lippen aanraakt.

Christus heeft aan de gemeente een heilige taak gegeven. Elk lid moet een kanaal zijn waardoor God aan de wereld de schatten van Zijn genade, de onnaspeurlijke rijkdom van Christus, kan mededelen. De Heiland verlangt niets liever dan vertegenwoordigers te vinden die aan de wereld Zijn geest en Zijn karakter willen bekend maken. Er is niets dat de wereld meer nodig heeft dan de openbaring van de liefde van de Heiland door de mens. Heel de hemel wacht op mannen en vrouwen waardoor God de macht van het christendom kan bekendmaken.

De gemeente is Gods middel voor de verkondiging der waarheid, door Hem bekrachtigd om een bijzonder werk te doen. Als ze trouw is aan Hem, gehoorzaam aan al Zijn geboden, zal de uitnemendheid van Gods genade in haar wonen. Als ze waarachtig is in haar trouw en de God van Israël de eer geeft die Hem toekomt, zal geen macht ter wereld voor haar kunnen bestaan. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 436; — *The Acts of the Apostles*, pp. 599, 600.

Dinsdag 23 oktober: Eenheid in een lichaam

Christus leidt een volk en brengt hen in de eenheid van het geloof, opdat zij één mogen zijn, zoals Hij één is met de Vader. Meningsverschillen moeten worden opgegeven, dat iedereen in eendracht met het lichaam kan komen, dat zij één geest en één oordeel kunnen hebben. 1 Korinthe 1:10 (SV): "Maar ik bid u, broeders, door den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in een zelfden zin, en

in eenzelfde gevoelen." Romeinen 15: 5, 6 (SV): "Doch de God der lijdzaamheid en der vertroosting geve u, dat gij eensgezind zijt onder elkander naar Christus Jezus; Opdat gij eendrachtelijk, met een mond, moogt verheerlijken den God en Vader van onzen Heere Jezus Christus." Filippenzen 2: 2 (SV): "Zo vervult mijn blijdschap, dat gij moogt eensgezind zijn, dezelfde liefde hebbende, van een gemoed en van een gevoelen zijnde.." — *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 324.

Hoewel we een individueel werk en een individuele verantwoordelijkheid voor God hebben, mogen we ons eigen onafhankelijke oordeel niet volgen, ongeacht de meningen en gevoelens van onze broeders; want deze koers zou leiden tot wanorde in de kerk. Het is de plicht van predikanten om het oordeel van hun broeders te respecteren; maar hun betrekkingen tot elkaar, evenals de doctrines die zij onderwijzen, moeten op de proef worden gesteld van de wet en de getuigenis; dan, als harten leerbaar zijn, zal er geen verdeeldheid onder ons zijn. Sommigen zijn geneigd om wanordelijk te zijn en wegdrijven van de grote oriëntatiepunten van het geloof; maar God beweegt zijn dienaren om één te zijn in leer en in geest. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 30

Christus heeft u geroepen om zijn volgelingen te zijn, om zijn leven van zelfopoffering en zelfverloochening na te bootsen, om geïnteresseerd te zijn in het grote werk van de verlossing van het gevallen ras. U hebt geen gewoon gevoel van het werk dat God van u eist om uit te voeren. Christus is uw patroon. Dat waarin u gebrekkig bent, is liefde. Dit zuivere en heilige principe onderscheidt het karakter en gedrag van christenen van die van wereldlingen. Goddelijke liefde heeft een krachtige, zuiverende invloed. Het is alleen te vinden in vernieuwde harten, en vloeit natuurlijk uit naar hun medemensen.

"Heb elkaar lief," zegt onze Heiland, "zoals ik van u heb gehouden. Grotere liefde heeft geen mens dan dat, dat een mens zijn leven geeft voor zijn vrienden. "Christus heeft ons een voorbeeld gegeven van pure, onzelfzuchtige liefde. U hebt uw tekortkoming in dit opzicht en uw grote behoefte aan deze hemelse verworvenheid nog niet gezien, zonder welke al uw goede doelen en uw ijver, zelfs als het van dien aard is dat u uw goederen zou kunnen geven om de armen te voeden en uw lichaam om te verbranden, het is niets. U hebt die liefde nodig die lang duurt, niet gemakkelijk wordt geprovoceerd, alle dingen verdraagt, alle dingen gelooft, alle dingen hoopt, alle dingen verdraagt. Zonder de geest van liefde kan niemand zijn zoals Christus. Met dit levende principe in de ziel kan niemand zijn zoals de wereld. — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 169.

Woensdag 24 oktober: Kerkleiders en eenheid

God wil dat Zijn volk verenigd is in de nauwste banden van Christelijke gemeenschap; vertrouwen in onze broeders is essentieel voor de welvaart van de kerk; eensgezindheid in actie is belangrijk in een religieuze crisis. Een onvoorzichtige stap, een zorgeloze actie, kan de kerk in moeilijkheden en beproevingen storten waarvan ze jarenlang niet meer zal herstellen. Eén lid van de kerk vol van ongeloof kan een voordeel geven aan de grote vijand die de welvaart van de hele kerk zal aantasten, en veel zielen kunnen als resultaat verloren gaan. Jezus zou zijn volgelingen aan elkaar willen onderwerpen; dan kan God ze gebruiken als instrumenten om elkaar te redden; want iemand kan de gevaren niet onderscheiden

die het oog van een ander snel waarneemt; maar als de kortzichtigen in vertrouwen de waarschuwing zullen gehoorzamen, kan hen grote verwarring en beproevingen bespaard worden. — *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 446

Loop nederig voor God, erkent Hem als je Meester. Het is een grote tegenslag om niet in staat te zijn om in anderen hogere hoogten en krachten van groter nut te zien dan in jezelf

Ware het niet vanwege Gods genadevolle gaven en zegeningen, dan zouden we voor eeuwig failliet moeten zijn. Laat dan niemand zichzelf lof toezingen, voedend met zijn vermeende wijsheid. Als zijn talenten zijn eigen productie waren, zou er enige consistentie zijn in zelfingenomenheid. Maar de mens heeft niets van zichzelf. Laten we ons gebrek aan ware wijsheid niet onthullen door zichzelf te verheffen. Laten we nederig buigen voor de voeten van Hem die ons onze talenten heeft toevertrouwd. Laten we deze talenten gebruiken en verbeteren, het principe en de rente teruggevend aan de Gever

Als een heilig goed moet elk talent goed worden gebruikt. Degenen die God Zijn rentmeesters heeft gemaakt, moeten de Schriften ernstig onderzoeken, zodat zij zijn waarheden aan anderen kunnen overbrengen, en hen naar de weg leiden die is voorbehouden aan de verlost van de Heer. Door middel van voorschrift en voorbeeld moeten we anderen leren dat ze door de genade van Christus gehoorzaam zijn aan al Gods geboden en bekleed zijn met de gerechtigheid van Christus ... "Zalig zijn zij die zijn geboden doen, opdat zij recht hebben aan de boom des levens en door de poorten de stad mogen binnengaan "(Openbaring 22:14).

God leidt een volk uit de wereld op het verheven platform van eeuwige waarheid, de geboden van God en het geloof van Jezus. Hij zal zijn volk disciplineren en fit maken. Ze zullen niet in tegenspraak zijn, het ene gelooft het ene, en het andere heeft geloof en ziet helemaal tegenovergesteld, elk beweegt onafhankelijk van het lichaam. Door de verscheidenheid van de gaven en besturen die Hij in de kerk heeft geplaatst, zullen ze allemaal tot de eenheid van het geloof komen. — *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 446.

Donderdag 25 oktober: Menselijke relaties in Christus

God wordt verheerlijkt door lofliederen uit een zuiver hart gevuld met liefde en toewijding tot Hem. Wanneer toegewijde gelovigen samenkomen, zal hun gesprek niet gaan over de onvolkomenheden van anderen of de geur van gemompel of klacht; naastenliefde, of liefde, de band van volmaaktheid, zal hen omringen. De liefde tot God en hun medemensen vloeit vanzelf voort in woorden van genegenheid, sympathie en achting voor hun broeders. De vrede van God heerst in hun hart; hun woorden zijn niet ijdel, leeg en lichtzinnig, maar voor de troost en stichting van elkaar. — *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 509.

De Heer Jezus handelt door de Heilige Geest; want het is Zijn vertegenwoordiger. Daardoor laat Hij het geestelijk leven in de ziel stromen, zijn energie opwekkend voor het goede, reinigend van morele verontreiniging, en het een geschiktheid voor Zijn koninkrijk geven. Jezus heeft grote zegeningen om te schenken, rijke geschenken om onder de mensen te verspreiden. Hij is de wonderbare Raadgever, oneindig in wijsheid en kracht; en als we de kracht van zijn Geest erkennen en ons onderwerpen om daardoor gevormd te worden, zullen we volledig in Hem staan. Wat een gedachte

is dit! In Christus "woont alle volheid van de Godheid lichamelijk. En gij zijt volmaakt in hem." Kolossensen 2:9, 10.

Nooit zal het menselijk hart geluk kennen totdat het wordt voorgelegd om te worden gevormd door de Geest van God. De Geest conformeert de vernieuwde ziel aan het model, Jezus Christus. Door zijn invloed wordt vijandschap tegen God veranderd in geloof en liefde, en trots in nederigheid. De ziel neemt de schoonheid van de waarheid waar en Christus wordt geëerd in uitmuntendheid en volmaaktheid van karakter. Terwijl deze veranderingen worden bewerkstelligd, breken engelen in uitzinnig gezang uit, en God en Christus verheugen zich over zielen die zijn gevormd naar de goddelijke gelijkenis. — *Our High Calling*, p. 152.

Om elk gezin is een heilige kring, die nooit doorbroken mag worden. Binnen deze cirkel heeft niemand het recht te komen. Laat noch man, noch vrouw de vertrouwelijkheden, die hen alleen toebehoren met een ander delen. Laat ieder liever geven, dan eisen. Cultiveer in uzelf wat edel is en wees snel de goede kwaliteiten in de ander te herkennen. Het bewustzijn, dat men gewaardeerd wordt, is een wonderbaarlijke stimulans en voldoening. Sympathie en respect bemoedigen het streven naar uitnemendheid en de liefde zelf neemt toe als ze stimuleert tot edele doelen.

De man, noch de vrouw moet zijn eigen persoonlijkheid laten opgaan in die van de ander. Ieder heeft een persoonlijke verhouding tot God. Ieder moet Hem vragen: "Wat is juist?" "Wat is verkeerd?" "Hoe kan ik het beste het levensdoel vervullen?" Laat al uw genegenheden uitgaan tot Hem, die Zijn leven voor u gaf. Maak Christus de eerste, de laatste en de beste in alle dingen. Als uw liefde voor Hem dieper en sterker wordt, zal de liefde voor elkaar gezuiverd en versterkt worden. - *De weg naar Gezondheid*, p.301; — *The Ministry of Healing*, p. 361.

Zij die nimmer de tedere, winnende liefde van Christus hebben ervaren, kunnen anderen nooit tot de levensfontein voeren. Zijn liefde in het hart is een dringende macht die mensen ertoe brengt om Hem in hun omgang met anderen te openbaren in een tedere, medelijdende geest, door vreugde te brengen in het leven van hen met wie ze omgaan.

Christelijke arbeiders die vrucht willen zien op hun arbeid, moeten Christus kennen. En om Hem te kennen, moeten ze Zijn liefde kennen. In de hemel wordt bekwaamheid afgemeten naar hun geschiktheid om lief te hebben zoals Christus liefhad, en te werken zoals Hij werkte. — *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 402; — *The Acts of the Apostles*, p. 550.

Vrijdag 26 oktober: Voor verdere studie

Getuigenissen voor de gemeente, vol. 9, "De Geest van eenheid" p 173 – 182
Testimonies for the Church, "The Spirit of Unity," vol. 9, pp. 179–188.

5. De ervaring van eenheid in de eerste gemeente

Sabbatmiddag 27 oktober

Christus heeft ervoor gezorgd dat zijn kerk een getransformeerd lichaam zal zijn, verlicht met het licht van de hemel, de glorie van Immanuel bezitten. Het is Zijn doel

dat elke christen wordt omringd door een spirituele atmosfeer van licht en vrede. Er is geen limiet aan het nut van degene die zichzelf terzijde schuift, ruimte maakt voor de werking van de Heilige Geest op zijn hart en een leven leidt dat geheel aan God is gewijd.

Wat was het resultaat van de uitstorting van de Geest op de Pinksterdag? De blijde tijdingen van een opgestane Heiland werden tot de uitersten van de bewoonde wereld gebracht. De harten van de discipelen werden overladen met een welwillendheid die zo vol, zo diep, zo verstrekkend was dat het hen dwong naar de uiteinden van de aarde te gaan. . . . Terwijl zij de waarheid verkondigden zoals die in Jezus is, zijn de harten aangetrokken tot de kracht van de boodschap. De kerk zag hoe bekeerlingen naar haar toe stroomden vanuit alle richtingen. Afvallers werden opnieuw bekeerd. Zondaars verenigden zich met Christenen in het zoeken naar de parel van grote waarde. . . . Elke Christen zag in zijn broer de goddelijke gelijkenis van liefde en welwillendheid. Eén belang overheerste. Eén onderwerp van nabootsing verzwoeg alle andere. De enige ambitie van de gelovigen was om de gelijkenis van Christus 'karakter te onthullen en te werken voor de uitbreiding van Zijn koninkrijk. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 19.

Nadat de Heilige Geest neerdaalde, gingen de discipelen er op uit om een opgestane Verlosser te verkondigen, hun enige begeerte was de redding van zielen. Ze verheugden zich in de zoetheid van de gemeenschap met de heiligen. Ze waren teder, attent, zelf verloochenend, bereid om elk offer te brengen omwille van de waarheid. In hun dagelijkse omgang met elkaar hebben zij de liefde geopenbaard die Christus hen geboden had te openbaren. Door onzelfzuchtige woorden en daden streefden zij ernaar deze liefde in andere harten te ontsteken.

De gelovigen moesten altijd de liefde koesteren die de harten van de apostelen na de neerdaling van de Heilige Geest vulde. Zij moesten voorwaarts gaan in gewillige gehoorzaamheid aan het nieuwe gebod: "Zoals Ik u heb liefgehad, dat gij ook elkander liefhebt." Johannes 13:34. Zo dichtbij waren zij verenigd met Christus dat zij in staat zouden worden gesteld om aan zijn vereisten te voldoen. De kracht van een Verlosser die hen door Zijn gerechtigheid kon rechtvaardigen, werd uitvergroet. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 241.

Geduld is als een plant die een snelle groei zal maken als ze zorgvuldig wordt gecultiveerd. Door grondig kennis te maken met onszelf, en dan met de genade van God een vastberadenheid van onze kant te combineren, kunnen we overwinnaars zijn en perfect worden in alle dingen, in niets tekortkomen.

Geduld stort de balsem van vrede en liefde in de ervaringen van het huiselijke leven ... Geduld zal zoeken naar eenheid in de kerk, in het gezin en in de gemeenschap. Deze genade moet in ons leven worden verweven. — *My Life Today*, p. 97.

Zondag 28 oktober: Dagen van voorbereiding

(Na de hemelvaart van Christus), zagen de mensen hen zeer verwonderd aan. Na de berechting en kruisiging van Christus had men gedacht dat zij terneergeslagen en beschaamd zouden zijn. Hun vijanden verwachtten op hun gelaat een uitdrukking van smart en verslagenheid te zien. In plaats daarvan was er slechts blijdschap en triomf. Hun gelaat straalde van een geluk dat niet van deze aarde was.

Zij treurden niet over teleurgestelde verwachtingen, maar waren vol lof en dankzegging aan God

De discipelen hadden nu geen wantrouwen meer in de toekomst. Zij wisten dat Jezus in de hemel was, en dat Zijn medegevoel nog met hen was. Zij wisten dat zij een Vriend hadden op de troon van God, en zij waren verlangend hun gebeden in de naam van Jezus voor de Vader te brengen. In plechtig ontzag bogen zij zich neer tot gebed, terwijl ze de verzekering herhaalden: "Als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in Mijn naam. Tot nog toe hebt gij niet om iets gebeden in Mijn naam; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij." (Joh.16:23,24) Zij strekten de hand des geloofs steeds hoger uit,, En Pinksteren bracht hun de volheid van vreugde door de tegenwoordigheid van de Trooster, juist zoals Christus had beloofd. – *Wens der Eeuwen*, p. 693, 694; — *The Desire of Ages*, p. 832.

Het gebed kreeg een nieuwe belangstelling, omdat het gemeenschap met hun Heiland betekende. Met nieuwe en opwindende gevoelens en een vast vertrouwen dat hun gebed beantwoord zou worden, kwamen zij inde opperzaal bijeen om hun smeekbeden op te zenden en aanspraak te maken op de belofte van de Heiland, die gezegd had: "Bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld worde." Zij baden in de naam van Jezus.

Zij moesten een evangelie prediken. – Christus in menselijke gedaante, als man van smarten; Christus in vernedering, door goddeloze handen genomen om gekruisigd te worden; een opgestane Christus, opgevaren naar de hemel in Gods tegenwoordigheid, om de Voorspraak voor de mens te zijn; een Christus, die zou wederkomen met kracht en grote heerlijkheid op de wolken des hemels. – Ellen G. White commentaren in de *ZDA Bijbelcommentaar*, vol. 6, p. 434; —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1054.

Wij zouden even oprecht om de Heilige Geest moeten bidden als de discipelen baden op Pinksteren. Als zij het toen nodig hadden, dan hebben wij het vandaag nog meer nodig Zonder de Geest en de kracht van God zullen wij tevergeefs werken om de waarheid te verkondigen.

Door na te denken over Christus, door geloof in Hem te oefenen, door zelf Zijn reddende genade te ervaren, worden wij geschikt om Hem aan de wereld te brengen. Als wij van Hem hebben geleerd, dan zal Jezus ons thema zijn; Zijn liefde, die op het altaar van ons hart brandt, zal het hart van de mensen bereiken. De waarheid zal gebracht worden, niet als een koude, levenloze theorie, maar in de kracht van de Geest. – *Getuigenissen voor de Gemeente*, vol. 5, p. 131; —*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 158

Maandag 29 oktober: Van Babel tot Pinksteren

Merk op dat het was nadat de discipelen in perfecte eenheid kwamen, toen ze niet langer streefden naar de hoogste plaats, dat de Geest werd uitgestort. Ze waren éénstemmig. Alle verschillen waren weggedaan. En het getuigenis dat hen werd gegeven nadat de Geest was gegeven, is hetzelfde. Markeer het woord: "De menigte van hen die geloofden, was van één hart en één ziel." Handelingen 4:32. De Geest van Hem die stierf, zodat zondaars zouden kunnen leven bezielde de gehele gemeente van gelovigen.

De discipelen vroegen niet om een zegen voor zichzelf. Ze waren verzwaaard met de last van zielen. Het evangelie moest naar de uiteinden van de aarde worden uitgedragen en zij eisten de begiftiging van de macht die Christus had beloofd. Toen was het dat de Heilige Geest werd uitgestort en dat duizenden mensen per dag werden bekeerd.

Dus het kan nu zijn. Laat Christenen alle onenigheid wegdoen en zichzelf aan God overgeven om de verlorenen te redden. Laat hen in geloof om de beloofde zegen vragen, en het zal komen. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, pp. 20, 21.

God is bereid om ons een soortgelijke zegen te geven, als we er even serieus naar streven. De Heer sloot het reservoir van de hemel niet op nadat hij zijn Geest op de vroege discipelen had gegoten. We mogen ook van de volheid van Zijn zegen ontvangen. ... Als we Zijn kracht niet hebben, is het vanwege onze geestelijke loomheid, onze onverschilligheid, onze luiheid. Laten we uit deze formaliteit en dood komen. — *The Review and Herald*, June 4, 1889.

Allen die de naam van Christus belijden, moeten wachten, kijken en bidden met één hart. Alle verschillen moeten worden weggedaan, en eenheid en tedere liefde voor elkaar zijn doordrongen van het geheel. Dan kunnen onze gebeden samengaan naar onze hemelse Vader met een sterk, ernstig geloof. Dan mogen we geduldig wachten en hopen op de vervulling van de belofte. ..

God weet hoe en wanneer Hij ons gebed moeten beantwoorden. Het is ons deel van het werk om onszelf in verbinding te stellen met het goddelijke kanaal. God is verantwoordelijk voor Zijn deel van het werk. Hij is getrouw die beloofd heeft. De grote en belangrijke zaak bij ons is om van één hart en geest te zijn, alle jaloezie en boosaardigheid terzijde te leggen, en als nederige smekelingen te waken en te wachten. Jezus, onze vertegenwoordiger en hoofd, is bereid om voor ons te doen wat Hij deed voor de biddende wakenden op de Pinksterdag. — *The Story of Redemption*, pp. 246, 247.

God kan in elke ziel nieuw leven inblazen die oprecht verlangt om Hem te dienen, en kan de lippen aanraken met een levende steenkool van het altaar, en ervoor zorgen dat ze welsprekend worden met Zijn lof. Duizenden stemmen zullen met kracht doordrongen zijn om de prachtige waarheden van Gods Woord voort te brengen. De stotterende tong zal losgemaakt worden en de timide zal sterk gemaakt worden om moedig te getuigen van de waarheid. Moge de Heer Zijn volk helpen de zielentempel te reinigen van elke verontreiniging, en met Hem een zodanig nauwe band te onderhouden dat zij deel kunnen hebben aan de late regen wanneer die zal worden uitgestort. — *The Review and Herald*, July 20, 1886.

Dinsdag 30 oktober: Eenheid van gemeenschap

De eenheid tussen Christus en Zijn volk is om te leven, waar en onfeilbaar, lijkend op de eenheid die bestaat tussen de Vader en de Zoon. Deze eenheid is de vrucht van de inwoning van de Heilige Geest. Alle ware kinderen van God zullen aan de wereld hun eenheid met Christus en hun broeders openbaren. Degenen in wier hart Christus verblijft, zullen de vrucht dragen van broederliefde. Ze zullen beseffen dat ze als leden van Gods familie beloven christelijke liefde en gemeenschap te ontwikkelen, te koesteren en te handhaven, in geest, woorden en actie.

Kinderen van God zijn, leden van de koninklijke familie, betekent meer dan velen veronderstellen. Degenen die door God als Zijn kinderen worden beschouwd, zullen Christelijke liefde voor elkaar openbaren. Ze zullen voor één doel leven en werken, - de juiste voorstelling van Christus in de wereld. Door hun liefde en eenheid zullen zij de wereld laten zien dat zij de goddelijke geloofsbrieven dragen. Door de edelmoedige liefde en zelfverloochening zullen zij de mensen om hen heen laten zien dat zij ware volgelingen van de Heiland zijn. "Hieraan zullen alle mensen weten dat gij mijn discipelen zijt, indien gij liefde hebt onder elkander." —*Sons and Daughters of God*, p. 293.

Wees beleefd, teerhartig, vergevensgezind jegens anderen. Laat het zelf verdwijnen in de liefde van Jezus, opdat u uw Verlosser kunt eren en het werk kunt doen dat Hij u heeft opgedragen om te doen. Hoe weinig weet u van de roerselen van het hart van arme zielen die zijn gebonden in de ketenen van duisternis en die geen oplossing en morele macht hebben. Probeer de zwakte van anderen te begrijpen. Help de behoeftigen, kruisig het zelf, en laat Jezus bezitnemen van uw ziel, zodat u de principes van waarheid in uw dagelijkse leven kunt uitvoeren. Dan zult u, als nooit tevoren, een zegen zijn voor de kerk en voor al diegenen met wie u in contact komt. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 133.

Door de genade van Christus werden de apostelen gemaakt tot wat ze waren. Het was oprechte toewijding en een nederig, ernstig gebed dat hen in nauwe gemeenschap met Hem bracht. Ze zaten samen met Hem in hemelse sferen. Ze beseften de grootheid van hun schuld aan Hem. Door ernstig, volhardend gebed verkregen zij de begiftiging van de Heilige Geest, en toen gingen zij voort, bezielde met de last van redding van zielen, vervuld van ijver om de triomfen van het kruis uit te breiden. En onder hun arbeid werden vele zielen van duisternis naar licht gebracht en vele kerken werden opgericht. —*Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 32.

De woorden "Gaaf heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen" (Marcus 16:15, SV) wordt tot eenieder van Christus' volgelingen gesproken. Allen die zijn gewijd tot het leven van Christus zijn bepaald om te werken voor de redding van hun medemensen. Hetzelfde verlangen van de ziel dat Hij voelde voor de redding van de verlorenen, zal daarin worden gemanifesteerd. Niet iedereen kan dezelfde plek vullen, maar voor alles is er een plek en een werk. Allen aan wie de zegeningen van God zijn verleend, moeten antwoorden door werkelijke dienst te doen; elke gave moet worden gebruikt voor de bevordering van Zijn koninkrijk. —*Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 16.

Woensdag 31 oktober: Vrijgevigheid en hebzucht

In scherpe tegenstelling tot het voorbeeld van vrijgevigheid, door de gelovigen betoond, stond het gedrag van Ananias en Saffira. Hun wedervaren, door de pen der Inspiratie opgetekend, heeft een donkere vlek op de geschiedenis der eerste gemeente achtergelaten.... Onder de directe invloed van Gods Geest hadden Ananias en Saffira de gelofte afgelegd om de Here de opbrengst van de verkoop van een bepaald stuk land te geven.

Naderhand bedroefden Ananias en Saffira de Heilige Geest door toe te geven aan gevoelens van hebzucht. Zij kregen berouw over de gedane belofte en verloren

spoedig de weldadige invloed van de zegen, die hun harten had verwarmd met een verlangen om grote dingen te doen ten behoeve van de zaak van Christus. Zij dachten dat zij overijlt hadden gehandeld en dat ze hun besluit nog eens moesten overwegen..... En zich uiteindelijk schamend om hun broeders te laten weten, dat hun zelfzuchtige harten zich datgene niet wilden ontzeggen wat ze God plechtig hadden toegezegd, besloten ze weloverwogen hun bezittingen te verkopen en te doen alsof ze de hele opbrengst in het algemene fonds stortten, doch in werkelijkheid een groot deel voor zichzelf te houden. Op deze wijze wilden ze zich een levensonderhoud uit de gemeenschappelijke voorraad verzekeren en tegelijkertijd de hoge achting van hun broeders verwerven. – *Van Jeruzalem Tot Rome*, p. 52; *The Acts of the Apostles*, pp. 71, 72.

Constance, zelf verloochenende welwillendheid is Gods remedie voor de kwaadaardige zonden van zelfzucht en begeerte. God heeft stelselmatige welwillendheid geregeld om Zijn zaak te ondersteunen en de nood van lijdenden en de behoeftigen te lenigen. Hij heeft bepaald dat geven een gewoonte moet worden, zodat het de gevaarlijke en bedrieglijke zonde van begeerte kan tegengaan. Voortdurend geven verhoogt de hebzucht tot de dood. ...

De constante beoefening van Gods plan van stelselmatige welwillendheid verzwakt begeerte en versterkt de welwillendheid. ... God kent ons gevaar en heeft ons afgedekt met middelen om onze eigen ondergang te voorkomen. Hij vereist de constante uitoefening van welwillendheid, dat de kracht van gewoonte in goede werken de kracht van gewoonte in een tegenovergestelde richting kan doorbreken. — *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 548.

Naarmate de liefde van Christus onze harten vult en ons leven beheerst, zullen begeerte, zelfzucht en liefde voor gemak overwonnen worden en het zal ons een genoegen zijn om de wil van Christus te doen, van wie wij de dienaren zijn die wij beweren te zijn. Ons geluk zal dan evenredig zijn aan onze onzelfzuchtige werken, ingegeven door de liefde van Christus. . . .

Hij die geeft aan de behoeftigen, zegent anderen, en wordt zelf nog meer gezegend. God zou Zijn doel kunnen bereiken in het redden van zondaars zonder de hulp van de mens; maar Hij wist dat de mens niet gelukkig kon zijn zonder een rol te spelen in het grote werk waarin hij zelfverloochening en welwillendheid zou ontwikkelen.

Onze Verlosser vormde het plan om de mens in dienst te nemen als Zijn medewerker, zodat de mens de gezegende resultaten van welwillendheid misschien niet verliezen zou... Hij zendt Zijn armen als de vertegenwoordigers van Zichzelf... En als we gehoor geven aan deze oproepen door arbeid en door daden van welwillendheid, worden we gelijk het beeld van Hem die in ons belang arm is geworden. Door te schenken, zegenen we anderen en verzamelen we ware rijkdommen. — *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 382.

Donderdag 1 november: Denk aan de armen

De armen zijn Gods erfgoed. Christus heeft zijn leven voor hen gegeven. Hij roept degenen die Hij heeft aangesteld op om als Zijn rentmeesters te handelen, om royaal te geven van de middelen die hen zijn toevertrouwd om de armen te verlichten en om Zijn werk op aarde te ondersteunen. De Heer is rijk aan middelen. Hij heeft mensen

aangesteld om op te treden als zijn schatten in deze wereld. Wat Hij hun heeft gegeven, moeten ze gebruiken in Zijn dienst. — *Manuscript 146*, 1903.

In elke kerk zou er een schatkist voor de armen moeten zijn. Laat dan ieder lid een keer per week of eenmaal per maand een dankoffer aan God aanbieden, wat het beste is. Dit aanbod zal onze dankbaarheid uitdrukken voor de geschenken van gezondheid, van voedsel en van comfortabele kleding. En naarmate God ons met dit comfort heeft gezegend, zullen we bijleggen voor de armen, het lijden en de noodlijdenden... Denk aan de armen. Vergeet enkele van uw luxe, ja zelfs comfort, en help diegenen die alleen het meest magere voedsel en kleding kunnen verkrijgen. Door dit voor hen te doen, doet u het voor Jezus in de persoon van Zijn heiligen. Hij identificeert Zichzelf met de lijdende mensheid. ... Geef regelmatig, ofwel tien, twintig of vijftig cent per week, zoals je het zou willen zien in het hemelse verslag op de dag van God. — *Welfare Ministry*, p. 272

De maatstaf van de gulden regel is de ware maatstaf van het Christendom; alles wat daaraan ontbreekt is bedrog. Een godsdienst die mensen ertoe brengt om een lage dunk te hebben van menselijke wezens, waaraan Christus zoveel waarde heeft gehecht dat Hij Zichzelf voor hen gegeven heeft; een godsdienst die ons die ons ertoe zou brengen ons niet meer te bekommeren om menselijke noden, lijden of rechten, is een valse godsdienst. Door de aanspraken van de armen, de noodlijdenden en de zondaars te verachten, bewijzen we dat wij verraders van Christus zijn. Juist omdat mensen de naam van Christus aannemen, terwijl ze in hun leven Zijn karakter verloochenen, heeft het Christendom zo weinig kracht in de wereld. De naam des Heren wordt gelasterd om deze dingen. — *Gedachten van de Berg der Zaligsprekenden*, p. 121; — *Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 136.

Vrijdag 2 november: Voor verdere studie

Van Jeruzalem tot Rome, "Pinksteren", p. 25

The Acts of the Apostles, "Pentecost," pp. 35–46.

6. Beelden van eenheid

Sabbatmiddag 3 november

Als er geen kerkelijke discipline en bestuur zou zijn, zou de kerk uit elkaar vallen; het zou niet als een lichaam bij elkaar blijven. Er zijn ooit individuen geweest met onafhankelijke geesten die beweerden dat ze gelijk hadden, dat God hen in het bijzonder onderwees, hen indrukken gaf en leidde. Elk heeft een eigen theorie, opvattingen die eigen zijn aan hemzelf, en elk beweert dat zijn opvattingen in overeenstemming zijn met het woord van God... Deze trekken zich terug van het lichaam en elk is in zichzelf een afzonderlijke kerk. Al deze dingen kunnen niet kloppen, maar toch beweren ze allemaal geleid te worden door de Heer.

Onze Heiland vervolgt zijn lessen van instructie met de belofte dat als twee of drie verenigd zouden zijn in het vragen van iets van God, het hen zou worden gegeven. Christus laat hier zien dat er eenheid moet zijn met anderen, zelfs in onze verlangens naar een bepaald doel. Er is veel belang gehecht aan het verenigde gebed, de eenheid van het doel... Er moet een overeenkomst zijn in de dingen die zij wensen en waarvoor zij bidden. Het waren niet alleen de gedachten en oefeningen van één

gedachte, vatbaar voor bedrog; maar de smeekbede moest de oprechte wens zijn van de verschillende gedachten die op hetzelfde punt waren gecentreerd. — *Testimonies for the Church, vol. 3, blz. 428, 429.*

Laat niemand denken, dat er aan hem niets gedaan behoeft te worden. Er is geen persoon, geen natie, die volmaakt is in gewoonten en gedachten. De een moet van de ander leren. Daarom wil God, dat de verschillende nationaliteiten zich mengen, om één in oordeel, één in voornemen te worden. Dan zal de eenheid, welke er in Christus is, ten toon gespreid worden. — *Getuigenissen voor de gemeente, vol 9, hfdst 17: De geest van eenheid*

We leven in een tijd waarin elke ware christen een levende band met God moet onderhouden. De wereld is overspoeld met drogredenen van de vijand en we zijn alleen veilig als we lessen van de waarheid van de Grote Leraar leren. Het plechtige werk waarin we betrokken zijn, eist van ons een sterke, verenigde inspanning onder goddelijk leiderschap.

De Heer verlangt ernaar dat Zijn arbeiders samen beraadslagen, niet om onafhankelijk te zijn. Degenen die zijn ingesteld als dienaren en gidsen voor de mensen, moeten veel bidden als ze elkaar ontmoeten. Dit zal wonderlijke hulp en moed geven, hart voor ziel en zielen verbinden en elk mens naar eenheid en vrede en kracht in zijn pogingen leiden. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 485.*

De hemel en de heilige engelen werken samen om eenheid te brengen, één geloof en één gemeente. Satan werkt dit tegen en is vastbesloten om te verdelen, te verstrooien en verwarring in meningen te brengen ... Het is Jezus wil dat Zijn volk één van geloof is. Als de een iets verkondigt en een andere, die met hem van mening verschilt, verkondigt wat anders, hoe kunnen dan degenen die door hun woorden tot geloof komen, één zijn? — *Getuigenissen voor de gemeente, paragraaf Noord Wisconsin*

Zondag 4 november: Het volk van God

Christus erkent geen enkele kaste, kleur of status als noodzakelijk om een onderdaan van Zijn koninkrijk te worden. Toegang tot Zijn koninkrijk is niet afhankelijk van rijkdom of een superieure erfelijkheid. Maar zij die uit de Geest geboren zijn, zijn de onderdanen van Zijn koninkrijk. Geestelijk karakter is dat wat door Christus zal worden erkend. Zijn koninkrijk is niet van deze wereld. Zijn onderdanen zijn degenen die deelhebben aan de goddelijke natuur, omdat ze zijn ontsnapt aan de corruptie die in de wereld is door lust. En deze genade is hun gegeven door God...

Door Jezus te aanschouwen, door gehoor te geven aan Zijn vereisten, nemen zij toe in de kennis van God en van Jezus Christus die Hij heeft gezonden. Zo worden ze van karakter tot karakter in Zijn beeld veranderd totdat ze zich van de wereld onderscheiden, en er kan van hen worden geschreven: "Gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een bijzonder volk; dat gij de lofzangen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft, in Zijn wonderbaar licht zou uitzenden: die in vroegere tijden geen volk waren, maar nu het volk van God zijn" (1 Petrus 2: 9, 10) — *God's Amazing Grace, p. 52.*

Op de meest duidelijke manier heeft God door Mozes Zijn doel uiteengezet en de voorwaarden van hun welvaart duidelijk gemaakt. "Gij zijt een heilig volk voor de Here, uw God," zei hij; de Heer, uw God, heeft u uitverkoren om een bijzonder volk te zijn, boven alle mensen die op aarde zijn ... Weet daarom dat de Heer, uw God, God is, de trouwe God, die het verbond houdt en genade met hen die Hem liefhebben en zijn geboden onderhouden tot duizend generaties ... Het zal gebeuren als u deze oordelen gehoorzaamt, en bewaart en doet, dat de Here, uw God, u het verbond zal houden en de genade die Hij gezworen heeft jegens uw vaders: en Hij zal u liefhebben, en u zegenen en u vermenigvuldigen ... Gij zult gezegend zijn boven alle mensen." Deuteronomium 7:6-14. — *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 222.

De kerk is het door God aangewezen werktuig om mee te werken aan de redding der mensheid. Zij werd ingesteld tot dienen en haar zending is het evangelie aan de wereld uit te dragen. Van meet af aan Is het Gods bedoeling geweest dat Zijn volheid en Zijn algenoegzaamheid door Zijn gemeente naar de wereld zullen worden weerkaatst. De leden van de kerk, die Hij uit de duisternis heeft geroepen ... moeten Zijn heerlijkheid verkondigen. De gemeente is de schatkamer van de rijkdommen van Christus' genade; en door de gemeente zal ten slotte de laatste en volle uitstorting van Gods liefde openbaar gemaakt worden, zelfs aan "de overheden en machten in de hemelse gewesten". (Efez. 3:10) — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 1: Gods bedoeling met Zijn kerk*

Laat Gods volk zich herinneren dat alleen als zij geloven en de beginselen van het evangelie uitwerken, Hij hen tot een lof op aarde kan maken. Alleen als zij hun door God geschonken vermogens in Zijn dienst gebruiken, zullen zij genieten van de volheid en kracht van de belofte waarop de kerk geroepen is om te staan. Als zij die beweren te geloven in Christus als hun Verlosser alleen de lage standaard van wereldse meting bereiken, slaagt de kerk er niet in de rijke oogst te dragen die God verwacht. 'te licht bevonden' is in haar verslag geschreven. — *Testimonies for the Church, vol. 8, p. 14.*

Maandag november 5: Het huishouden van God

We moeten ons beschouwen als de familie van Christus, en we moeten Hem volgen als dierbare kinderen. Zullen wij, aangenomen in het huisgezin van God, onze Vader en onze verwanten niet eren? ...

We moeten een onbuigzame vijandschap vestigen tussen onze ziel en onze vijand, maar we moeten ons hart openen voor de kracht en invloed van de Heilige Geest. We willen dat Satans duisternis wordt buitengesloten en het licht van de Hemel binnenstroomt. We willen zo gevoelig worden voor heilige invloeden dat het lichtste gefluister van Jezus onze ziel ontroert... Dan zullen we er behagen in hebben om de wil van God te doen, en Christus kan bezit van ons nemen voor de Vader en ten aanschouwen van de heilige engelen als degenen die in Hem blijven. — *That I May Know Him*, p. 361.

De Joodse tempel werd gebouwd van behouwen stenen, die uit de bergen gegraven werden; en iedere steen werd gevormd voor zijn plaats in de tempel, behouwen, gepolijst, en getoetst, vóórdat hij naar Jeruzalem gebracht werd. En toen alle stenen op het bouwterrein gebracht waren, werd het gebouw in elkaar gevoegd

zonder het geluid van een bijl of hamer. Dit gebouw stelt Gods geestelijke tempel voor, welke samengesteld is uit bouwstof, die verzameld is uit iedere natie, taal en volk, uit alle klassen, hoog en laag, rijk en arm, geleerd en ongeleerd. Dit zijn geen dode voorwerpen, die door de hamer en bijtel gevormd moeten worden. Het zijn levende stenen, door de waarheid uit de wereld gehouwen; en de grote Bouwmeester, de Here van de tempel, vormt en polijst hen nu, en bestemt hen voor hun respectieve plaatsen in de geestelijke tempel. Wanneer hij voltooid is, zal deze tempel in alle delen volmaakt zijn, en bewonderd worden door engelen en mensen; want haar Kunstenaar en Bouwmeester is God. — *Getuigenissen voor de gemeente, vol 9, hfdst 17: De geest van eenheid*

"Want een ander fundament dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen." (1 Cor.3:11) "Op deze petra", zei Jezus, "zal Ik Mijn gemeente bouwen." (Matth.16:18). In de tegenwoordigheid van God en alle hemelse wezens, in de tegenwoordigheid van het ongeziene leger van het dodenrijk, stichtte Christus Zijn gemeente op de levende Rots. Die Rots is Hijzelf — Zijn eigen lichaam, dat voor ons verbroken en gewond is. Over de gemeente, die op deze grondslag gebouwd is, zullen de poorten van het dodenrijk niet zegevieren.

Hoe zwak scheen de gemeente, toen Jezus deze woorden uitsprak! Er was slechts een handjevol gelovigen, tegen wie de macht van alle boze geesten en boze mensen gericht zou worden. Toch behoeften de volgelingen van Christus niet te vrezen. Gebouwd op de Rots hunner sterkte, konden zij niet omvergeworpen worden. — *De Wens der eeuwen, hfdst 45: De voorafschaduwung van het kruis*

We moeten leren loyaal te zijn aan elkaar, om trouw te zijn als staal in de verdediging van onze broeders. Kijk naar uw eigen gebreken. U kunt maar beter een van uw eigen fouten ontdekken dan die van uw broeders. Bedenk dat Christus hierom heeft gebeden, Zijn broeders, opdat zij allen één zouden zijn zoals Hij één is met de Vader. Zoek naar het uiterste van uw mogelijkheden om in harmonie te zijn met uw broeders in de mate van de maatstaf van Christus, zoals dat Hij één is met de Vader. — *In Heavenly Places, p. 178.*

Dinsdag november 6: De tempel van de Heilige Geest

Vanaf de eeuwigheid was het Gods plan dat ieder geschapen wezen, vanaf de schitterende, heilige serafijn tot aan de mens, een tempel zou zijn waar de Schepper zou wonen. Ten gevolge van de zonde, was de mens niet meer een tempel voor God. Het hart van de mens, dat verduisterd en bezoedeld was door het kwade, openbaarde niet meer de heerlijkheid van God. Door de vleeswording van de Zoon van God, is het hemelse plan vervuld.

God woont in de mens en door Zijn verlossende genade wordt het hart van de mens weer Zijn tempel.

God bestemde, dat de tempel te Jeruzalem een gedurige getuige zou zijn van het verheven doel, dat voor iedere ziel was geopend. Maar de Joden begrepen helaas de betekenis niet van het gebouw, dat zij met zo'n trots beschouwden. Zij gaven zichzelf niet over om een heilige tempel voor de Heilige Geest te zijn. De voorhoven van de tempel te Jeruzalem, die vol waren met het rumoer van een onheilige markt, stelden maar al te wezenlijk de tempel van het hart voor. Door de tempel te reinigen van kopers en verkopers, kondigde Jezus Zijn opdracht aan om de harten te reinigen van

de bezoedeling der zonde, de zelfzuchtige begeerten en kwade gewoonten, die de ziel verderven. — *Het geloof waardoor ik leef, 4 juli*

De Heer gaf Zijn eniggeboren Zoon om ons van zonde te verlossen. Wij zijn Zijn vakmanschap, wij zijn Zijn vertegenwoordigers in de wereld, en Hij verwacht dat we de ware waarde van de mens zullen onthullen door onze zuiverheid van leven, en de ernstige inspanningen die worden gedaan om de parel van grote waarde te herstellen. Ons karakter moet gemodelleerd worden naar de goddelijke gelijkenis, en hervormd worden door dat geloof dat werkt door liefde en de ziel zuivert. De genade van God zal het karakter verfraaien, veredelen en heiligen. De dienaar van de Heer die intelligent werkt, zal succesvol zijn. Onze Heiland heeft gezegd: 'Grotere werken dan deze zullen hij doen; want ik ga naar mijn Vader.' — *Lift Him up, p. 48.*

De kracht van Gods volk ligt in hun eenheid met Hem door Zijn eniggeboren Zoon en hun eenheid met elkaar. Er zijn geen twee bladeren van een boom precies hetzelfde; evenmin lopen alle gedachten in dezelfde richting. Maar terwijl dit zo is, kan er eenheid in verscheidenheid zijn. Christus is onze wortel, en allen die in deze wortel zijn geënt, zullen de vrucht dragen die Christus droeg. Ze zullen de geur van Zijn karakter onthullen in het talent van spreken, in de cultuur van gastvrijheid, van vriendelijkheid, van christelijke beleefdheid en hemelse beleefdheid.

Kijk naar de bloemen in een tapijt en let op de verschillende gekleurde draden. Ze zijn allemaal niet roze, ze zijn allemaal niet groen, ze zijn allemaal niet blauw. Een verscheidenheid aan kleuren worden samengeweven om het patroon te perfectioneren. Zo is het ook met het ontwerp van God. Hij heeft een doel om ons te plaatsen waar we moeten leren leven als individuen. We zijn niet allemaal uitgerust om hetzelfde soort werk te doen, maar ieders werk is door God ontworpen om zijn plan te helpen waarmaken. — *Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1083.*

Woensdag 7 november: Het lichaam van Christus

De Heer heeft overvloedige voorzieningen getroffen dat Zijn liefde ons kan worden gegeven als Zijn vrije, overvloedige genade, als onze erfenis in dit leven, om ons in staat te stellen hetzelfde te verspreiden door met Christus verbonden te zijn. Jezus geeft de circulerende vitaliteit weer van een zuivere en geheiligde christelijke liefde door elk deel van onze menselijke natuur. Wanneer deze liefde wordt uitgedrukt in het karakter, onthult het aan allen met wie we associëren dat het mogelijk is dat God van binnen wordt gevormd, de hoop op glorie. Het laat zien dat God de gehoorzaamden liefhad zoals Hij Jezus Christus liefheeft; en niets minder dan dit bevredigt Zijn wensen ten behoeve van ons. Zodra de menselijke agent verenigd wordt met Christus in hart, ziel en geest, heeft de Vader die ziel lief als een deel van Christus, als een lid van het lichaam van Christus, Hij zelf die het glorieuze hoofd is. — *Fundamentals of Christian Education, p. 466.*

Door een vergelijking van de gemeente met het menselijk lichaam illustreert de apostel op doelmatige wijze de hechte en harmonieuze verwantschap die onder alle leden van de gemeente van Christus moet bestaan. "Door één Geest", schrijft hij: "zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij

vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt. Want het lichaam bestaat toch ook niet uit één lid, maar uit vele leden...

En dan zet Paulus in bewoordingen die vanaf die dag tot nu toe voor mannen en vrouwen tot een bron van bezieling en bemoediging waren, de belangrijkheid uiteen van die liefde die door de volgelingen van Christus moet worden gevoed: "Al ware het, dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde niet, ik ware schallend koper of een rinkelende cimbaal."...

Het doet er niet toe hoe streng de belijdenis moge luiden: hij wiens hart niet is vervuld van de liefde voor God en voor zijn medemens, is geen ware discipel van Christus. Al zou hij een groot geloof bezitten, en zelfs macht hebben om wonderen te doen, toch is zijn geloof zonder liefde waardeloos. — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 30: Geroepen tot een hoger niveau*

Alle ware volgelingen van Christus dragen vrucht tot Zijn eer. Hun levens getuigen dat een goed werk in hen is verricht door de Geest van God, en hun vrucht is heiligheid. Hun leven is verheven en puur. Juiste daden zijn de onmiskenbare vrucht van ware godsvrucht en degenen die geen vrucht van deze soort dragen, openbaren dat zij geen ervaring hebben in de dingen van God. Ze zijn niet verbonden met de Wijnstok. Jezus zei: "Blijf in Mij en Ik in u. Zoals de rank geen vrucht van zichzelf kan dragen, tenzij hij in de wijnstok blijft; je kunt niet meer, tenzij je in Mij blijft. Ik ben de Wijnstok, u bent de takken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die brengt veel vrucht voort: want zonder Mij kunt u niets doen." Johannes 15:4, 5. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students, p. 329*

Donderdag november 8: Schapen en Herder

De relatie van Christus tot zijn volk wordt vergeleken met een herder. Hij zag, na de val, zijn schapen in een jammerlijke toestand, blootgesteld aan een zekere vernietiging. Hij verliet de eer en glorie van het huis van zijn Vader om herder te worden, om de ellendige, rondzwerfende schapen te redden die klaar waren om te vergaan. Zijn winnende stem werd gehoord toen hij hen naar zijn schoot riep, een veilige en zekere terugtrekking uit de handen van rovers; ook een schuilplaats tegen de verzengende hitte, en een bescherming tegen de hevige ontploffing. Zijn zorg werd voortdurend uitgeoefend voor het welzijn van zijn schapen. Hij versterkte de zwakken, voedde het lijden, en verzamelde de lammeren van de kudde in zijn armen en droeg ze in zijn boezem. Zijn schapen houden van hem. Hij gaat voor zijn schapen, en zij horen zijn stem en volgen hem... Christus zegt: "Ik ben de goede Herder. De goede Herder geeft zijn leven voor de schapen... [Ik] ken mijn schapen en ben bekend met het mijne." — *Spiritual Gifts, vol. 3, p. 122.*

Hoeveel van de rondzwerfende en verloren schapen heb je gezocht en teruggebracht naar de schaapskooi met een hart vol medelijdende tederheid, vergeving en liefde? Hoeveel bemoedigende woorden heb je tegen de rondtrekkende schapen gesproken, die je pijn, angst en veel ongemak hebben gekost? ... Heb je kalmerende woorden gesproken van hoop, moed en gratie?...

Is het geen tijd om christen te zijn in zowel de praktijk als in het beroep? Welke welwillendheid, welk mededogen, wat tedere sympathie, heeft Jezus gemanifesteerd in de richting van de lijdende mensheid! Het hart dat in harmonie klopt met Zijn grote hart van oneindige liefde zal sympathie geven aan elke behoeftige ziel en zal het laten

blijken dat hij de geest van Christus heeft ... Elke lijdende ziel heeft een claim op de sympathie van anderen, en zij die doordrongen zijn van de liefde van Christus, vervuld van Zijn medelijden, tederheid en mededogen, zullen reageren op elke oproep tot hun sympathie Elke ziel die probeert om zijn omzwervingen te volgen en terug te keren naar God heeft de hulp nodig van degenen die een teder medelijdend hart van christelijke liefde hebben. — *The Review and Herald*, 16 oktober 1894.

"Ik ben gekomen opdat zij leven hebben, en dat zij het overvloediger zullen hebben." Johannes 10:10. Dit leven is wat we moeten hebben, en we moeten het overvloediger hebben. God zal dit leven ademen in elke ziel die sterft aan zichzelf en voor Christus leeft. Maar volledige zelfverloochening is vereist. Tenzij dit plaatsvindt, dragen we met ons het kwaad dat ons geluk vernietigt. Maar wanneer het zelf gekruisigd is, leeft Christus in ons, en de kracht van de Geest woont onze inspanningen bij. — *Our High Calling*, p. 21.

Vrijdag 9 november: Voor verdere studie

The Desire of Ages, "The Divine Shepherd," pp. 476–484;
Counsels for the Church, "The Church on Earth," pp. 240–243.

7. Als er strijd ontstaat

Sabbatmiddag 10 november

De geheime eenheid is gevonden in de gelijkheid van de gelovigen in Christus. De reden voor alle divisies, twist en verschillen is gebaseerd door de scheiding van Christus. Christus is het centrum waar alles heen gebracht moet worden, hoe dichter we bij elkaar komen in gevoelens, in sympathie, in liefde, groeien we in het karakter en evenbeeld van Jezus. Bij God is er geen aanzien des persoons...

Alle mensen zijn van één familie bij de schepping, en allen zijn één door de verlossing. Christus kwam om iedere scheidsmuur neer te halen.....zodat iedere ziel vrije toegang tot God kan hebben. Zijn liefde is zo breed, zo diep, zo vol, dat het overal binnendringt. — *That I May Know Him*, p.99.

God koos vanuit de Heidenen een volk voor Zichzelf, en gaf aan hen de naam van Christenen.

Dit is een koninklijke naam, gegeven aan hen die zichzelf verenigen met Christus... Petrus zegt: "Als een mens lijdt als een Christen, laat hem niet beschaamd zijn, maar laat hem God verheerlijken hiervoor."

O dat Gods volk Hem op Zijn woord zou willen nemen, en beslag zou willen leggen op de wonderlijke schatten van de kennis geopend voor hen!

We hebben voor ons het hoogste, heiligste voorbeeld. In gedachten, woorden en daden was Jezus zonder zonde. Hij wijst ons op het pad dat Hij betrad zeggende: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, neme zijn kruis op en volg Mij." — *Lift Him Up*, p. 291.

Gods heerlijkheid bestaat uit het opheffen van de gevallen en het vertroosten van de bedroefden. Waar Christus in de harten van de mensen woont zal Hij op

gelijke wijze geopenbaard worden. Waar deze heerlijkheid werkt, zal de godsdienst van Christus een zegen brengen. Waar deze heerlijkheid is, is licht...

Wat het verschil in godsdienstige opvattingen ook moge zijn, het geroep van de mensheid moet gehoord worden. Waar bitterheid bestaat als gevolg van verschil in godsdienst, kan veel goeds gedaan worden door persoonlijk werk. Liefdevolle dienst zal het vooroordeel wegnemen om mensen voor God te winnen. – *Lessen Leven van alle Dag*, p. 239.

Het brengen van de mensheid tot Christus, het brengen van het gevallen ras in de eenheid met de goddelijkheid, is het werk van verlossing. Christus nam de menselijke natuur aan, zodat de mens één met Hem kan zijn, zoals Hij één is met de Vader, dat God de mens mag liefhebben zoals Hij Zijn ééngelboren Zoon liefheeft, zodat de mens deelhebber kan zijn van de goddelijke natuur, en zo volmaakt in Hem.

Ik de Heilige Geest, die uitgaat van de enig geboren Zoon van God, bind de menselijke-rentmeester, lichaam, ziel en geest, tot de perfecte goddelijke menselijke natuur van Christus. Deze eenheid is afgebeeld in de wijnstok en de ranken. De eindige mens is verenigd tot de manlijkheid van Christus. Door geloof is de menselijke natuur opgenomen met Christus natuur. We zijn één gemaakt met God in Christus. – *Selected Messages*, boek 1, pp. 205,251.

Zondag 11 november: Etnische vooroordelen

“En in deze dagen, als het aantal discipelen vermeerderde, begonnen de Grieken te morren tegen de Hebreëen. Omdat hun weduwen werden verwaarloosd in de dagelijkse bediening.”... Het morren begon op te komen tussen hen die de Griekse weduwen waren, er werd niet zo veel aandacht aan hun nood besteed als aan de nood onder de Hebreëen. Iedere partijdigheid van dit soort heeft God gegriefd, en onmiddellijk zijn er maatregelen genomen om de vrede en harmonie te herstellen bij de gelovigen.

De Heilige Geest bracht hen tot een werkwijze waarbij de apostelen ontslagen werden van de taak de armen te helpen, zodat ze vrij over Christus konden spreken.

In overeenstemming met de gemeente kozen ze zeven mannen vol van waarheid, wijsheid en de Geest van God, om aandacht te schenken aan deze zaken. Stephanus werd als eerste gekozen, hij was een Jood door geboorte en geloof, maar hij sprak de Griekse taal, en was vertrouwd met de gewoonten en de manieren van de Grieken... Deze verkiezing raakte de geest van allen, en de ontevredenheid en het morren werd gestild. – *The Story of Redemption*, pp. 259,260.

In het zesde hoofdstuk van Handelingen wordt ons getoond hoe mensen werden geselecteerd voor het vervullen van posities in de gemeente, de zaak werd voor de Heer gebracht, en ernstige gebeden werden opgezonden voor de leiding. De weduwen en de vaderlozen werden ondersteund door bijdragen van de gemeente. In hun noden werd niet voorzien door de gemeente maar door speciale schenkingen. De tienden waren afgezonderd voor de Heer, deze werden altijd gebruikt voor het werk in Gods dienst. Mensen moesten gekozen worden om het volk te overzien voor de zorg voor de armen, om te zien voor een zuivere verdeling van de behandeling, zodat niemand van de gelovigen te kort zou hebben in de voorzieningen van het leven.

Hoewel God beloofd had dat Hij zijn volk rijk zou zegenen, was het niet zijn bedoeling dat armoede onder hen geheel en al onbekend zou zijn. Hij had gezegd dat de

armen altijd bij hen zouden zijn. Hij verklaarde dat de armen nooit uit het land zouden verdwijnen. Er zullen altijd dezulken zijn die om hun sympathie, tederheid en liefdadigheid vragen. Dan, zoals nu, zijn er personen met tegenslag, ziekte, en het verlies van bezit, er waren geen bedelaars onder hen, nog enigen die leden door gebrek aan voedsel. – *Patriarchen en Profeten*, p. 481.

We moeten het verdriet, de moeilijkheden en de zorgen van anderen voorkomen. Wij moeten delen in de vreugde en de zorg van zowel rijk als arm, hoog en laag. 'Gij hebt het om niet ontvangen,' 'geef het om niet.' Math. 10:8. Overal om ons heen zijn arme, beproefde mensen die behoefte hebben aan medelevende woorden en behulpzame daden.

Er zijn weduwen die medeleven en steun nodig hebben. Er zijn wezen die Gods volgelingen op zijn bevel moeten adopteren als een pand, hun door God geschonken. Maar al te dikwijls worden ze echter achteloos gepasseerd. Het is mogelijk dat zij in lompen gekleed, onaantrekkelijk en eigenaardig schijnen. Toch zijn zij Gods eigendom. Zij zijn gekocht en de prijs is betaald en in zijn oog zijn zij even kostbaar als wij dat zijn. Zij zijn leden van Gods grote gezin en Christenen zijn als zijn rentmeesters voor hen aansprakelijk. Hij zegt: 'Ik zal hun ziel uit uw hand eisen. – *Lessen Leven van alle Dag*, pp. 239,240.

Maandag 12 november: De bekering van de heidenen

Petrus had niet alleen het evangelie aan de Heidenen gepredikt. Velen van hen waren geïnteresseerde luisteraars naar de waarheid zoals hij dacht, maar de tussenmuur die scheiding maakte, die met de dood van Christus afgebroken was, bestond nog steeds in de gedachten van de apostelen, daardoor sloten ze de Heidenen uit van de voorrechten van het evangelie. De Griekse Joden hadden de werken van de apostelen ontvangen en menig van hen reageerde op deze inspanningen door het geloof van Jezus te omhelzen; maar de bekering van Cornelius was de eerste in belangrijkheid onder de Heidenen

Bij het visioen van het laken en zijn inhoud, neerdalende van de hemel, was Petrus te behept met zijn houding tegenover de Heidenen; om te begrijpen dat, door Christus, ook heiden volken er waren om deelhebbers te zijn aan de zegeningen en voorrechten van de Joden, ze waren zo bevoordeeld over hen.

Sommigen hebben beweerd dat dit visioen betekende dat God het gebruik van vlees hier veranderde dat wat voorheen onrein verklaard was; en dat daardoor varkens' vlees goed was voor voedsel. Dit is een zeer bekrompen en totaal onjuiste verklaring, en is ronduit in tegenspraak met de Schriftelijke beschrijving van het visioen en zijn gevolgtrekkingen. – *The Story of Redemption*, pp. 284,285.

Van de geschiedenis van Cornelius (Hand.10) leren we dat God eenieder wil leiden die gewillig is om geleid te worden. Hij leidde Cornelius. Hij dreef het hart van Zijn dienstknecht in gebed.

Hij maakte hem gewillig om het licht van Zijn waarheid te ontvangen, en Hij verkoos om de geest van Cornelius te verlichten door de tussenkomst van één die het licht van boven reeds had ontvangen. De Heer zag iedere actie van Cornelius. De hele hemel zag het geven van de gaven en de aalmoezen en de gebeden van deze toegewijde hoofdman.

Zo is het vandaag. De Heer heeft Zijn ogen op iedere ziel die Hem zoekt. Hij heeft interesse in iedere ziel die hulp nodig heeft, en Hij wil niemand in de duisternis of dwaling laten, maar stap voor stap wil Hij hem leiden tot het volle licht van de waarheid dat schijnt van iedere bladzijde van de Schrift. – *In Heavenly Places*, p. 322.

Sommigen met wie u in contact komt, kunnen ruw en onbeleefd zijn, maar wees hierom niet zelf minder hoffelijk. Hij die zijn eigen zelfrespect wil bewaren, moet er op letten, dat hij niet nodeloos het zelfrespect van anderen kwetst. Deze regel moet heilig in acht genomen worden, juist tegenover de grootste botterikken en stuntelaars. U weet niet, wat God met deze allerminst veelbelovende mensen van plan is te doen. In het verleden heeft Hij mensen, die net zomin veelbelovend waren, aangenomen om een groot werk voor Hem te verrichten. Zijn Geest wekte, door op hun hart in te werken, Al hun vermogens op tot krachtig handelen. De Heer zag kostbaar materiaal in deze ruwe, onbewerkte stenen, dat bestendig zou zijn tegen storm, hitte en druk.

Wees beleefd tegenover degenen met wie u in contact komt, dan bent u ook beleefd tegenover God. Loof Hem om Zijn goedheid. Zo bent u Zijn getuigen en u bereidt zich voor op het gezelschap met de engelen. U leert in deze wereld, hoe u zich in het gezin van Christus in de hemel dient te gedragen. – *Christus Weerspiegelen*, p.27.

Dinsdag 13 november: De Geest leidt

Het was met tegenzin dat Petrus iedere stap ondernam maar de plicht die op hem gelegd was durfde hij niet tegen te staan.....Als Petrus deze aanwezigen (Cornelius en zijn familie en vrienden) tot een punt maakte, om ze Jezus te brengen als de enige hoop voor de zondaar, begreep hij meer volledig de bedoeling van het visioen dat hij gezien had, en zijn hart gloeide met de geest van de waarheid die hij bracht...

Toen de broeders in Judea hoorden dat Petrus in het huis van een Heiden gegaan was en daar gepredikt had aan de aanwezigen, waren ze verbaasd en misnoegd. Zij vreesden dat zo een koers, die hen arrogant leek, effect zou hebben als tegenwerking bij hun eigen lessen. – *Conflict and Courage*, p. 335.

“En toen ik begonnen was te spreken,”(Petrus) viel de Heilige Geest op hen, evenals in het begin ook op ons. En ik herinnerde mij het woord des Heren, hoe Hij zei:” Johannes doopte wel met water, maar gij zult met de Heilige Geest gedoopt worden. Indien nu God hen op volkomen gelijke wijze als ons de gave heeft gegeven op het geloof in de Here Jezus Christus, hoe zou ik dan bij machte geweest zijn God tegen te houden?”

Toen de broeders deze verklaring hoorden, zwegen ze. Overtuigd dat Petrus' handelswijze geheel in overeenstemming was met Gods plan en dat hun vooroordeel en hun eenzijdigheid volslagen in tegenstelling waren met de geest van het evangelie, verheerlijkten ze God zeggende: “Zo heeft dan God ook de heidenen tot bekering ten leven geschonken.”

Op deze wijze was het vooroordeel zonder tegenspraak uit de weg geruimd. De apartheid die op het gebruik van eeuwen was gegrond, had afgedaan, en de weg voor de verkondiging van het evangelie aan de heidenen was opengesteld. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 108.

Nadat de discipelen door vervolging uit Jeruzalem waren verdreven, breidde de evangelieboodschap zich snel uit in de gebieden buiten de grenzen van Palestina; en in belangrijke centra werden vele kleine groepen gevormd. Enigen der discipelen "trokken verder tot Phenicië, Cyprus en Antiochië toe," en spraken het woord. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 117

Jezus wilde de diepe verborgenheden der waarheid, die eeuwenlang verborgen waren geweest graag, openbaar maken: dat de heidenen medeerfgenamen van de joden zouden zijn, en "medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie." Ef. 3:6. De discipelen hadden moeite deze waarheid te bevatten en de goddelijke Leraar gaf hun tal van lessen. Toen Hij het geloof van de hoofdman in Kapernaüm beloonde en het evangelie predikte aan de inwoners van Sichar, had Hij reeds bewijzen gegeven dat Hij het niet eens was met de onverdraagzaamheid van de joden. De Samaritanen wisten echter reeds wat van God, en de hoofdman had bewezen dat hij vriendelijk was voor Israël. Nu had Jezus de discipelen in aanraking gebracht met een heidin, die volgens hen evenmin als anderen van haar volk kon verwachten dat Hij haar een gunst zou bewijzen. Hij had een voorbeeld gegeven, hoe zo iemand behandeld moest worden. De discipelen hadden gemeend dat Hij te vrijgevig met het uitdelen van zijn genadezaden. Hij wilde hun tonen dat zijn liefde niet beperkt was tot enig ras of volk. – *Jezus de Wens der eeuwen*, pp. 329,130.

Woensdag, 14 november: De raad te Jeruzalem

Zekere Joden van Judea richtten een algemene consternatie aan onder de gelovige Heidenen door de agiterende kwestie van de besnijdenis naar voren te halen. Ze beweerden met grootte zekerheid, dat niemand gered zou worden zonder besneden te zijn en zonder het houden van de complete ceremoniële wet.

Dit was een belangrijke kwestie, en één die de kerk in hoge mate verdeelde... De kwestie resulteerde in vele discussies en gebrek aan harmonie in de gemeente, totdat uiteindelijk de gemeente in Antiochië, vreemde dat de divisie onder hen komen zou tot een verdere discussie van de kwestie, besloten Paulus en Barnabas tezamen gerespecteerde mannen van Antiochië, naar Jeruzalem te zenden om de zaak voor te leggen aan de apostelen en ouderlingen.

De Joden waren trots op zichzelf op hun goddelijk vastgestelde dienst, en ze concludeerden dat als God eens de Hebreeuwse manier van aanbedding gespecialiseerd had, dat het onmogelijk was dat Hij ooit een verandering in zijn specificaties zou aanbrengen. Ze besloten dat Christendom zichzelf moest koppelen aan de Joodse wetten en ceremoniën. Ze waren langzaam in het onderscheiden van datgene wat eindigde bij de dood van Christus, en te begrijpen dat al hun offeranden slechts figuurlijk zagen op de dood van Gods Zoon, waar hier nu type, zijn antitype ontmoet had, vertolkend de waardeloosheid van de goddelijk bepaalde ceremoniën en offeranden van de Joodse religie. – *The Story of Redemption*, pp. 304. 305.

Menigeen ziet op de dagen van Israël als een tijd van duisternis, toen men zonder Christus was, zonder berouw en geloof. Velen houden de onjuiste leer dat de religie van de kinderen van Israël bestond uit vormen en ceremoniën waarin Christus geen deelhad. Maar de mensen in die eeuw waren gered door Christus gelijk als de mens ook nu gered is door Hem... Christus werd vooruit geschaduwd in de offeranden en

symbolen, totdat ten slotte type overgaan zou in antitype in Zijn komen naar deze wereld. De Hebreëen verheugden zich op een redder die te komen stond, en die zal weerkomen.... Christus bloed is van nut voor ons, zoals het dat deed voor het oude Israël. – *That I May Know Him*, p. 101.

Als een broeder dwaling leert, zij die in verantwoordelijke posities zijn horen dit te weten, en als hij de waarheid leert, moeten ze hun standpunt innemen aan zijn zijde. We alles weten wat er gedacht wordt onder ons want als het de waarheid is, is het nodig dat we het weten. Wij staan allen onder de verplichting tot God om de verstaan wat Hij ons zendt. Hij heeft ons richting gegeven waar we iedere leer kunnen testen. – “Tot de wet en tot de getuigenis: als zij niet spreken naar dit woord, zullen ze geen dageraad hebben.” Want als het in overeenstemming is met deze test, wees niet zo vol van vooroordeel dat u niet een punt kan erkennen eenvoudig omdat het niet in overeenstemming is met uw ideeën. – *Testimonies to Ministers and Gospelworkers*, p. 110.

Donderdag 15 november: Een moeilijke oplossing

De ordening die in de eerste, christelijke gemeente in stand werd gehouden, stelde hen in staat om als een welgeordend leger, bekleed met de wapenrusting Gods, als één man voorwaarts te trekken. Ofschoon de groepen van gelovigen over een uitgestrekt gebied waren verspreid, waren zij toch allen leden van één lichaam. Allen leefden in samenwerking en in overeenstemming met elkander. Wanneer in een plaatselijke gemeente tweedracht heerste, zoals later in Antiochië en elders het geval was, en de gelovigen het niet eens konden worden, liet men toch niet toe dat deze zaken een oorzaak van verdeeldheid in de gemeente werden, maar werden zij verwezen naar een algemene raad van het gehele lichaam der gelovigen, bestaande uit afgevaardigden van de verschillende plaatselijke gemeenten, onder de verantwoordelijke leiding van de apostelen en de ouderlingen. Op deze wijze werd aan de pogingen van Satan om de afzonderlijke gemeenten aan te vallen, door een eensgezind handelen van alle afgevaardigden het hoofd geboden, en werden de plannen van de vijand om scheuring en vernietiging te weeg te brengen, verijdeld.

“Want God is geen God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de gemeenten der heiligen.” Hij verlangt dat bij de behandeling van gemeentelijke aangelegenheden heden ten dage evenzo orde en regel in acht worden genomen als in de dagen van ouds. Hij wenst dat Zijn werk met vastberadenheid en nauwgezetheid zal worden verricht, zodat Hij het met Zijn zegel kan bekrachtigen. Christen moet met Christenen, gemeente met gemeente verenigd zijn, het menselijke werktuig moet met God samenwerken, iedere arbeidskracht onderdanig aan de Heilige Geest, en allen tezamen verenigd om de wereld de blijde boodschap van Gods genade te brengen. – *Van Jeruzalem tot Rome*, pp 68,69.

Jacobus probeerde zijn broeders ervan te overtuigen dat de heidenen, wanneer zij zich tot God wendden, een grote omkeer in hun leven ondergaan, en dat de grootste voorzichtigheid in acht moest worden genomen om hen niet met verwarrende twijfelachtige kwesties van minder belang te verontrusten, waardoor zij in het navolgen van Christus ontmoedigd zouden worden.

De heidense bekeerlingen moesten echter de gebruiken die met de christelijke beginselen in strijd waren, opgeven. De apostelen en oudsten kwamen daarom overeen, de heidenen aan te schrijven zich van het vlees van afgoden offers, van

hoererij, van het verstikte en van bloed te onthouden. Zij werden ertoe aangespoord de geboden te houden en een heilig leven te leiden. Zo kregen zij ook de verzekering dat de mannen die de besnijdenis als bindend hadden verklaard, hiertoe niet door de apostelen waren gemachtigd....

De onbekrompen en verstrekkende beslissingen van de algemene vergadering wekte in de rijen van de tot geloof gekomen heidenen vertrouwen, en het werk van God nam in bloei en voorspoed toe. – *Van Jeruzalem tot Rome*, pp. 144,145.146.

Vrijdag 16 november: Voor verdere studie

Van Jeruzalem tot Rome, "Een zoeker naar waarheid" 98-108

Van Jeruzalem tot Rome, "Jood en Heiden," pp. 140-148.

8. Verenigd in geloof

Sabbatmiddag 17 november

We vinden zelden twee personen die exact gelijk zijn. Onder de menselijke wezens, als wel onder de dingen van de natuurlijke wereld, is er diversiteit, Vereend in diversiteit onder Gods kinderen – het betoon van liefde en geduld in spijt van verschillen van gebruiken – dit is het getuigenis dat God Zijn Zoon in de wereld gezonden heeft voor het redden van zondaren.

De eenheid die er is tussen Christus en Zijn discipelen tast niet de persoonlijkheid van eenieder aan. In verstand, in bedoeling, in karakter, zijn ze één maar niet in persoon. Bij het deelhebben aan de Geest van God, in betrekking tot de wet van God wordt de mens een deelhebber aan de goddelijke natuur. Christus brengt Zijn discipelen in een levende verbinding met Zichzelf en met de Vader. Door de werking van de Heilige Geest op het menselijk denken, is de mens volkomen gemaakt in Jezus Christus... Verenigd met Christus vestigt zich een bond van eenheid met elkaar. Deze eenheid is de meest overtuigende proef voor de wereld van de majesteit en deugd van Christus, en Zijn kracht om de zonde weg te nemen. – *Sons and Daughters of God*, p. 286.

De eenheid van Gods gekozen volk is geweldig geschud. God schenkt een geneesmiddel. Dit geneesmiddel is niet een invloed tussen vele invloeden en op hetzelfde niveau met hen; het is een invloed boven alle invloeden op het gezicht van de aarde, herstellende, opheffende, en veredelende. Zij die werken in het evangelie moeten verhoogd en geheiligd worden, want zij delen mee met Gods grote principes.

Verbonden met Christus, zijn zij samen werkers met God. Zo wenst de Heer Zijn volgelingen samen te binden, zodat zij een kracht zullen zijn voor het goede, ieder lette op zijn deel, en allen delende het heilige principe van afhankelijkheid van het Hoofd. – *Testimonies for the Church*, vol 6, p. 24.

Er is geen excuus voor ieder die de positie inneemt dat er geen nieuwe waarheid meer geopenbaard zal worden, en dat al ons openen van de schrift is zonder zonde. Het feit dat sommige leerstellingen vele jaren voor waarheid gehouden zijn bij ons volk, is niet een bewijs dat onze ideeën onfeilbaar zijn. Jaren maken zonde niet tot waarheid, en waarheid kan zich niet veroorloven fouten te maken. Geen ware leer zal wat verliezen bij de sluiting van de onderzoeken.

We leven in gevaarvolle tijden, en we kunnen niet alles accepteren waarvan gezegd wordt dat het waarheid is zonder door en door onderzocht te zijn, noch kunnen we ons veroorloven iets te weerstaan dat de vruchten van de Geest van God draagt, maar we zullen onderwijzen, in zachtheid en nederigheid van hart. Daar zijn mensen die overall op tegen zijn met datgene wat niet in overeenstemming komt met hun eigen ideeën, en door zo te handelen brengen ze hun eeuwige interesses in gevaar zoals de Joodse natie dat deed door hun verwerping van Christus. – *Counsels to Writers and Editors*, p. 35

Zondag 18 november: Redding in Jezus

Christus kwam naar deze wereld om ons te laten zien wat God kan doen en wat wij in samenwerking met God kunnen doen. Als mens ging Hij naar de woestijn om door de vijand te worden verzocht. Hij weet wat het is om honger en dorst te hebben.

Hij kent de zwakheden en gebreken van het vlees. Hij werd in alle dingen verzocht zoals wij verzocht worden.

Onze losprijs is door onze Heiland voldaan. Niemand hoeft een slaaf van Satan te zijn. Christus staat voor ons als ons goddelijk voorbeeld, als onze machtige helper. Wij zijn gekocht met een prijs die onmogelijk te berekenen is. Wie kan de goedheid en barmhartigheid van de verlossende liefde afmeten? – *Ellen G. White commentaar in de ZDA Bijbelcommentaar, vol.6, p. 468.*

Hij die een kind van God wil worden moet de waarheid aanvaarden dat berouw en vergeving door niets anders te verkrijgen zijn dan door het zoenoffer van Christus. Hiervan verzekerd moet de zondaar een inspanning brengen in overeenstemming met het werk dat voor hem gedaan is, en met onvermoeide smeekbede moet hij de troon van genade smeken om genade, dat de herstellende kracht van God in zijn ziel mag komen. Christus vergeeft niemand die geen berouw heeft, wie Hij vergeeft heeft eerst berouw getoond. De voorziening is volkomen gemaakt, en de eeuwige gerechtigheid van Christus is geplaatst tot de verantwoording van iedere gelovige ziel. – *Selected Messages, book 1, p.393.*

We zijn nu op het veld van conflict.....

Laat het Woord van God ons tot studie zijn.....

Zo velen als in Hem geloven, geeft Christus de kracht om zonen van God te worden. Zij die zo de naam hebben als leden van de koninklijke familie zullen leven voor Hem di de verzoening is voor hun zonden. Als zij volgen in het kennen van de waarheid, zijn hun voeten geplant op het ware fundament. Geen vloed of storm kan hen wegvegen van hun fundament. – *This Day With God*, p. 265

Christus, onze Redder, in wie volkomen volmaaktheid woont, werd zonde voor de gevallen mensheid. Hij kende de zonde niet door de ervaring met zonde, maar Hij droeg het gruwelijke gewicht van de schuld van de hele wereld. Hij werd onze verzoening, dat allen die Hem aannemen zonen van God mogen worden. Het kruis is opgericht om de mens te redden Christus verhoogd aan het kruis was het middel dat ontworpen is in de hemel om in de ziel een ontwaken te bewerken van berouw over de verdorvenheid van de zonde. Door het kruis zocht Jezus allen tot Zich te trekken. Hij stierf als de enige hoop op redding. Voor hen, vanwege de zonde die in gal en bitterheid waren. Door de bemiddeling van de Heilige Geest, is een nieuw principe van

mentaliteit en geestelijke kracht tot de mens gebracht, die, door verbondenheid met het goddelijke, één met God werd. – *The Upward Look*, p. 191.

Wat een onderwerp voor meditatie is het offer dat Jezus voor verloren zondaars heeft gebracht!..... Hoe zullen wij de zegeningen waarderen die zo binnen ons bereik zijn gebracht?.....Had Jezus meer kunnen lijden?... Moet het niet het hardste hart week maken, wanneer wij bedenken dat Hij ter wille van ons het geluk en de heerlijkheid van de hemel verliet, en armoede en schande, wrede martelingen en een afschuwelijke dood onderging?

Wij kunnen niet meten hoeveel dieper onze beproevingen geweest zouden zijn, hoeveel groter onze rampspoed, als Jezus ons niet met Zijn menselijke arm van medeleven en liefde had omringd, maar ons had opgeheven. – *Getuigenissen voor de gemeente, deel 5*, p. 258.

Maandag 19 november: Wederkomst van Christus

De belofte van Christus wederkomst moest in de gedachten van de discipelen altijd levendig blijven. Deze Jezus, die zij ten hemel hadden zien opvaren, zou wederkeren om diegenen die zich hier op aarde in Zijn dienst stellen, tot Zich te nemen. Dezelfde stem die tot hen gezegd had: "Zie Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld." zou hen welkom heten in Zijn tegenwoordigheid in het hemels koninkrijk...

Degenen die Hem hebben liefgehad en Hem hebben verwacht, zal Hij met heerlijkheid en eer en onsterfelijkheid bekronen. De rechtvaardige doden zullen uit hun graven opstaan, en de levenden zullen tezamen met hen worden opgenomen, de Here tegemoet in de lucht. Zij zullen de stem van Jezus, die lieflijker klinkt dan de schoonste muziek welke ooit door stervelingen werd beluisterd, tot zich horen zeggen: Uw strijd is voleindigd. "Kom gij gezegenden Mijns Vaders, beërft het koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af." Math. 25:34. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 24.

Jezus komt zoals Hij ten hemel gevaren is, alleen in extra heerlijkheid. Hij komt met de glorie van Zijn Vader, en al de heilige engelen met Hem, om Hem te begeleiden op Zijn weg. In plaats van de gruwelijke doornenkroon die in Zijn heilig hoofd steekt, siert een kroon van verblindende glorie Zijn heilig voorhoofd....

Hij zal geen naadloos kleed dragen, maar een gewaad witter dan sneeuw en van verblindende schoonheid.

Jezus komt! Maar niet om als een wereldlijke prins te regeren. Hij zal de rechtvaardige doden opwekken, en de levende heiligen veranderen met een glorieus onsterfelijkheid, en, met de heiligen, het koninkrijk onder de hele hemel nemen. – *The Faith I Live By*, p. 351

Christus komt met macht en grote heerlijkheid. Hij komt in Zijn heerlijkheid en de heerlijkheid van de Vader. Heilige engelen zullen Hem vergezellen bij Zijn komst. Terwijl heel de wereld in het duister is gehuld, zal het licht zijn in de woningen der gelovigen. Zij zullen de eerste lichtstralen zien van zijn wederkomst. Het heldere licht zal afstralen van zijn pracht, En Christus de Verlosser zal geprezen worden door allen die Hem hebben gediend. Terwijl de goddelozen vluchten, zullen Christus volgelingen zich verblijden in zijn tegenwoordigheid.

Dan zullen de verlostten uit de mensen de erfenis die hen is beloofd, in ontvangst nemen. Op deze wijze zal Gods plan met Israël letterlijk in vervulling gaan. Wat God

Zich heeft voorgenomen, kan de mens nooit doen mislukken. Zelfs te midden van het werk van het kwaad zijn Gods plannen steeds voorwaarts gegaan op weg naar hun vervulling. Zo ging het met het huis van Israël in de geschiedenis van de gedeelde rijken; zo gaat het ook met het hedendaagse geestelijk Israël. – *Profeten en Koningen*, pp. 442.443.

In alle eeuwen is de wederkomst van Christus de zalige hoop van zijn ware volgelingen geweest. De belofte van Jezus toen Hij van de Olijfberg ten hemel steeg, dat Hij terug zou komen, heeft de toekomst voor zijn discipelen doen lichten en heeft hun hart vervuld met vreugde en hoop, die niet door verdriet of beproevingen konden worden overschaduwd. Te midden van lijden en vervolgingen verwachten zij "de Zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van Onze grote God en Heiland, Christus Jezus." – *De Grote strijd*, p. 284.

Dinsdag 20 november: Dienst in het hemelse heiligdom

Jezus is onze Advocaat, onze Hogepriester, onze Middelaar. Onze positie is gelijk aan die van de Israëlieten op de Grote Verzoendag. Toen de hogepriester het Heilige der Heilige binnen ging, voorstellende de plaats waar onze Hoge Priester nu pleitende is, en sprenkelend het verlossende bloed op de genade stoel, geen verzoenende offerande werd geofferd zonder. Terwijl de priester voorspraak deed bij God boog ieder hart zich in berouw, pleitende voor vergiffenis van de overtreding.

De machtigst scheppende intellectueel kan God niet begrijpen, woorden van de meest welsprekende taal falen om Hem te beschrijven.... De mens heeft slechts één Advocaat, één Middelaar, die bekwaam is de overtreding te vergeven. Zullen onze harten niet zwellen van dank aan Hem die Jezus gaf om de verzoening te zijn voor onze zonden? Denk diep na over de liefde die de Vader heeft getoond ten gunste van ons, de liefde die Hij tot uiting bracht voor ons. We kunnen deze liefde niet meten; want zijns gelijke is er niet. Kunnen we oneindigheid meten? We kunnen ons alleen richten op Golgotha, op het Lam dat geslacht is voor de grondlegging der wereld. – *The Signs of the Times*, June 28, 1899.

Wij kunnen ons verblijden in de hoop. Onze Advocaat bevindt Zich in het hemelse heiligdom, waar Hij voor ons pleit. Door Zijn verdiensten hebben wij genade en vrede. Hij stierf, opdat Hij onze zonden zou wegwassen, ons zou kunnen kleden met Zijn gerechtigheid, en ons geschikt zou kunnen maken voor de hemel, waar wij voor altijd in het licht kunnen verkeren..... Wanneer Satan uw geest vervult met moedeloosheid, somberheid en twijfel, weersta dan zijn influisteringen. Vertel hem van het bloed van Jezus, dat van alle zonden reinigt. U kunt uzelf niet redden uit de macht van de verleider, maar hij beeft en vlucht weg wanneer hem de verdiensten van dat kostbare bloed worden voorgehouden. Zult u dan niet dankbaar de zegeningen aanvaarden die Jezus schenkt? Zult u de beker der verlossing dan niet opnemen die Hij u aanbiedt, en de naam van de Heer aanroepen? Hij slaat met de grootst mogelijke belangstelling uw vorderingen op de hemelse weg gade; Hij ziet uw ernstige inspanningen; Hij ziet uw achteruitgang en uw herstel, uw hoop en uw angsten, uw aanvechtingen en uw overwinningen. – *Getuigenissen voor de Gemeente*, deel 5, p. 258.

Met het vertrouwelijke geloof van een klein kind, moeten we tot onze hemelse Vader komen, en Hem al onze noden vertellen. Hij staat altijd klaar ons te vergeven en ons te helpen. Het voorzien van goddelijke wijsheid is onuitputtelijk, en de Heer

bemoedigd ons er veel van te nemen, Het verlangen dat we zullen hebben naar geestelijke zegeningen staat beschreven in de woorden: "Zoals het hart verlangt naar de waterstromen, zo verlang mijn ziel naar U, O God." Wij hebben een diepere zielenhonger nodig naar de rijke gaven die de hemel voor ons heeft...

O dat wij een buitengewone wens mogen hebben om God door ervaring te kennen, om te komen in de audiëntie kamer van de Allerheiligste, de hand in het geloof aannemen, en onze hulpeloze zielen plaatsen op de Enige machtige tot redden. Zijn liefhebbende tederheid is beter dan het leven. – *Sons and Daughters of God*, p. 121.

Woensdag 21 november: De sabbat

Omdat de sabbat voor de mens is gemaakt, is het de dag des Heren, en hij behoort Christus toe. "Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder Dit is geen ding geworden dat geworden is." Joh. 1:3. Aangezien Hij alles gemaakt heeft, is de Sabbat ook door Hem gemaakt. Hij heeft deze dag afgezonderd als een gedenkteken aan de schepping. De sabbat wijst naar Hem als Schepper en Verlosser en leert dat Hij, die alles heeft geschapen in de hemel en op de aarde, die alle dingen standhoudt, het Hoofd is van de gemeente. Door zijn macht worden wij met God verzoend. Als Hij over Israël spreekt, zegt Hij: "Ook gaf Ik hun mijn sabbatten als een teken tussen Mij en hen opdat zij zouden weten dat Ik, de Here hen heilig." Ezech. 20:12. De sabbat is dus een teken van Christus' macht om ons te heiligen en is gegeven aan allen, die door Christus geheiligd worden. Als teken van zijn heiligende macht is de sabbat gegeven aan allen die door Christus deel worden van het Israël Gods. – *Wens der eeuwen*, p. 232.

De sabbat was speciaal gegeven voor het nut van de mens, en voor de eer van God.

De sabbat moest voor eeuwig een teken zijn tussen God en zijn volk. Op deze manier zou het een teken zijn en allen die de sabbat in acht nemen zouden bewijzen door zulk een naleving dat zij aanbidders zijn van de levende God, de Schepper van de Hemel en de aarde. De sabbat zou een teken zijn tussen God en zijn volk zolang als hij een volk op aarde zou hebben die hem diende. – *Spiritual Gifts*, vol. 3, pp. 266,267.

De schoonheid van de natuur trekt op zichzelf reeds de mens af van werelds vermaak, naar reinheid, vrede, en God....

Christus doel met het onderwijzen in gelijkenissen was rechtstreeks in overeenstemming met het doel van de Sabbat. God heeft aan de mensen het gedenkteken van zijn scheppingsmacht gegeven, opdat zij Hem in de werken van zijn handen zouden kunnen ontdekken. De Sabbat vraagt ons de heerlijkheid van de Schepper te zien in zijn geschapen werken. Omdat Hij dit wilde doen verbond Jezus zijn kostbare lessen met de schoonheid van de natuurlijke dingen. Op de geheiligde rustdag moeten wij meer dan op andere dagen de boodschap bestuderen die God ons door de natuur heeft gegeven. Wij moeten de lessen van de Heiland bestuderen waar Hij ze heeft gesproken, in de velden en bossen, onder de open hemel, tussen gras en bloemen. Wanneer wij het hart der natuur naderen, maakt Christus zijn tegenwoordigheid aan ons kenbaar en spreekt Hij tot ons van zijn vrede en liefde. – *Lessen Leven Alledag*, pp. 13,14.

Donderdag 22 november: Dood en opstanding

De onsterfelijkheid die God aan de mens had beloofd op voorwaarde dat hij gehoorzaamde, werd door de overtreding verspeeld. Adam kon aan zijn nageslacht niets doorgeven wat hij zelf niet had en er zou voor de gevallen mensheid geen hoop zijn geweest als God de onsterfelijkheid niet weer binnen het bereik van de mens had gebracht door het geven van zijn Zoon. Terwijl "de dood tot alle mensen is doorgegaan, omdat allen gezondigd hebben, heeft Christus onvergankelijk leven aan het licht gebracht door het evangelie." Rom. 5:12; 2 Tim. 1:10. De onsterfelijkheid kon alleen door Christus worden verkregen. Jezus zei: "Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; doch wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien." Joh. 3:36. Iedereen kan dit kostbare geschenk ontvangen, als hij bereid is aan de voorwaarde te voldoen. Allen "die, in het goeddoen volhardende, de heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken" zullen "het eeuwige leven" ontvangen. Rom. 2:7. – *De Grote Strijd pp. 489.490.*

De Leven-gever maakt aanspraak op Zijn deel van het werk in de eerste opstanding, en tot dat triomferende uur, als de laatste bazuin zal schallen en het geweldige leger voorwaarts komt tot eeuwige victorie, iedere slapende heilige zal in veiligheid zijn en beschermd als een kostbaar juweel, die bij God bekend is bij zijn naam. Bij de kracht van de Redder die in hem woont terwijl hij leeft en omdat hij deelhebber was van de goddelijke natuur, zijn ze bevrijd van de dood. – *Letter 65a, 1894.*

De Leven-gever is gekomen om de banden van het graf te breken. Hij haalt de gevangenen tevoorschijn en verklaard, "Ik ben de opstanding en het leven." Daar staat de herrezen menigte. De laatste gedachte was over de dood en zijn pijn. De laatste gedachten gingen over het graf en de graftombe, maar nu verklaren ze, "O dood, waar is uw overwinning. Dood, waar is uw prikkel?" 1 Kor. 15:55. De prikkel van de dood waren de laatste dingen die ze voelden...

Als ze ontwaken is de pijn al verdwenen. "O, graf waar is uw overwinning?" Hier staan ze en de hand van de onsterfelijkheid is op hen gelegd en ze gaan op om hun Heer te ontmoeten in de lucht. De poorten van de stad van God zwaaien open op hun scharnieren, en de volken die de waarheid gehouden hebben gaan naar binnen. – *Selected Messages, book 3, pp. 430,431.*

De stem van de Zoon van God roept de slapende heiligen op...Van de gevangenis van de dood komen ze, bekleed met onsterfelijke heerlijkheid...

De levende rechtvaardigen zijn veranderd "in een moment, in een ogenblik," Op de stem van God werden ze verheerlijkt, nu zijn ze onsterfelijk gemaakt en met de verrezen heiligen worden ze opgenomen om hun Heer te ontmoeten in de lucht...

Voor dat ze de Stad van God naderen, schenkt de Redder aan Zijn volgelingen het symbool van de overwinning en plaatst op hen het symbool van hun koninklijke status..... Op de hoofden van de overwinnaars, plaats Jezus met Zijn eigen rechterhand de kroon van heerlijkheid. Voor iedereen is er een kroon, dragend zijn eigen, met de "nieuwe naam" en de inscriptie "Heiligheid des Heren." In iedere hand is de overwinningspalm geplaatst en de glimmende harp. Dan als de leidende engelen de eerste noot spelen bespeeld iedere hand de snaren van de harp met ervaren aanraking, er ontwaakt zoete muziek in rijke melodieuze klanken. Vervoering onuitsprekelijke

ontroering vervult ieders hart, en iedere stem reist op in dankbare lofprijzing. – *Gods Amazing Grace*, p. 357

Vrijdag 23 november: Voor verdere studie

Counsels to Writers and Editors, "The Foundations, Pillars, and Landmarks," pp.

9. Het meest overtuigende bewijs

Sabbatmiddag 24 november

Geheiligde liefde is licht, weigerend om gebonden te zijn aan het huis of de kerk. Het zoekt de verloren gaande te redden. Ieder hart dat de liefde van een vergevende Redder heeft gevoeld, voelt zichzelf aangetrokken tot ieder ander Christelijke hart. Ware gelovigen zullen zich met elkaar verbinden in het werk voor de zielen die klaar staan om verloren te gaan....

Als onze kerken de plicht vervullen die op hun rust, zullen ze levende, werkende vertegenwoordigers voor de Meester zijn. De verkondiging van Christus liefde zal de ziel vervullen met een diepere, ernstiger vurigheid om te werken voor Hem die Zijn leven gaf om de wereld te redden. Door goed te zijn en goed te doen verdrijven Christus volgelingen de zelfzuchtigheid van de ziel.

Voor hen schijnt het kostbaarste offer te goedkoop als gave. Ze zien een grote wijngaard om te werken, en ze realiseren zich klaar te moeten zijn door de goddelijke genade om geduldig en ernstig te werken, tijdig en ontijdig, in een sfeer die geen grenzen kent. Ze behalen de ene overwinning na de andere, toenemend in ervaring en bekwaamheid, aan alle kanten de ernstige inspanning vergrotend om zielen voor Christus te winnen. Zij gebruiken hun toenemende ervaringen voor de beste resultaten.; hun harten zijn gesmolten door de liefde van Christus. – *Medical Ministry*, pp. 316,317.

Wat we belijden is zeer verheven. Als sabbatvierende Adventisten belijden we al de geboden Gods te gehoorzamen en uit te zien naar de komst van onze Verlosser. Een buitengewone plechtige waarschuwingsboodschap is toevertrouwd aan de kleine schare van Gods getrouwen. Door onze woorden en werken moeten we laten zien, dat we de zware verantwoordelijkheid, op ons gelegd, erkennen. Ons licht moet zo helder schijnen, dat anderen kunnen zien dat we in ons dagelijks leven de Vader verheerlijken; dat we met de hemel in verbinding staan en mede-erfgenamen zijn van Jezus Christus, opdat wanneer Hij zal verschijnen in kracht en grote heerlijkheid, wij Hem gelijk zullen zijn.

Wij moeten allen onze persoonlijke verantwoordelijkheid als leden van de zichtbare gemeente en arbeiders in de wijngaard des Heren aanvoelen. We moeten niet op onze broeders wachten, die even zwak zijn als wij, om ons erdoor te helpen; want onze dierbare Heiland heeft ons uitgenodigd tot Hem te komen en onze zwakheid met Zijn kracht, onze onwetendheid, met Zijn wijsheid, onze onwaardigheid met Zijn verdiensten te verbinden. Niemand van ons kan een neutrale positie innemen; onze invloed zal vóór of tegen getuigen. We zijn actieve werktuigen voor Christus of voor de vijand. Of we vergaderen met Christus, óf we verstrooien. Een waarachtige bekering is een radicale verandering. De neiging van het verstand en de zin des harten moeten in

een tegenovergestelde richting geleid worden, en er ontstaat een nieuw leven in Christus.

God leidt een volk uit om in volmaakte eenheid te staan op het fundament der eeuwige waarheid. – *Schatkamer* deel 1 p. 459.

Zondag 25 november: Onder het kruis van Christus

“Gij beseft niet, dat het in uw belang is, dat één mens sterft voor het volk en niet het gehele volk verloren gaat. Doch dit zei hij niet uit zichzelf, als hogepriester van dat jaar profeteerde hij dat Jezus zou sterven voor het volk; En niet alleen voor het volk, maar om ook de verstrooide kinderen Gods bijeen te vergaderen.” (Joh. 11:50-52). Deze woorden werden geuit door één die niet de betekenis ervan kende. Hij was het gevoel van de heiligheid van de offerande en de offergave kwijtgeraakt. Maar zijn woorden beduiden meer dan hij en degenen die met hem waren wisten. Voor hen gaf hij getuigenis dat de tijd gekomen was voor het priesterschap van Aaron om voorgoed tot een einde te komen. Hij veroordeelde Een die de voorafschaduw was van ieder offer dat gebracht was, maar één wiens dood het einde zou zijn van de nood voor type en schaduw. Onwetend verklaarde hij dat Christus op het punt stond om te vervullen waarvoor het systeem van offeranden en opofferingen ingesteld was. – *The Review and Herald*, June 12. 1900.

Het is niet genoeg om te geloven over Christus, we moeten in Hem geloven. Het enige geloof dat ons tot nut is, dat we Hem omhelzen als een persoonlijke Redder die Zijn verdienste aan ons schenkt. Velen houden geloof als een opinie. Reddend geloof is een handeling zij die Christus ontvangen verheugen zich in een verbonden relatie met God. Waar geloof is leven. Een levend geloof betekend een versterking van kracht, een vertrouwend geloof, waardoor de ziel een overwinnende kracht ontvangt. – *Gods Amazing Grace*, p. 140

In de onderwerping van Christus aan het voorschrift van de doop, toont Hij de zondaar één van de belangrijke stappen in ware bekering. Christus had geen zonden die weggewassen moesten worden, maar omdat Christus de plaatsvervanger voor de mens werd, werden de zonden en schuld van de mens aan Hem toegeschreven...

Allen die leven hebben zonden die weggewassen moeten worden... Ware bekentenis van de zonde, geloof in de verdienste van Christus, en gedoopt in Zijn dood, opstaan uit het water om een leven te leven, zijn de eerste stappen in de nieuwe geboorte die Christus vertelde aan Nicodemus, hij moest deze ervaring meemaken om gered te worden. De woorden van Christus gesproken tot Nicodemus zijn niet alleen bestemd voor hem, maar voor iedere man, vrouw, en kind, die in de wereld leven... Wij zijn veilig als we het voorbeeld van Christus volgen. – *The Youth's Instructor*, Februari 1, 1874.

De genade Gods komt tot de ziel door het kanaal van het levend geloof, en het staat in onze macht om dat geloof te oefenen.

Het ware geloof eigent zich de beloofde zegen toe, en maakt er aanspraak op, voordat het die beseft en gevoelt.

We moeten onze gebeden in het geloof opzenden tot binnen het binnenste voorhangsel, en ons geloof moet zich de beloofde zegen laten toe-eigenen, en er aanspraak op maken als ons eigendom. Dan moeten wij geloven, dat wij de zegen

ontvangen, omdat ons geloof die ons toegeëigend heeft, en volgens het Woord is hij de onze. "Al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt, ontvangen en het zal geschieden." Mark 11:24. Dat is geloof, bloot geloof, te vertrouwen, dat wij de zegen ontvangen, zelfs voordat wij het beseffen. – *Eerste Geschriften*, pp. 77.78.

Maandag 26 november: Dienst van verzoening

De tijd waarin wij leven is een tijd van intensieve opwinding. Ambitie en oorlog, plezier en geld maken, nemen de gedachten van de mens in beslag. Satan ziet dat zijn tijd kort is, en hij zet al zijn handlangers aan het werk, opdat de mens misleidt, verblind, en in beslag genomen zal worden, totdat de proeftijd geëindigd zal zijn en de genade deur voor altijd gesloten is. Het is ons werk om aan de hele wereld – aan iedere natie, stam, taal en volk – de reddende waarheid van de drie engelen boodschap te brengen. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 31.

We hebben een nood voor goddelijke verlichting. Ieder persoonlijk streeft er naar een centrum van invloed te worden, en tenzij God voor Zijn volk werkt, zullen ze niet zien dat onderworpenheid aan God de enige veilige weg is voor iedere ziel. Zijn veranderende genade op menselijke harten zal tot eenheid leiden die nog niet gerealiseerd is, want allen die gelijk zijn aan Christus zullen met elkaar in harmonie zijn. De Heilige Geest zal eenheid scheppen...

"Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte weggebroken; ... en de twee weer met God te verzoenen door het kruis." (Ef. 2:14-16)

Christus is de bindende schakel in de gouden ketting die de gelovigen samenbindt in God. Er moet geen scheiding zijn in deze grote tijd van testen. Het volk van God zijn, "medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods; gebouwd op het fundament van de apostelen en de profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, tot een tempel. Heilig in de Here." (verzen 19-21) De kinderen van God vormen één geheel in Christus, die Zijn kruis stelt als het centrum van aantrekkingskracht. Allen die geloven zijn één in Hem. – *Selectet Messages, book 3, pp. 20,21.*

Ik roep ons volk op, te stoppen met hun kritiek en kwaadsprekerij, en ernstig in gebed tot God te gaan, om hem te vragen, of Hij hen wil helpen degenen die dwalen te helpen. Laat met zich met elkaar en met Christus verenigen. Laat men Johannes zeventien bestuderen, en laat men het gebed van Christus leren bidden, en leren ernaar te leven. Hij is de Trooster. Hij zal in hun hart wonen en hun blijdschap volkomen maken. Zijn woorden zullen voor hen als brood van het leven zijn, en met de zo opgedane krachten zullen zij in staat zijn om een karakter te ontwikkelen dat tot Gods eer is. Er zal volmaakte Christelijke gemeenschap onder hen heersen. In hun leven zullen de vruchten zichtbaar zijn, die steeds voortkomen uit gehoorzaamheid aan de waarheid....

Praat minder over geliefde geschilpunten, en studeer ijveriger over de betekenis van het gebed van Christus voor hen die in Zijn naam geloven. We moeten bidden om eenheid, en vervolgens zó leven dat God ons gebed kan verhoren....

Volmaakte eenheid met Christus en met elkaar is absoluut noodzakelijk voor de volmaking van gelovigen. De aanwezigheid door het geloof in het hart van gelovigen is hun kracht, hun leven. Die leidt tot eenheid met God. "Gij in mij." (Joh. 17:23) Eenheid

met God door Christus maakt de gemeente volmaakt. – *Christus Weerspiegelen*, p. 199.

Dinsdag 27 november: Praktisch verenigd

Liefde voor mensen voor wie Christus is gestorven betekend het kruisigen van onze eigen natuur. Wie een kind van God is moet van nu af zichzelf beschouwen als een schakel in de keten die neergelaten is om de wereld te redden, als één met Christus in Zijn plan van genade, om met Hem uit te gaan en te zoeken en te redden wat verloren is. De christen moet altijd beseffen dat hij zich aan Christus heeft toegewijd en dat hij in zijn karakter Christus aan de wereld bekend moet maken. De zelfopoffering het medeleven en de liefde die tot uiting kwamen in het leven van Christus moeten zichtbaar zijn in het leven van hen die voor God werken. – *Wens der Eeuwen*, p. 346.

Zij die de wijsheid willen hebben die van God komt moeten dwazen worden in de zondige kennis van deze eeuw, om in werkelijkheid wijs te zijn. Zij zullen hun ogen sluiten, zodat ze het kwaad niet zien en leren. Zij zullen hun oren toestoppen om geen kwaad te horen en kennis om kennis te verkrijgen welke wil staan voor haar zuiverheid van gedachten en werken. En zij zal de tong bewaken, zodat er geen corrupte communicatie en bedrog in hun mond gevonden wordt – *The Adventist Home*, p. 404

De kracht van een hoger, zuiverder en edeler leven is onze grote behoefte. We denken te veel aan de wereld, en te weinig aan het koninkrijk der hemelen...

Jezus is de bron van alle kracht, de Fontijn des levens. Hij leidt ons tot Zijn Woord, en biedt ons de bladeren van de boom des levens aan tot genezing van zielen die ziek zijn door de zonde. Hij leidt ons tot Gods troon, en plaatst in onze mond een gebed waardoor we in nauw contact met Hem worden gebracht. Om ons te helpen zet Hij de almachtige hemelse krachten in werking. Bij elke stap ontdekken wij Zijn levende macht

God stelt geen beperking aan de vooruitgang van hen die verlangen om vervuld te worden met de kennis van Zijn wil, "in alle wijsheid en geestelijk inzicht." Door gebed, door waakzaamheid, door groei in kennis en verstand, zullen ze bovenmate versterkt worden, naar Zijn heerlijke kracht. Zo worden zij voorbereid om voor anderen te werken. Het is de bedoeling van de Heiland dat menselijke wezens, gezuiverd en geheiligd, Zijn helpende hand zullen vormen. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 361

Laat het woord van God gesproken worden uit harten die geroerd zijn door tederheid. Laat allen die in overtreding zijn bejegend worden met de tederheid van Christus. Als degenen voor wie u werkt niet dadelijk de waarheid aannemen, berisp niet direct, bekritiseer of veroordeel niet. Bedenk dat u Christus in Zijn tederheid Zijn zachtheid en liefde vertegenwoordigt...

Laat ons niet denken dat we ernstige moeilijkheden hebben te dragen, verschillende conflicten te verduren hebben, in het brengen van een onpopulaire waarheid. Denk aan Jezus en wat Hij voor u geleden heeft, en wees stil. Zelfs wanneer misverstaan en valselijk beschuldigd, beklaag u niet, spreek geen woord van gemor; laat geen gedachte of verwijt of misnoegen in uw gedachten komen. Neem een vooruitblikkende koers, "Dat gij een goede wandel leidt onder de heidenen, opdat zij, nader toeziende op datgene, waarin zij u als boosdoeners belasteren op grond van uw goede werken God mogen verheerlijken ten dage der bezoeking." 1 Petr. 2:12. – *Testimonies for the Church, vol. 6, p.120.*

Woensdag 28 november: Eenheid te midden van verscheidenheid

De Heer heeft niet de last op de mens gelegd om de fouten en overtredingen van de levenden en de doden te doen herleven. Hij wil dat Zijn medewerkers de waarheid voor deze tijd verkondigen. Spreek niet over de fouten van uw broeders die nu leven, en wees stil over de fouten van de doden. Laat de fouten en de overtredingen daar waar God ze gelegd heeft – in de diepte van de zee. De les die gezegd is aan hen die verklaren te geloven in de tegenwoordige waarheid met betrekking tot de gemaakte fouten en overtredingen van de dienstknechten van God, des te beter is het voor hun eigen zielen, en voor de zielen van hen die Christus gekocht heeft met Zijn eigen bloed. – *The Retirerend Years*, p. 27.

Door Zijn Zoon te geven voor onze verlossing heeft God getoond, hoeveel waarde Hij hecht aan iedere menselijke ziel, en Hij geeft aan geen mens de vrijheid om minachtend over de ander te spreken. We zullen fouten en zwakheden zien in de mensen rondom ons, maar God maakt aanspraak op iedere ziel als op Zijn eigendom, – dat Hem toebehoort door de schepping en ook omdat Hij het heeft gekocht met het dierbaar bloed van Christus. Allen zijn geschapen naar Zijn beeld, en zelfs de mensen die het diepst gezonken zijn, moeten behandeld worden met eerbied en tederheid. God zal ons ter verantwoording roepen voor ieder woord dat in verachting gesproken werd over een ziel, voor wie Christus Zijn leven heeft afgelegd. – *Gedachten berg der Zaligsprekingen*, p.54.

Het zijn de kleine dingen die het karakter testen. Het zijn de bescheiden handelingen van dagelijkse zelfvernedering, met vrolijkheid tederheid waar God met een glimlach op neerziet. We moeten niet voor onszelf leven, maar voor anderen. We zullen een zegen zijn door onze vergetelheid over onszelf en onze gedachten over anderen. We zullen liefde koesteren, geduld en standvastigheid. – *Testimonies for the Church, vol 2, p. 647*

Zij die werkelijk de waarheid liefhebben voor de zaak van de waarheid zullen... hun koers vervolgen met de glorie van God in zicht en laat het licht der waarheid schijnen voor allen...

Satans toorn zal ontsteken, tegen hen die de geboden

Gods houden en het getuigenis van Jezus hebben. Maar dit zal de getrouwe gelovigen niet ongeduldig of ontmoedigt maken. Deze dingen zullen een invloed hebben om de getrouwe gelovigen voorzichtiger, waakzamer en tot meer gebed brengen, tederder, medelijdender en liefdevoller..... Als Christen geboren en voortdurend rondlopend met onze fouten, onze ondankbaarheid, en onze zwakke liefde, zullen we dit dragen en met hen ons geduld uitproberen en testen. Zullen volgers van de zelfvernederende, zelfopofferende Jezus anders zijn dan hun Heer? Christenen zullen harten van tederheid en geduld hebben. – *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 110.

Donderdag 29 november: Eenheid in zending

Te midden van Gods volk moet er in deze tijd en in de toekomstige tijd, een tijd van eerbiedig ernstig gebed zijn. De geest moet constant een gebedshouding aannemen. Laten er in huis en in de kerk ernstige gebeden opgezonden worden voor

hen die zich gegeven hebben voor het prediken van het Woord. Laten de gelovigen bidden zoals de discipelen dat deden na de hemelvaart van Christus.

Een ketting van ernstige, biddende gelovigen zou de wereld moeten omspannen. Laat allen bidden in nederigheid. Een paar burens kunnen elkaar tezamen ontmoeten om voor de Heilige Geest te bidden. Laat hen die het huis niet kunnen verlaten, vergaderen met hun kinderen, verenigd om te leren tezamen te bidden.

Er is geen grotere nood in het werk, dan de praktische resultaten van communicatie met God. We zouden bijeenkomsten voor gebed moeten hebben, God vragende de weg te openen voor de waarheid om de burchten te betreden waar Satan zijn troon heeft neer gezet, en de schaduw verdrijven die hij gezet heeft op het pad die hij zoekt te misleiden en te vernietigen. We hebben de verzekering. "Het gebed van de rechtvaardige vermag veel."(Jac.5:16) – *In Heavenly Places*, p. 93.

Er is een nood voor gebed, – meest ernstig, vurig, smartelijk gebed, – zulk een gebed als David opzond toen hij uitriep: "Gelijk een hinde die naar waterbeken smacht, zo smacht mijn ziel naar U, o God."..."Mijn ziel wordt verteerd van verlangen naar Uw oordeel." Dit is de geest van worstelend gebed, zoals gebeden door de koninklijke psalmist.

Of zoals Christus zei: "En angstig zijnde bad Hij ernstiger." Wat een contrast deze voorspraak van de Majesteit van de hemel zijn de zwakke harteloze gebeden die opgezonden worden tot God. Vele zijn tevreden met lippendienst, en maar weinigen hebben een oprecht, ernstig, krachtig verlangen naar God.

Trouwe gebeden verbinden de energie van de ziel en raken het leven. Hij die zo zijn wensen voor God uitstort voelt de leegheid van alles onder de hemel....

Religie moet beginnen met ontledigen en zuiveren van het hart, en moet gevoed worden door dagelijks gebed. – *Testimonies for the Church*, vol, 4, pp.534,535.

De kerk moet opstaan tot actie. De Geest van God kan nooit komen tenzij ze de weg bereid. Er moet een ernstig doorzoeken van het hart zijn. Er moet een eendrachtig, volhardend gebed zijn, en door geloof een beslag leggen op Gods beloften. Er moet niet een lichaam bekleed met zakken zijn, als in vroegere tijden, maar een diepe vernedering van de ziel. We hebben geen reden voor zelf-feliciteit of zelf-verhoging. We moeten onszelf vernederen onder de machtige hand van God. Hij zal verschijnen om de trouwe zoekers te troosten en te zegenen.

Het werk licht voor ons, zullen wij ons ermee verbinden? We moeten vlot werken en rustig voorwaarts gaan. We moeten ons voorbereiden op de grote dag van de Heer. We hebben geen tijd te verliezen, geen tijd om bezig te zijn met zelfzuchtige doeleinden. De wereld moet gewaarschuwd worden. Wat doen we persoonlijk om het licht aan anderen te brengen? God heeft dit werk aan ieder mens gelaten; Iedereen heeft een deel te doen, en we kunnen dit werk niet verwaarlozen tenzij met gevaar voor onze ziel. – *Selected Messages*, book 1, p. 126.

Vrijdag 30 november: Voor verdere studie

Evangelism, "Unity in Diversity", pp. 98-103.

Van Jerusalem tot Rome, "Geschreven vanuit Rome." pp. 350, 351.

10. Eenheid en verbroken relaties

Sabbatmiddag 1 december

Aan Jezus, die Zichzelf ontledigd heeft voor het heil van de verloren mensheid, werd de Heilige Geest zonder maat gegeven. Zo zal Hij ook aan iedere volgeling van Christus worden gegeven, wanneer het hele hart wordt overgegeven, zodat Hij erin kan wonen. Onze God heeft Zelf het gebod gegeven: "word vervuld met de Geest" (Efeziërs 5:18). En dit gebod houdt ook de belofte in, dat het in vervulling gaat. "Het is het welbehagen *van de Vader* geweest dat in Hem heel de volheid wonen zou." "En u hebt de volheid ontvangen in Hem" (Kolossenzen 1:19; 2:10). —*Gedachten van de berg van zaligsprekingen, paragraaf: Zalig zijn zij die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden" Mattheüs 5:6*

Het leven van de Heiland op aarde was, hoewel doorleefd te midden van strijd, een leven van vrede. Terwijl boze vijanden Hem constant vervolgden, zei Hij: "die Mij gezonden heeft, is met Mij. Hij heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd wat Hem behaagt." (Joh. 8:29) ... En Hij zegt tot ons: "Mijn vrede geef Ik u."

Zij die Christus op Zijn woord geloven, en hun ziel aan Zijn hoede toevertrouwen, en hun leven aan Zijn bevelen, zullen vrede en rust vinden. Niets ter wereld kan hen treurig maken, als Jezus hen blij maakt door Zijn aanwezigheid. In volledige overgave ligt volmaakte rust. De Heer zegt: "Standvastige zin bewaart Gij in volkomen vrede, omdat men op U vertrouwt." (Jes. 26:3) —*Christus Weerspiegelen, 21 september.*

Het geloof in Jezus Christus betekent vooruitgang; het betekent om voortdurend een hogere en meer heilige standaard na te volgen. De Christen, wiens hart aangeraakt is door de schoonheid van het karakter van de Heiland, moet doen wat hij in de school van Christus geleerd heeft. We moeten hele verstandige leerlingen zijn in de school van Christus, om de dingen die Hij ons van dag tot dag leert, gemakkelijk aan te leren.

We kunnen nooit volmaaktheid van karakter bereiken, als we de stem van God niet horen en Zijn raadgevingen niet gehoorzamen. De lessen zijn niet van toepassing op degene die geen beproevingen hebben gehad om een afkeer in hun broeders te scheppen, maar het is juist van toepassing op degene die geslagen is, die op financieel gebied onrecht is aangedaan, die beschuldigd en bekritiseerd is, die misverstand en miskenning moest verduren. Deze personen moeten niet toelaten, dat haat in hun hart komt, of dat er verkeerde gevoelens in hun opkomen, wanneer ze degene zien, die hun pijn gedaan hebben. —*Zonen en Dochters van God, 24 maart*

Het is van het grootste belang te begrijpen dat het volk van Christus in één moet zijn verenigd; want deze eenheid bindt mensen aan God door de gouden koorden van liefde, en legt eenieder verplicht om voor zijn medemensen te werken. De Kapitein van onze redding stierf voor het menselijk ras zodat mensen één zouden kunnen worden met Hem en met elkaar. Tussen mens en mens mogen geen scheidingswanden worden opgebouwd. Christus als het grote centrum moet alles in één verenigen. —*Fundamentals of Christian Education, p. 479*

Zondag 2 december: Herstelde vriendschap

Marcus stelde aan Paul en Barnabas voor om hen te vergezellen tijdens hun zendingsreis. Hij voelde de gunst van God in zijn hart en verlangde om zich volledig te wijden aan het zendingswerk en prediken van het evangelie

Hun weg was moeizaam; ze stuitten op tegenspoed en ontberingen, en hadden overall last van gevaren Maar Paulus en Barnabas hadden geleerd te vertrouwen op Gods kracht om te bevrijden.

Marcus, overweldigd door angst en ontmoediging, wankelde enige tijd in zijn doel om zich met hart en ziel in te zetten voor het werk van de Heer. Niet gewend aan ontberingen, was hij ontmoedigd door de gevaren en tegenspoed op de weg ... Hij moest nog leren om met een dapper hart gevaar en vervolging en tegenspoed te trotseren. Toen de apostelen verder gingen en nog grotere moeilijkheden werden ervaren, werd Marcus geïntimideerd en verloor hij alle moed om verder te gaan en keerde terug naar Jeruzalem.

Deze desertatie zorgde ervoor dat Paulus Marcus een tijd ongunstig, en zelfs ernstig, beoordeelde. —*Conflict and Courage, p. 348.*

Onder Paulus' helpers te Rome bevonden zich vele van zijn vroegere vrienden en medewerkers. ... Ook Demas en Marcus waren bij hem. ...

Gedurende de eerste jaren na de belijdenis van zijn geloof had de christelijke levenservaring van Marcus zich verdiept. Toen hij het leven en de dood van Christus met meer opmerkzaamheid overdacht, verkreeg hij helderder inzichten over de zending van de Heiland, Zijn moeiten en strijd. Toen hij in de littekenen van Zijn handen en voeten de tekenen van Zijn dienstbaarheid aan het mensdom las, en zag hoe vér Zijn zelfverloochening reikte om verlorenen en stervenden te redden, werd Marcus gewillig de Meester op het pad van zelfverloochening te volgen. En nu hij het lot van Paulus, de gevangene, deelde, verstond hij beter dan ooit tevoren dat het oneindige winst is Christus te verkrijgen, en dat het een oneindig verlies is de wereld te gewinnen en zijn ziel, waarvoor het bloed van Christus tot redding werd vergoten, te verliezen. In het aangezicht van zware beproevingen en tegenstand bleef Marcus standvastig, en een verstandige en geliefde helper van de apostel. —*Van Jeruzalem naar Rome, hfdst 43: In Rome*

Als uw broeders dwalen, moet u hen vergeven. Als zij bij u komen en hun schuld belijden, moet u niet zeggen: Ik vind niet dat zij nederig genoeg zijn. Ik denk niet dat zij hun belijdenis oprecht menen.

Wij hebben alles te danken aan Gods vrije genade. De genade van het verbond maakt dat wij werden aangenomen. Genade in de Heiland bewerkte onze verlossing, onze wedergeboorte en onze verheffing tot mede-erfgenamen van Christus. Laat deze genade aan anderen geopenbaard worden.

Een onverzoenlijke geest is nooit te rechtvaardigen. Wie jegens anderen onbarmhartig is, laat zien dat hijzelf geen deelheeft aan Gods vergevende genade. In Gods vergeving wordt het hart van de dwalende mens dicht tot het liefdevolle hart van de Oneindige Liefde getrokken. Het getij van goddelijk medelijden stroomt in de ziel van de zondaar en via hem in het hart van anderen. De tederheid en barmhartigheid die Christus in zijn leven heeft geopenbaard zal zichtbaar zijn in hen, die deelhebben aan Zijn genade. —*Lessen uit het leven van alledag, hfdst 19: De mate van vergiffenis*

Maandag 3 december: Van slaaf tot zoon

Onesimus, een heidense slaaf die zijn meester, Filemon, onrecht had aangedaan... was ontsnapt naar Rome. In de goedheid van zijn hart trachtte Paulus de armoede en leed van de ongelukkige voortvluchtige te verlichten en trachtte hij vervolgens het licht van de waarheid in zijn verduisterde geest te laten schijnen. Onesimus luisterde naar de woorden van het leven, beled zijn zonden en bekeerde zich tot het geloof van Christus ... Paulus ... raadde hem aan om onmiddellijk naar Filemon terug te keren, zijn vergeving te smeken en plannen te maken voor de toekomst...

Het was niet het werk van de apostel om arbitrair of plotseling de gevestigde orde van de samenleving omver te werpen. Om dit te proberen zou het, het succes van het evangelie voorkomen. Maar hij onderwees principes die de basis van de slavernij troffen en die, indien uitgevoerd, het hele systeem zeker zou ondermijnen ...

Toen hij werd bekeerd, werd de slaaf lid van het lichaam van Christus en als zodanig moest hij worden geliefd en behandeld als een broeder, een mede-erfgenaar met zijn meester tot de zegeningen van God en de voorrechten van het evangelie. —*Conflict and Courage*, p. 350

Paulus bood vrijwillig aan de schuld van Onesimus op zich te nemen, zodat de schuldlige de ontorende straf kon ontgaan en opnieuw de voorrechten die hij had verbeurd.... Wat een treffende uitbeelding van de liefde van Christus voor de boetvaardige zondaar! De knecht die zijn meester had benadeeld, bezat niets waarmee hij de schade kon vergoeden. De zondaar die God jarenlang zijn dienst onthouden heeft, bezit geen middelen om de schuld te vergoeden. Jezus bemiddelt tussen de zondaar en God, zeggend: Ik wil de schuld betalen. Laat de zondaar worden ontzien. Ik wil lijden in zijn plaats. —*Van Jeruzalem naar Rome, hfdst 43: In Rome*

Onze verhouding tegenover elkaar moet aangenaam zijn. Als we doen wat eerlijk is, zal onze eigen geest samen met Gods Geest getuigen dat het menselijk verstand onder beheer van het goddelijk verstand staat. Door Zijn Woord is het bewezen, dat we met zekerheid kunnen zeggen dat we zonen en dochters van God zijn. Echte liefde voor God, houdt in dat je eerbieding op Hem vertrouwd. En zij, die God liefhebben, zullen hun broeders en zusters ook liefhebben. —*Zonen en Dochters van God*, (5 juli).

Ware godsvrucht bezitten betekent elkaar liefhebben, elkaar helpen, de religie van Jezus duidelijk maken in ons leven. We moeten toegewijde kanalen zijn waardoor de liefde van Christus stroomt naar degenen die hulp nodig hebben.... Hij die het dichtst bij de gehoorzaamheid aan de goddelijke wet nadert, zal God het meeste kunnen dienen. Hij die Christus volgt, die naar Zijn goedheid, Zijn mededogen, Zijn liefde voor de menselijke familie uitrekt, zal door God geaccepteerd worden als een arbeider samen met Hem

Wanneer het volk van de Heer met zachtmoedigheid en tederheid voor elkaar vervuld is, zullen zij beseffen dat Zijn vaandel over hen liefde is en dat Zijn fruit zoet naar hun smaak zal zijn. De hemel zal op aarde beginnen. Zij zullen hier beneden een hemel scheppen om zich voor te bereiden op de hemel daarboven. —*In Heavenly Places*, p. 287

Dinsdag 4 december: Spirituele geschenken voor eenheid

Bij de menselijke broederschap nemen we alle soorten van talenten waar die een geheel vormen. De gemeente van Christus is uit mannen en vrouwen met verschillende talenten en uit allerlei standen en klassen samengesteld. Het was nooit Gods bedoeling dat de trots van mensen scheiding zou brengen wat Zijn eigen wijsheid heeft verordineerd, namelijk de samenwerking van alle klassen van mensen met verschillende talenten in een volkomen geheel. Er moet geen geringschatting van enig deel van Gods werk zijn, of de werktuigen nu hoog of laag gestelden zijn. Allen hebben hun doel te verrichten om in verschillende mate licht te verspreiden. —*De daad bij het woord, hfdst 71: geen aanzien des persoons bij God*

In het plan van de Heer zijn menselijke wezens zo gemaakt dat ze elkaar nodig hebben. Aan iedereen heeft God talenten toevertrouwd om anderen te helpen het pad van het goede te bewandelen. Het is door onzelfzuchtige dienst aan anderen dat we onze talenten verbeteren en vergroten.

Net als de verschillende delen van een machine, zijn ze allemaal nauw verwant aan elkaar en allemaal afhankelijk van één groot Centrum. Er moet eenheid in verscheidenheid zijn. Geen enkel lid van het bedrijf van de Heer kan succesvol werken in onafhankelijkheid. Elk moet onder toezicht van God werken; ze moeten allemaal hun toevertrouwde bekwaamheden in Zijn dienst gebruiken, dat elk zal kunnen dienen tot perfectie van het geheel. —*In Heavenly Places, p. 287*

Hoe groot is de diversiteit die tot uiting komt in de natuurlijke wereld! Elk object heeft zijn eigenaardige actierrein; toch blijken ze allemaal met elkaar verbonden te zijn in het grote geheel. Christus Jezus is in eendracht met de Vader en vanuit het grote centrum moet deze prachtige eenheid zich uitstrekken ... door alle klassen en verscheidenheid van talenten. We moeten allemaal elkaars talent respecteren; we moeten harmoniëren in goedheid, in onzelfzuchtige gedachten en daden, omdat de Geest van Christus, als het levende, werkend agentschap, door het geheel circuleert. Het zijn geen opvallende acties die eenheid produceren; het is de vorming van de Heilige Geest op het karakter. —*Our High Calling, p. 169*

Christelijke eenheid is een machtig agentschap. Het zegt op een krachtige manier dat degenen die het bezitten kinderen van God zijn. Het heeft een onweerstaanbare invloed op de wereld en laat zien dat de mens in zijn menselijkheid een deelgenoot kan zijn van de goddelijke natuur, die ontsnapt is aan de corruptie die in de wereld is door lust. We moeten één zijn met onze medemensen en met Christus, en in Christus één met God. Dan kan van ons de woorden worden uitgesproken: " gij hebt de volheid verkregen in Hem" (Kolossenzen 2:10). God roept de leden van Zijn kerk op om de Heilige Geest te ontvangen, om samen te komen in eenheid en broederlijk medeleven, om hun belangen samen in liefde te binden.

Niets verzwakt een kerk zo duidelijk als verdeeldheid en strijd. Niets is zoals een oorlog tegen Christus en de waarheid als deze geest van verdeeldheid en strijd...

Hij in wiens hart Christus verblijft, erkent de inwoning van Christus in het hart van zijn broeder. Christus maakt nooit oorlog tegen Christus. Christus oefent nooit invloed uit tegen Christus. Christenen moeten hun werk doen, wat het ook mag zijn, in de eenheid van de Geest, voor de vervolmaking van het hele lichaam. —*My Life Today, 29 september*

Woensdag 5 december: Vergiffenis

Gelijk Christus zullen we onze vijanden vergeven en gelegenheden zoeken, om aan degene, die ons kwaad aangedaan hebben, te tonen, dat wij hun ziel liefhebben, dat we hun goed willen doen, zoveel als we kunnen. Als degene die ons kwaad aangedaan hebben, nog steeds volhouden, moeten we proberen, om ons met onze broeder of zuster te verzoenen volgens het Bijbelse plan, dat Christus zelf aanbevolen heeft. Wanneer onze broeder of zuster weigert om zich met ons te verzoenen, moeten we niet over hun spreken, of hun invloed proberen af te breken, maar hen aan de handen van een rechtvaardig God toevertrouwen, die alle mensen rechtvaardig oordeelt...De jongeren geven misschien voor, dat ze grote liefde voor de zaak van God hebben, maar zolang ze zich niet met hun vrienden verzoenen zijn ze ook met God niet verzoend. Het zijn...deze egoïstische gevoelens, die gekoesterd worden, die de zegen van God uit ons hart en huis weghouden. Laat de liefde van Christus in het hart vloeien om het karakter te veranderen, anders zullen wij geen kinderen van God zijn. —*Zonen en Dochters van God, 24 maart.*

Ieder mens is het voorwerp van liefdevolle belangstelling voor Hem, die Zijn leven gaf om de mens tot God terug te brengen. Schuldige en hulpeloze zielen, die alle kans lopen om door de kunstgrepen en valstrikken van Satan te worden vernietigd, worden verzorgd zoals de schaapherder de schapen van zijn kudde verzorgt.

Het voorbeeld van de Verlosser moet de standaard zijn van ons dienstwerk voor de verzochten en de dwalende. Dezelfde belangstelling, tederheid en verdraagzaamheid die Hij voor ons toonde, moeten wij ook voor anderen opbrengen. "Hebt elkander lief, gelijk Ik u heb liefgehad," zegt Hij. (1) Als Christus in ons woont, zullen wij Zijn onzelfzuchtige liefde openbaren voor allen met wie wij in aanraking komen. Als wij mannen en vrouwen zien, die hulp en sympathie nodig hebben, zullen we niet vragen: "Zijn ze dat wel waard?" maar "hoe kan ik van nut zijn?"—*De Weg tot Gezondheid, hfdst 10*

Hoe dikwijls voelen wij ons te kort gedaan, omdat er dingen over ons gezegd worden die niet waar zijn, en het aan anderen verkeerd verteld is? Wanneer we zo beproefd worden, moeten we ons gevoel en onze woorden heel streng bewaken. We zullen de liefde van Christus moeten hebben, zodat we geen onvergeeflijk gezinde geest koesteren. We moeten niet denken dat we degene die ons benadeeld heeft niet hoeven te vergeven, dan alleen als ze hun zonde toegeven. We mogen onze grieven niet laten ophopen en ze niet in ons hart opsparen, totdat de persoon, die naar onze mening schuldig is, door spijt en het toegeven van zijn fouten, zijn hart vernederd heeft. Al hebben ze ons nog zo ernstig gekwetst, we moeten onze boosheid niet tegen hen vasthouden en onszelf bejammeren over het onrecht, maar ook degene vergeven, die ons benadeeld heeft. ...Wanneer u de neiging heeft om terug te gaan schelden, bid dan snel in stilte dat God u Zijn genade wil geven, en wil helpen om niets terug te zeggen. —*Zonen en Dochters van God, 17 mei*

Donderdag 6 december: Herstel en eenheid

Onze Heer leert dat meningsverschillen tussen Christenen binnen de gemeente moeten worden opgelost. Ze moeten niet worden voorgelegd aan mensen die God niet vrezen. Wanneer een Christen ongelijk is aangedaan door zijn broeder, moet hij geen recht zoeken bij ongelovigen in een rechtszaal. Hij moet de raad, die Christus

heeft gegeven, opvolgen. In plaats van te proberen zichzelf recht te verschaffen moet hij trachten zijn broeder te redden. God zal de belangen beschermen van hen die Hem liefhebben en vrezen en vol vertrouwen kunnen wij onze zaak voorleggen aan Hem die rechtvaardig oordeelt.

Maar al te dikwijls wordt de verongelijkte moedeloos, wanneer telkens weer tegen hem wordt misdaan en de kwaaddoener telkens weer zijn schuld belijdt. Hij is geneigd te denken dat hij vaak genoeg heeft vergeven. Maar de Heiland heeft ons duidelijk gezegd hoe wij de dwalende moeten behandelen: "Indien uw broeder zondigt, bestraf hem, en indien hij berouw heeft, vergeef hem." (Lukas 17:3). —*Lessen uit het leven van alledag, hfst. 19: De mate van vergeven*

[Als] je bent bedroefd omdat je buren of vrienden het verkeerd doen. . .als ze de fout zijn ingegaan, volg dan de Bijbelse regel... Als je naar degene gaat die je fout acht, zie dat je in een zachtaardige en nederige geest spreekt... De gedwaalde kan op geen andere manier worden hersteld dan in de geest van zachtmoedigheid, mildheid en tedere liefde. Wees voorzichtig op jouw doen. Vermijd alles in uiterlijk of gebaar, woord of toon, dat een zweem van trots of zelfredzaamheid laat zien. Bescherm uzelf tegen een woord of een blik die u hoogmoedig zal laten lijken, of uw goedheid en gerechtigheid in tegenstelling tot hun tekortkomingen zal plaatsen. Boven alles, laat er geen schaduw zijn van haat of slechte wil, geen uiting van verbittering of zuurheid. Niets dan vriendelijkheid en goedheid kan voortvloeien uit een hart van liefde... Houd in gedachten dat het succes van berisping sterk afhankelijk is van de geest waarin het wordt gegeven. Laat het niet om vurig te bidden zodat je een nederige geest kunt bezitten, en dat Gods engelen voor je gaat om aan de harten die je probeert te bereiken te werken, en hen zo verzachten door hemelse invloed die je pogingen kunnen baten. Als er iets goeds is bereikt, neem dan geen eer aan jezelf. God alleen zou verhoogd moeten worden. God heeft het allemaal alleen gedaan. —*Testimonies for the Church, vol. 2, p. 52*

Elk hart dat door de Geest van God is vernieuwd, zou niet alleen God liefhebben, maar ook zijn broeder liefhebben, en als die broeder fouten heeft gemaakt, als hij afgedwaald is, moet hij worden aangepakt volgens het evangelieplan. Elke stap moet worden gevolgd volgens de aanwijzingen in het Woord van God. "Gij, die geestelijk zijt, help hem terecht in een geest van zachtmoedigheid, ziende op uzelf; gij mocht ook eens in verzoeking komen." (Galaten 6:1).

Wees voorzichtig hoe je degenen die gekocht zijn door het bloed van Christus behandelt. Er zal behoefte zijn aan duidelijke en getrouwe berisping van slechte werken, maar laat degene die dit werk op zich neemt weten dat hij niet gescheiden van Christus zal zijn door zijn eigen slechte werken. Hij moet spiritueel zijn en zo iemand herstellen in de geest van zachtmoedigheid. —*This Day With God, p. 157*

Vrijdag 7 december: Voor verdere studie

Gospel Workers, "No Respector of Persons with God," p. 331;
The Acts of the Apostles, "In Rome," pp. 456–460.

11. Eenheid in aanbedding

Sabbatmiddag 8 december

We moeten God vaker prijzen voor "Zijn goedertierenheid en om zijn wonderen aan de mensenkinderen." (Psalm 107:8) Onze godsdienst mag niet alleen een zaak van vragen en ontvangen zijn. Laten we niet altijd denken aan wat we nodig hebben, zonder te denken aan al het goede, dat we krijgen. Het is niet zozeer dat we te veel bidden, maar dat we te spaarzaam zijn in het danken. We ontvangen onophoudelijk de blijken van Gods genade. Maar hoe weinig geven we uiting aan onze dank, hoe weinig prijzen wij Hem voor wat Hij voor ons heeft gedaan.

Onze God is een tedere, genadige Vader... Hij wil dat zij, die Hem komen aanbidden, kostbare gedachten over Zijn zorg en liefde met zich meenemen, dat zij vreugde ontvangen bij alle dagelijkse bezigheden en dat zij de genade mogen ondervinden eerlijk en trouw te zijn in alle opzichten.

Op vleugels van lofprijzing kan onze geest opstijgen naar de hemel. Hierboven wordt God geëerd door zang en muziek. Wanneer wij onze dank uiten, benaderen wij de eredienst van de hemelse legerscharen. "Wie lof offert, eert Mij." (Psalm 50:23) Laat ons met eerbiedige vreugde tot onze Schepper gaan, met "loflied en geklank van gezang." (Jesaja 51:3) — *Schreden naar Christus, pp.48 - 49.*

Onze bijeenkomsten zouden doordrongen moeten zijn...van een hemelse atmosfeer. Laat er geen lange, droge toespraken zijn en formele gebeden alleen maar omwille van het bezetten van de tijd. . . het gaat om God een aanvaardbare aanbedding aan te bieden. Zijn dienst moet interessant en aantrekkelijk worden gemaakt en mag niet ontaarden in een droge vorm... We moeten voor Christus van minuut tot minuut, van uur tot uur en van dag tot dag leven; dan zal Christus in ons wonen, en wanneer we elkaar ontmoeten, zal Zijn liefde in onze harten zijn, en zal opwellen als een bron in de woestijn, alles verfrissend, en maken dat degenen die klaarstaan om verloren te gaan, begerig worden om van de wateren des levens te drinken. — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 609.*

Wanneer de Geest van God bezitneemt van het hart, transformeert Hij het leven. Zondige gedachten worden weggedaan, slechte daden worden afgezworen; liefde, nederigheid en vrede nemen de plaats in van woede, jaloezie en strijd. Vreugde neemt de plaats in van verdriet en het gelaat weerspiegelt de vreugde van de hemel...

De godsdienst die van God komt, is de enige godsdienst die tot God zal leiden. Om Hem goed te dienen, moeten we geboren worden uit de goddelijke Geest. Dit zal het hart zuiveren en de geest vernieuwen, en ons een nieuw vermogen geven om God te kennen en lief te hebben. Het geeft ons een gewillige gehoorzaamheid aan al Zijn vereisten. Dit is ware aanbedding. Het is de vrucht van de werking van de Heilige Geest. Door de Geest wordt elk oprecht gebed opgesteld en een dergelijk gebed is voor God aanvaardbaar. Waar dan ook een ziel zich uitstrekt naar God, daar wordt de werking van de Geest duidelijk zichtbaar en God zal Zich aan die ziel openbaren. Hij is op zoek naar zulke aanbedders. Hij wacht op hen om ze als Zijn zonen en dochters te ontvangen. — *My Life Today, p. 46 (11 februari)*

Zondag 9 december: Onze Schepper en Verlosser aanbidden

[God] wenst dat elke ziel zegeviert in de kracht van de Verlosser. De psalmist zegt: "Geeft de Here, gij hemelingen, geeft de Here heerlijkheid en sterkte; geeft de Here de heerlijkheid van Zijn naam, buigt u neder voor de Here in heilige feestdos" (Psalm 29:1,2)...

De kerk van God hier beneden is één met de kerk van God daarboven. Gelovigen op aarde en de wezens in de hemel die nooit zijn gevallen, vormen één kerk. Elke hemelse intelligentie is geïnteresseerd in de bijeenkomst van de heiligen die op aarde samenkomen om God te aanbidden. In het binnenste voorhof van de hemel luisteren zij naar het getuigenis van de getuigen van Christus in het voorhof op aarde, en de lof en dank van de aanbidders beneden worden opgenomen in de hemelse hymne, en lof en vreugde door het hemelse gerechtshof omdat Christus niet tevergeefs is gestorven voor de gevallen zonen van Adam. — *Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 365, 366, hoofdstuk. 44, [De naleving van de Sabbat.]*

De kroon op de attributen van Christus is Zijn heiligheid. De engelen buigen voor Hem in aanbidding en roepen uit: "Heilig, heilig, heilig, Here God de Almachtige" Openbaring 4:8. Hij wordt uitgeroepen tot glorieus in Zijn heiligheid. Bestudeer het karakter van God. Door Christus te aanschouwen, door Hem te zoeken in geloof en gebed, kunt u worden zoals Hij. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students, p. 402*

De hele natuurlijke wereld getuigt van de werken van de levende God. De natuur is ons lesboek, gegeven door God, de Schepper van alle dingen. Deze dingen van de natuur mogen niet God worden genoemd. Ze zijn de uitdrukking van Gods karakter, maar ze zijn niet God. Door de dingen van Zijn schepping kunnen we God en Zijn liefde, Zijn macht en Zijn glorie begrijpen, maar er is een groot gevaar van mensen die de natuur als God aanbidden.

De kracht van de Heer wordt voortdurend geopenbaard als een wonderwerkende kracht, opdat de menselijke familie een oneindigheid kan zien die verdergaat dan de geschapen dingen, en opdat zij mogen weten dat Hij die een dergelijk wezen als mens heeft gevormd, ook al de schoonheden van de natuurlijke wereld heeft geschapen. — *This Day With God, p.273 [21 september]*

Ons huis van aanbidding kan heel nederig zijn, maar het wordt niettemin door God erkend. Als we in geest en waarheid en in de schoonheid van heiligheid aanbidden, zal het voor ons de poort van de hemel zijn.

Naarmate de lessen van de wondere werken van God worden herhaald en de dankbaarheid van het hart wordt uitgedrukt in gebed en lied, nemen engelen uit de hemel de melodie over en verenigen ze zich in lof en dankzegging tot God. Deze oefeningen drijven de kracht van Satan terug. Ze verdrijven gemompel en klagen, en Satan verliest terrein.

God leert ons dat we in Zijn huis samen moeten komen om de eigenschappen van volmaakte liefde te cultiveren. Dit zal de bewoners van de aarde geschikt maken voor de woningen die Christus is gaan gereedmaken voor degenen die Hem liefhebben, waar ze van sabbat tot sabbat, van de ene nieuwe maand tot de andere, zich zullen verzamelen in het heiligdom om zich te verenigen in verhevener gezangen, in

dankzegging en lof voor Hem die voor altijd op de troon zit en voor het Lam. —*In Heavenly Places, p. 288/ 8 oktober*

Maandag 10 december: Valse aanbidding

Satan misleidt de mensen in onze tijd precies zoals hij Eva in de hof van Eden heeft verleid: door vleierij, door hun verlangen naar verboden kennis te prikkelen, door hen aan te zetten tot zelfverheerlijking. Door deze zonden is hij zelf gevallen en hij wil de ondergang van de mens op dezelfde manier bereiken: "Gij zult als God zijn, kennende goed en kwaad", had hij gezegd. (Genesis 3:5). Het spiritisme leert dat "de mens het schepsel van de vooruitgang is; de mens moet vanaf zijn geboorte tot in alle eeuwigheid opgroeien tot de Godheid"...Een spiritistisch leider zei eens toen zijn „geestelijk bewustzijn" begon te ontwaken: "Mijn medemensen waren allen niet-gevallen halfgoden." Een andere beweert: "Elk goed en volmaakt wezen is Christus."

Zo heeft Satan in plaats van de gerechtigheid en volmaaktheid van de oneindige God - het ware voorwerp van aanbidding - en in plaats van de volmaakte rechtvaardigheid van Zijn wet - de ware maatstaf voor hetgeen de mens kan bereiken, de zondige, dwalende natuur van de mens gesteld als het enige voorwerp van aanbidding, de enige grond voor het oordeel en de enige maatstaf voor het karakter." —*De Grote Strijd, p. 351 [Advent Vision, Hfdst. 34]*

De vastgestelde dag brak aan en een grote menigte had zich verzameld, toen de koning werd medegedeeld dat de drie Hebreëën, die hij over de provincie Babylon had aangesteld, weigerden het beeld te aanbidden. ... Woedend liet de koning ze roepen, en terwijl hij op de brandende oven wees, herinnerde hij ze aan de straf die hen wachtte als ze weigerden zijn wil te doen.

De dreigementen van de koning bleken tevergeefs. Hij kon deze edele mannen niet afhouden van hun trouw aan de grote Heerser der natiën. Ze hadden uit de geschiedenis van hun voorvaders geleerd dat ongehoorzaamheid aan God oneer, onheil en ondergang betekent, en dat de vreze deze Heren niet alleen het begin der wijsheid betekent, doch tevens de grondslag is van alle voorspoed. Rustig keken ze naar de brandende oven en naar de afgodische menigte. Ze hadden op God vertrouwd, en Hij zou hen ook nu niet in de steek laten. Hun antwoord is beleefd, maar vastbesloten: "Het zij u bekend, o koning, dat wij uw goden niet vereren, en het gouden beeld dat gij hebt opgericht, niet aanbidden." (Dan.3:18). — *The Sanctified Life, Hfst 4, p. 37*

De Heer dringt aan op Zijn oppermacht. Maar Satan weet heel goed dat de aanbidding van de levende God een natie verheft, veredelt en verhoogt. Hij weet dat afgodenaanbidding de ideeën van mensen niet verheft, maar degradeert, door wat laag aan de grond en verwerpelijk is te verenigen met aanbidding. Hij is voortdurend aan het werk om de geest af te trekken van de enige ware en levende God...

Laat mensen de Here God aanbidden en dienen, en alleen Hem. Laat geen zelfzuchtige trots opkomen om die als een god te dienen. Laat geld geen god worden. Als sensualiteit niet onder controle van de hogere krachten van de geest wordt gehouden, zal de lust het wezen regeren. Alles dat onderwerp is van overmatige gedachten en bewondering, die het denken betoverd, is het een god die voorrang heeft over de Heer. God is een onderzoeker van het hart. Hij maakt onderscheid tussen echte dienst vanuit het hart en afgoderij. — *Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 1145.*

Dinsdag 11 december: De Boodschap van de eerste engel

Gods aanspraak op eerbied en aanbidding, boven de goden van de heidenen, is gebaseerd op het feit dat Hij de Schepper is en dat aan Hem alle andere wezens hun bestaan danken. Zo wordt het in de Bijbel gepresenteerd...

De sabbat, als een gedenkteken van Gods scheppende kracht, wijst naar Hem als de maker van de hemelen en de aarde. Daarom is het een constante getuige van Zijn bestaan en een herinnering aan Zijn grootheid, Zijn wijsheid en Zijn liefde. Zou de Sabbat altijd als heilig was waargenomen, zou er nooit een atheïst of een afgodendienaar zijn geweest. —*Patriarchen en profeten, p. 336 hoofdstuk 29*

In deze tijd, vlak voor Christus' wederkomst in de wolken van de hemel, roept God mensen op die een volk zullen voorbereiden om op de grote dag des Heren te staan. In deze laatste dagen moet het werk gedaan worden zoals Johannes dat deed. De Heer geeft boodschappen aan Zijn volk, door middel van de instrumenten die Hij heeft uitgekozen, en Hij zou willen dat iedereen aandacht zal schenken aan de vermaningen en waarschuwingen die Hij stuurt. Onze boodschap moet niet een van vrede en veiligheid zijn. Als een volk dat gelooft in Christus' spoedig verschijning, hebben we een duidelijke boodschap om voor te dragen: "Bereid u voor om uw God te ontmoeten."

In deze tijd van nagenoeg universele afvalligheid roept God Zijn boodschappers op om Zijn wet te verkondigen in de geest en kracht van Elia. Zoals Johannes de Doper, bij het voorbereiden van een volk op de eerste komst van Christus, hun aandacht vestigde op de Tien Geboden, moeten wij, zonder enig onzeker geluid, deze boodschap geven: "Vreest God en geeft Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen" (Openbaring 14:7). Met de ernst die Elia de profeet en Johannes de Doper kenmerkte, moeten we ernaar streven om de weg te bereiden voor de wederkomst van Christus. — *Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 1184.*

Degenen die de waarheid theoretisch vasthouden, met hun vingertoppen als het ware, die haar principes niet in het innerlijke heiligdom van de ziel hebben gebracht, maar de vitale waarheid in het voorhof hebben gelaten, zullen in het verleden van de geschiedenis van dit volk niets heiligs zien dat hen heeft gemaakt tot wat ze zijn, en hen heeft gevestigd als serieuze, vastberaden zendingwerkers in de wereld.

De waarheid voor deze tijd is kostbaar, maar degenen wier harten niet zijn gebroken door te vallen op de rots Christus Jezus, zullen niet zien en begrijpen wat de waarheid is. Ze zullen accepteren wat met hun ideeën strookt, en zullen een ander fundament dan dat wat gelegd is beginnen te bouwen. Ze zullen hun eigen ijdelheid en achting vleien en denken dat ze in staat zijn om de pilaren van ons geloof te verwijderen en ze te vervangen door zuilen die zij hebben bedacht —*Selected Messages, boek 2, pp. 388,389, Hfst. 50*

Woensdag 12 december: Bijbelstudie en broederschap

Lees de waarschuwingen die zo overvloedig worden gegeven in het Woord van God met betrekking tot valse profeten die binnen zullen komen met hun ketterijen, en indien mogelijk de ware uitverkorenen zullen misleiden. Waarom maakt de kerk, ondanks al deze waarschuwingen dan geen onderscheid tussen het valse en het echte? Degenen die op enigerlei wijze aldus zijn misleid, moeten zich vernederen voor

God en oprecht berouwen tonen, dat zij zo gemakkelijk op een dwaalspoor zijn gebracht. Zij konden geen onderscheid maken tussen de stem van de Ware Herder en van een vreemde. Laat iedereen dit hoofdstuk van zijn ervaring herzien...

Er zijn afvalligheden geweest en de Heer heeft in het verleden dingen van deze aard zich te laten ontwikkelen om aan te tonen hoe gemakkelijk Zijn volk zal worden misleid wanneer zij afhankelijk zijn van de woorden van mensen in plaats van zelf de Schriften te onderzoeken, zoals de edelen uit Berea deden, om na te gaan of deze dingen zo zijn. En de Heer heeft liet dat dit soort dingen zich voordoen, zodat er waarschuwingen gegeven kunnen worden dat dergelijke dingen weer zullen plaatsvinden. —*Selected Messages, boek 2, pp. 393, 394, Hfst. 51*

Welk ander boek dan de Bijbel, zal mensen leren om God lief te hebben, te vrezen en te gehoorzamen? . . . Het geeft een duidelijk beeld van gerechtigheid uit en voorspelt de gevolgen van ontrouw aan de wet van Jahweh. Niemand blijft in de duisternis over wat God goedkeurt of afkeurt. Bij het bestuderen van de Schriften worden we bekend met God, en worden we geleid om onze relatie tot Christus te begrijpen, die de zondaar, de borg, de plaatsvervanger is voor ons gevallen ras. Deze waarheden hebben te maken met onze huidige en eeuwige belangen. De Bijbel staat boven alle boeken, en het bestuderen ervan is meer waardevol dan het bestuderen van andere literatuur in het geven van kracht en ontplooiing van de geest. Paulus zegt: "Maak er ernst mede u wel beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet behoeft te schamen, doch rechte voren trekt bij het brengen van het woord der waarheid" (2 Tim. 2:15).

"Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wel bewust van wie gij het hebt geleerd, en dat gij van kindsbeen af de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus. Elk van God ingegeven Schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust" (2 Tim. 3:14-17). —*Fundamentals of Christian Education, p. 393.*

De Bijbel is het lesboek, en het moet ijverig worden doorzocht - niet zoals we een boek uit vele boeken zouden lezen. Het moet voor ons het boek zijn dat voldoet aan de behoeften van de ziel. Dit boek zal de mens die het bestudeert wijs maken naar zaligheid. Zoals voedsel het lichaam niet kan voeden tenzij het wordt gegeten en verteerd, kan ook het Woord van de levende God de ziel niet ten goede komen, tenzij het wordt ontvangen als de leraar van hogere onderwijzing, als boven alle menselijke producties, tenzij zijn principes gehoorzaamd worden, omdat het de wijsheid van God is. — *This Day With God, p. 127 [28 april]*

Donderdag 13 december: Breken van brood en het gebed

Jezus placht zich in de voorbereiding voor een grote beproeving of een belangrijk werk terug te trekken in de eenzaamheid van de bergen en de nacht in gebed met Zijn Vader door te brengen. Er ging een nacht van gebed vooraf aan de uitzending van de apostelen en aan de Bergrede, aan de verheerlijking, aan de verschrikking van de rechtszaal en het kruis en de heerlijkheid van de opstanding.

Ook wij moeten vastgestelde tijden hebben voor meditatie en gebed en voor het ontvangen van geestelijke vernieuwing. Wij weten de kracht en uitwerking van het gebed niet te waarderen zoals het behoort. Wat geen macht op aarde tot stand kan

brengen, zal gebed en geloof kunnen doen. Wij worden maar zelden in alle opzichten tweemaal in dezelfde positie geplaatst. Voortdurend hebben wij nieuwe omstandigheden en nieuwe problemen te doorstaan en daarbij is voorgaande ervaringen geen voldoende gids. Wij moeten steeds nieuw licht van God ontvangen. —*De Weg tot Gezondheid, p. 289,290 [Advent Vision]*

Als we God en Jezus Christus die Hij gezonden heeft, kennen, zal onuitsprekelijke blijdschap tot de ziel komen. O, wat hebben we de goddelijke aanwezigheid nodig! Elke arbeider zou zijn gebed naar God moeten uitspreken voor de doop met de Heilige Geest. Groepen zouden bijeen moeten komen om God te smeken voor speciale hulp, voor hemelse wijsheid, opdat het volk van God weet hoe het werk te plannen, uit te werken en uit te voeren.

Mensen moeten vooral bidden dat de Heer Zijn agenten zal kiezen en Zijn zendingen met de Heilige Geest dopen. Gedurende tien dagen baden de discipelen voordat de Pinksterzegening kwam. Het heeft zoveel tijd gekost om hen tot inzicht te brengen in wat het betekent om krachtadig te bidden, nader tot God te komen, hun zonden te belijden, hun hart voor God te vernederen, door geloof Jezus te aanschouwen, en te veranderen naar Zijn beeld. Toen de zegening kwam, vervulde het de hele plaats waar zij vergaderd waren en, begiftigd met macht, gingen zij uit om effectief werk voor de Meester te doen. —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, pp. 169, 170.*

In nachtgezichten gingen er voorstellingen aan mij voorbij van een grote hervormingsbeweging onder Gods volk. Velen loofden God. De zieken worden genezen, en andere wonderen gewrocht. Er wordt een geest des gebeds aanschouwd, die ook gezien werd voor de grote dag van het Pinksterfeest, honderden en duizenden waren er, die gezinnen bezochten en hun het Woord Gods verklaarden. Door de kracht van de Heilige Geest worden er harten overtuigd en een geest van ware bekering wordt getoond. Overal openden zich deuren voor de verkondiging van de waarheid. De wereld scheen verlicht te worden door de ontving grote zegeningen. Ik hoorde stemmen van dankzegging en lof opgaan, en er was een hervorming, gelijk wij in 1844 meemaakten. —*Getuigenissen voor de gemeente, vol. 9, hfdst 13: Een beroep op leken.*

Vrijdag 14 december: Voor verdere studie

That I May Know Him, "Cast Out Ever Idol," p. 322, [12 november]

12. Kerkorganisatie en eenheid

Sabbatmiddag 15 december

In deze laatste ogenblikken van de genadetijd voor de mensen, waarin het lot van iedere ziel spoedig voor altijd zal zijn beslist, verwacht de Heer van hemel en aarde dat zijn gemeente aan het werk zal gaan als nooit tevoren. Zij die in Christus Vrij zijn door de kennis van de kostbare waarheid, worden door de Here Jezus gezien als zijn uitverkorenen, begunstigd boven alle andere mensen op de aardbodem; en Hij rekent op hen om de lof te verkondigen van Hem, die hen geroepen heeft uit het duister tot zijn wonderbaar licht. De zegeningen, die zo vrijgevig geschonken worden, moeten

aan anderen worden medegedeeld. Het blijde nieuws van verlossing moet gepredikt worden aan elke natie, geslacht, taal en volk.

In de visioenen van de profeten werd getoond hoe de Heer der heerlijkheid speciaal licht liet schijnen op zijn gemeente in dagen van duisternis en ongelooft die aan zijn wederkomst zouden voorafgaan. Als de Zon der gerechtigheid zou Hij over zijn gemeente opgaan met "genezing onder haar vleugelen" (Mal. 4:2). En iedere ware discipel zou een invloed ten leven moeten verspreiden voor bemoediging, hulp en ware genezing. —*Profeten en koningen, hfdst 59: Het huis van Israël*

Wanneer de kerk wakker wordt voor een besef van wat er in onze wereld moet gebeuren, zullen de leden barensweeën hebben voor hen die God niet kennen en die in hun geestelijke onwetendheid de waarheid voor deze tijd niet kunnen begrijpen. Zelfverloochening, zelfopoffering moet in al onze ervaringen verweven zijn. We moeten bidden en biddend waken dat er geen inconsistentie in ons leven is. We moeten anderen laten zien dat we begrijpen dat waken in gebed betekent dat we onze gebeden voor God uitleven, opdat Hij ze mag beantwoorden. —*Selected Messages, book 1, p. 116.*

Iemand die gelooft in Jezus Christus als een persoonlijke Verlosser, is een medewerker met Hem, verbonden met Zijn hart van oneindige liefde, met Hem samenwerkend in daden van zelfverloochening en welwillendheid. Hij aan wie Christus Zijn vergevende genade heeft geopenbaard, zal bij het beoefenen van de werken van Christus merken dat hij verbonden is met Christus. God roept degenen op voor wie Hij zo'n oneindig offer heeft gebracht, om samen met Hem hun positie als arbeider in te nemen bij het ontwikkelen van de genadige werken van Gods goddelijke welwillendheid.

Christus heeft Zich van de aarde teruggetrokken, maar Zijn volgelingen zijn nog steeds in de wereld. Zijn kerk, bestaande uit degenen die Hem liefhebben, moet met een onbaatzuchtige liefde en welwillendheid in woord en daad de liefde van Christus weergeven. Ze moeten door het uitoefenen van zelfverloochening en het dragen van het kruis de instrumenten zijn voor het implanteren van het beginsel van liefde in de harten van hen die de Redder niet kennen door experimentele kennis. —*Medical Ministry, p. 315*

Zondag 16 december: Christus, hoofd van de kerk

De Heer zal zijn menselijke schat met Christus, zijn hoofd, niet in de gelederen van de vijand laten gaan zonder alle inspanningen die Hij in hun belang doet. Hun enige hoop is om de geboden van God te doen. Dit is het evangelie dat in de loop van onze tijd klonk.

Aan allen zendt Christus de uitnodiging: "Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Neem mijn juk op u en leer van mij; want ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want mijn juk is zacht en mijn last is licht" (Mattheüs 11:28-30). Jarenlang heeft deze uitnodiging, Kom, allen die moe en zwaarbeladen bent, op heldere toon boven de verwarring en moeilijkheden van de wereld geroepen. God zal de mens niet overlaten aan zijn eigen manier en wil en verloren gaan zonder een vastbesloten poging om hem te redden. Het doel van Christus' bediening, de reikwijdte van Zijn verreikende genade en kracht, is onbegrensd. —*This Day With God, p. 28.*

Wanneer beproevingen op u drukken, wanneer moedeloosheid en duister ongelooft uw gedachten beheersen, wanneer zelfzucht uw daden vormt, ziet u niet uw behoefte aan God en een diepe en grondige kennis van Zijn wil. U kent de wil van God niet, u kunt het ook niet weten terwijl u voor uzelf leeft. U vertrouwt op uw goede bedoelingen en beluften en de hoofdsom van het leven bestaat uit gemaakte besluiten en verbroken besluiten. Wat jullie allemaal nodig hebben is sterven aan uzelf, niet langer vasthouden aan uzelf, en u overgeven aan God. — *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 542.*

Velen zijn ongevoelig voor hun toestand en het gevaar dat hen bedreigt; er is veel in Christus' aard en Zijn wijze van werken, dat strijdig is met ieder werelds beginsel en tegengesteld aan de trots van het menselijk hart. Jezus verlangt dat wij onszelf volledig aan Zijn hand toevertrouwen en op Zijn liefde en wijsheid vertrouwen.

Wij kunnen onszelf vleien, zoals Nicodemus deed, dat ons zedelijk karakter in orde is en wij onszelf niet voor God hoeven te vernederen zoals de gewone zondaar. Wij moeten er echter genoeg mee nemen om op dezelfde wijze het leven binnen te gaan als de grootste van alle zondaren. Wij moeten onze eigen gerechtigheid verwerpen en pleiten dat de gerechtigheid van Christus ons toegerekend zal worden. Voor onze kracht moeten wij volledig op Christus vertrouwen. Het eigen ik moet sterven. Wij moeten erkennen dat alles wat wij hebben afkomstig is van de buitengewone rijkdom van de goddelijke genade. Laat dit de bede van ons hart zijn: "Niet ons, o HERE, niet ons, maar uw naam geef eer, om uw goedertierenheid, om uw trouw."

Waar geloof wordt gevolgd door liefde, en liefde door gehoorzaamheid. Alle vermogens en hartstochten van de bekeerde mens worden ondergeschikt gemaakt aan de heerschappij van Christus. Zijn Geest is een vernieuwende kracht, die allen, die deze ontvangen, omvormt naar het goddelijke beeld. — *Getuigenissen voor de gemeente, vol 5, pp 217-219*

Maandag 17 december: Dienend leiderschap

Johannes had ooit een meningsverschil met verschillende van zijn broeders over wie van hen de grootste zou zijn. Het was niet hun bedoeling dat Jezus hun woorden zou horen. Doch Jezus las wat in hun hart was en gebruikte deze gelegenheid om Zijn discipelen een les in nederigheid te geven. De vermaning was niet alleen bestemd voor deze kleine groep die naar Zijn woorden luisterde, maar ook voor het welzijn van al Zijn volgelingen tot aan het einde der tijden. "En neergezeten zijnde, riep Hij de twaalf tot Zich en zei tot hen: Als iemand de eerste wil zijn, die zal de allerlaatste zijn, en aller dienaar." (Marc.9:35).

Zij die de geest van Christus bezitten, zullen er niet naar streven een plaats boven hun broeders in te nemen. Zij die in eigen ogen klein zijn, zullen door God hooggeacht worden. "En Hij nam een kind en plaatste dat in hun midden, omarmde het en zei tot hen: Wie één van zodanige kinderen ontvangt in Mijn naam, die ontvangt Mij. En wie Mij ontvangt, ontvangt niet Mij, maar Hem, die Mij gezonden heeft." (vs. 36,37).

Welk een kostbare les is dit voor alle volgelingen van Christus! Zij die de dagelijkse plichten over het hoofd zien, die barmhartigheid en vriendelijkheid, hoffelijkheid en liefde, zelfs tegenover een klein kind, veronachtzamen, doen ditzelfde tegenover Christus. Johannes voelde de betekenis van deze les en leerde ervan. — *Het geheiligd leven, paragraaf. Lessen in karaktervorming*

Het aardse leven van de Zaligmaker was geen gemakkelijk leven en het was niet gericht op Zijn eigen belang. Hij zwoegde met een aanhoudend ernstig, onvermoeibaar pogen om de verloren mensheid te redden. Van de kribbe tot Golgotha volgde Hij het pad van zelfverloochening en Hij was er nooit op uit om bevrijd te worden van moeilijke opdrachten, inspannende reizen of uitputtende zorgen en arbeid. Hij zei: "De Zoon des mensen is niet gekomen om zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen" (Matteüs 20:28). Dat was het grote doel in Zijn leven. Al het andere kwam op het tweede plan en was daaraan ondergeschikt. Het was Zijn "spijsze en drank" om de wil van God te doen en Zijn werk tot een goed einde te brengen. In Zijn werk speelden Zijn eigen-ik en eigenbelang geen rol.

Zo zullen ook degenen die deelhebben aan de genade van Christus, er niet tegen op zien om onverschillig welk offer te brengen, opdat anderen voor wie Hij stierf, mogen delen in de hemelse gave. Zij zullen al het mogelijke doen om de wereld tot een betere plaats te maken. Deze geest is het zekere resultaat van een echte innerlijke ommekeer. Zodra iemand tot Christus is gekomen, wordt in het hart een verlangen geboren om aan anderen door te geven welk een dierbare vriend hij in Jezus heeft gevonden. Zo iemand kan de reddende en heiligende waarheid niet voor zichzelf houden. Als we bekleed zijn met de gerechtigheid van Christus en als we vervuld zijn van de vreugde van Zijn inwonende Geest, zullen we niet in staat zijn om te zwijgen. Als we hebben ervaren en ontdekt dat de Heer goed is, hebben we iets om verder te vertellen. — *De enige weg, hfdst 9: Het dagelijkse leven*

In Zijn werk werd [de Majesteit van de Hemel] gevonden onder de ellendige, arme, benauwde en behoeftigen. Christus was de belichaming van verfijning en zuiverheid; Zijn was een verheven leven en karakter; maar in Zijn arbeid werd Hij niet gevonden onder mensen met hoog klinkende titels, niet onder de meest eervolle van deze wereld, maar met de verachte en behoeftigen. Ik kwam, zegt de goddelijke leraar, "om te redden wat verloren was". . . Is de dienaar groter dan zijn Heer? Hij heeft het voorbeeld gegeven en beveelt ons het te kopiëren. — *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 467.*

Dinsdag 18 december: Eenheid in de kerk bewaren

Paulus wist dat tijden van grote gevaren voor de kerk in het verschiep lagen. Hij wist dat getrouw, ernstig werk gedaan zou moeten worden door hen die de verantwoording droegen voor de gemeenten. Hij schreef aan Timotheüs: "... verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting."

Deze plechtige opdracht, gericht tot iemand die zo ijverig en getrouw was als Timotheüs, is een krachtig getuigenis voor de belangrijkheid en de verantwoordelijkheid van het werk van de evangeliédienaar. Terwijl hij Timotheüs daagt voor de rechterstoel van God, gebiedt hij hem het Woord te prediken, en niet de meningen en gebruiken van mensen; om bereid te zijn te getuigen voor God, wanneer de gelegenheid zich zou voordoen — voor grote aantallen toehoorders, en voor kleine groepen, langs de weg en in huis, aan vriend en vijand, in veiligheid zowel als onder moeite en gevaar, smaad en verlies. — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 49: Paulus' laatste reis*

Ik zag dat het van groot belang is dat degenen die de waarheid prediken, verfijnd worden in hun manier van doen, om eigenaardigheden en excentriciteiten te vermijden, en de waarheid in zijn zuiverheid en helderheid te presenteren. Ik werd verwezen naar Titus 1:9: "zich houdende aan het betrouwbare woord naar de leer, zodat hij ook in staat is te vermanen op grond van de gezonde leer en de tegensprekers te weerleggen." In vers 16 spreekt Paulus over een klasse die beweert dat zij God kennen, maar ze ontkennen Hem, "daar zij verfoeilijk en ongehoorzaam zijn en niet deugen voor enig goed werk." Dan roept hij Titus op: "Maar gij, kom uit voor hetgeen met de gezonde leer strookt. Oude mannen moeten nuchter zijn, waardig, bezadigd, gezond in het geloof, de liefde en de volharding.... jongemannen bezadigd te zijn in alles, houd (hun) in uzelf een voorbeeld voor van goede werken, zuiverheid in de leer, waardigheid, een gezonde prediking, waarop niets valt aan te merken, opdat de tegenstander tot zijn beschaming niets ongunstigs van ons hebbe te zeggen" (Titus 2:1-8). Deze instructie is geschreven ten behoeve van allen die God geroepen heeft om het Woord te prediken, en ook ten behoeve van Zijn volk dat het woord hoort. — *Testimonies for the Church, vol. 1, p. 415.*

Het is een waanidee van de vijand, dat iemand het gevoel heeft dat hij zich kan losmaken van instanties die God heeft aangesteld en aan een onafhankelijke eigen lijn werkt, in zijn eigen veronderstelde wijsheid, en toch succesvol is. ... We zijn één lichaam en elk lid moet verenigd zijn met het lichaam, waarbij elk persoon met zijn respectievelijke vaardigheid werkt.

Het is geen goed teken wanneer mensen niet met hun broeders willen verenigen, maar liever alleen handelen, wanneer ze niet met hun broeders kunne opschieten, omdat ze niet precies hetzelfde denken. Als mannen het juk van Christus willen dragen, kunnen ze niet uit elkaar getrokken worden. Zij zullen het juk van Christus dragen, zij zullen met Christus werken.

Terwijl de laatste crisis nadert, moeten we, in plaats van te voelen dat er minder behoefte is aan orde en harmonie van handelen, systematischer zijn dan tot nu toe. Al ons werk moet volgens goed gedefinieerde plannen worden uitgevoerd. — *Selected Messages, book 3, pp. 25, 26.*

Woensdag 19 december: Kerktucht

Ga, in een geest van zachtmoedigheid, ... naar de dwalende, en "bestraf hem onder vier ogen" Matth.18:15). Breng geen schande over hem door zijn fout aan anderen te verkondigen, en maak ook Christus niet te schande door de zonde of dwaling van iemand die Zijn naam draagt, openbaar te maken. Dikwijls moet de waarheid op duidelijke wijze aan de dwalende worden medegedeeld; hij moet ertoe gebracht worden, zijn zonde in te zien, opdat hij zich kan beteren. Maar u moogt niet oordelen of veroordelen. Tracht niet uzelf te rechtvaardigen. Laten al uw pogingen erop gericht zijn hem tot inkeer te brengen. Bij het behandelen van de wonden van de ziel hebben wij een zeer voorzichtige aanraking, de uiterste fijngevoeligheid nodig. Alleen de liefde die komt van de Lijdende op Golgotha, kan hier baat geven. ...

Terwijl wij trachten de fouten van een broeder te verbeteren, zal de Geest van Christus ons ertoe brengen om hem te beschermen, zover dat mogelijk is, zelfs voor de kritiek van zijn eigen broeders, en hoeveel te meer voor het oordeel van de ongelovige wereld. Wij zelf dwalen en hebben de ontferming en vergeving van

Christus nodig; en zoals wij willen dat Hij ons behandelt, wil Hij dat wij elkander behandelen. —*De Wens der eeuwen, hfdst 48: Wie is de grootste?*

Simon was ontroerd door de zachtmoedigheid van Jezus, dat Hij hem niet openlijk voor de ogen van zijn gasten bestrafte. Hij was niet behandeld op de manier waarop hij Maria had willen behandeld zien. Hij zag, dat Jezus niet zijn schuld aan anderen wilde openbaar maken, maar door een juiste voorstelling van de zaak zijn geest trachtte te overtuigen, en door een medelijdende vriendelijkheid zijn hart te onderwerpen. Een strenge veroordeling zou Simon verhard hebben tegen berouw, maar een geduldige vermaning overtuigde hem van zijn ongelijk. Hij zag de grootheid van de schuld die hij bij zijn Here had. Zijn hoogmoed werd vernederd, hij kreeg berouw, en de trotse Farizeeër werd een nederige, zelfopofferende discipel. —*De Wens der eeuwen, hfdst 62: Het feest in het huis van Simon*

Het verloren zilverstuk is ontworpen om de dwalende, dwalende zondaar te vertegenwoordigen. De zorgvuldigheid van de vrouw om het verloren zilverstuk te vinden, is om de volgelingen van Christus een les te leren met betrekking tot hun plicht jegens de dwalende mensen die afdwalen van het rechte pad. De vrouw stak de kaars aan om haar licht te vergroten en veegde vervolgens het huis en zocht ijverig totdat ze het vond.

Hier wordt duidelijk de plicht van christenen omschreven tegenover hen die hulp nodig hebben vanwege hun dwaling van God. De dwalende moeten niet in duisternis en dwaling achtergelaten worden, maar elk beschikbaar middel moet gebruikt worden om ze weer naar het licht te brengen. De kaars is aangestoken; en met oprecht gebed voor hemels licht om de mensen te ontmoeten die gehuld zijn in duisternis en ongelof, wordt het woord van God gezocht naar duidelijke punten van waarheid, zodat christenen zo versterkt kunnen zijn met argumenten uit het woord van God, met haar verwijten, dreigingen en aanmoedigingen, dat de dwalende mensen bereikt kunnen worden. Onverschilligheid of verwaarlozing zal de frons van God ontmoeten. —*Testimonies for the Church, vol. 3, p. 99.*

Donderdag 20 december: Organiseren voor evangelisatie

Iedere ziel die in Christus gelooft, heeft een werk voor Hem te doen. Geen echte christen kan niets doen in deze tijd van zulk een plechtig belang...

De laatste woorden van Christus aan Zijn discipelen laten zien hoe belangrijk het is om het werk van het verspreiden van de waarheid te plaatsen. Vlak voor Zijn hemelvaart gaf Hij hun de opdracht: "Gaat daarom henen, onderwijst alle volken, doopt hen in de naam van de Vader, en van de Zoon en de Heilige Geest: leert hen alle dingen te onderhouden die ik u geboden heb: en, zie, ik ben met u altijd, zelfs tot het einde van de wereld" (Mattheüs 28:19, 20). —*The Upward Look, p. 112.*

Wij moeten in nauwe gemeenschap met God leven, ten einde elkander lief te hebben, gelijk Christus ons liefgehad heeft. Hieraan is het, dat de wereld bekennen moet dat wij Zijn discipelen zijn. Laat er geen zelfverheffing wezen. Wanneer de werkers hun hart voor God willen verootmoedigen, dan zal de zegen komen. Zij zullen gedurig frisse, nieuwe ideeën ontvangen, en er zal een wonderbare opwekking van evangelisch en medisch zendingswerk komen.

Het grote werk, dat wij als christenen te doen hebben, is het koninkrijk van Christus zo snel mogelijk uit te breiden, overeenkomstig de Goddelijke opdracht. Het evangelie moet van zege tot zege en van overwinning tot overwinning voortgaan. De grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk der heiligen der hoge plaatsen, en zij zullen het koninkrijk aanvaarden, en het koninkrijk in alle eeuwigheid bezitten. —*Getuigenissen voor de gemeente, vol 9, paragraaf Een tijd van voorbereiding*

Zo heeft ook Christus Zijn tent opgeslagen midden in ons kamp. Hij plaatste Zijn tent naast de tenten van de mensen, opdat Hij onder ons kon wonen en ons vertrouwd zou kunnen maken met Zijn goddelijk karakter en leven. "Het Woord is vleesgeworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid" (Joh1:4).

Aangezien Jezus kwam om onder ons te wonen, weten we dat God van onze beproevingen op de hoogte is en dat Hij mee lijdt wanneer wij verdriet hebben. Iedere zoon en dochter van Adam mag daaruit opmaken dat onze Schepper de vriend van zondaars is. Want in iedere leerstelling van genade, in iedere belofte van vreugde, in iedere liefdedaad, iedere goddelijke aantrekkingskracht die naar voren komt in het leven van de Heiland op aarde, zien we "God met ons".

Toen Hij "de mensen gelijk" werd, maakte Hij Zich dan ook bekend als de grote IK BEN. Het Kind van Bethlehem, de zachtmoedige, nederige Heiland, is God "geopenbaard in het vlees" (1 Timotheus 3:16). En tot ons zegt Hij: "IK BEN de goede Herder". "IK BEN het levende Brood." "IK BEN de Weg, de Waarheid en het leven." "Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde" (Johannes 10:11; 6:51; 14:6; Mattheus 28:18). IK BEN de borg van iedere belofte. IK BEN; vreest niet. "God met ons" is de zekerheid van onze verlossing van de zonde, de verzekering van onze kracht om de wet des hemels te gehoorzamen. —*De Wens der eeuwen, hfdst 1: God met ons*

Vrijdag 21 december: Voor verdere studie

Testimonies to Ministers and Gospel Workers, "Individual Responsibility and Christian Unity," pp. 485–505;

Gospel Workers, "Unity in Diversity," pp. 483–485.

13. Het laatste herstel van eenheid

Sabbatmiddag 22 december

Het grote plan der verlossing loopt erop uit om de wereld volledig in Gods gunst terug te brengen. Alles wat door de zonde verloren was, zal hersteld worden. Niet alleen de mens, maar ook de aarde wordt verlost om een eeuwig woonplaats voor de gehoorzamen te zijn. Gedurende zesduizend jaren heeft Satan geworsteld om zijn bezit van de aarde te handhaven. Nu wordt Gods oorspronkelijke bedoeling met Zijn schepping tot stand gebracht. "Maar de heiligen der hoge plaatsen zullen dat

koninkrijk ontvangen en zij zullen het rijk bezitten tot in der eeuwigheid, ja, tot in eeuwigheid der eeuwigheden" (Dan. 7:18).

God schiep de aarde om een verblijfplaats voor heilige, gelukkige wezens te zijn. Die bedoeling zal vervuld worden, wanneer die, vernieuwd door de kracht van God en van zonde en smart bevrijd, tot een eeuwige woonplaats der verlostten zal worden. —*Bijbels gezin, hfdst 86: het leven in de Hof van Eden*

De aarde die aan de zachtmoedigen beloofd is, zal niet op deze aarde lijken, die verduisterd is door de schaduw van dood en vloek. "Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waarin gerechtigheid woont." "En geen enkele vervloeking zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen" (2 Petrus 3:13; Openbaring 22:3).

Daar is geen teleurstelling, geen verdriet, geen zonde, niemand die zal zeggen: ik ben ziek. Daar zijn geen begrafenisstoeten, geen rouw, geen dood, geen echtscheidingen, geen gebroken harten. Maar Jezus is daar wel, en daar is vrede. Maar het zal zó zijn: "zij zullen hongeren noch dorsten, woestijngloed noch zonnesteek zal hen treffen, want hun Ontfermer zal hen leiden en hen voeren aan waterbronnen" (Jesaja 49:10). —*Gedachten van de berg der zaligsprekingen, paragraaf "Zalig zijn de zachtmoedigen" Mattheüs 5:5.*

Het kleed van uw karakter moet, in de fontein geopend voor alle onreinheid, worden gewassen tot het vlekkeloos is. Uw morele waarde zal worden gewogen in de weegschalen van het heiligdom, en als u tekortkomt, zult u een eeuwig verlies lijden. Alle grofheid, alle ruwheid, moet uit uw karakter verwijderd worden voordat Jezus terugkomt; want wanneer Hij komt, is de voorbereiding voor elke ziel beëindigd.

Als u uw afgunst, uw jaloezie, uw haat tegen elkaar niet hebt opzijgezet, kunt u het koninkrijk van God niet binnengaan. U zou alleen dezelfde instelling met u meedragen; maar er zal niets van dit karakter in de komende wereld zijn. Niets zal er bestaan dan liefde, vreugde en harmonie. Sommigen zullen helderdere kronen hebben dan anderen, maar er zullen geen jaloezische gedachten zijn in welk hart dan ook onder de verlostten. Iedereen zal perfect tevreden zijn, want iedereen zal worden beloond naar zijn werk. —*The Signs of the Times, 10 februari 1888.*

Zondag 23 december: De zekerheid van de wederkomst van Christus

Dit is het moment om ons voor te bereiden op de komst van onze Heer. De bereidheid om Hem te ontmoeten kan niet in een oogwenk worden bereikt. Voorbereidend op die plechtige scène moet er waakzaam worden gewacht en gewaakt, gecombineerd met serieus werk. Zo verheerlijken Gods kinderen Hem. Te midden van de drukke taferelen des levens zullen hun stemmen gehoord worden, woorden sprekend van bemoediging, geloof en hoop. Alles wat ze hebben en zijn wordt toegewijd aan de dienst van de Meester. —*God's Amazing Grace, p. 353.*

Bij de meditatie over Christus blijven we hangen aan de oever van een liefde die onmetelijk is. We streven ernaar om over deze liefde te vertellen, en taal schiet te kort. We beschouwen Zijn leven op aarde, Zijn offer voor ons, Zijn werk in de hemel als onze pleitbezorger, en de woningen die Hij bereidt voor degenen die Hem liefhebben, en we kunnen alleen maar uitroepen: O de hoogte en diepte van de liefde van Christus! " Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons

heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden." "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden" (1 Johannes 4:10; 3:1).

In iedere ware discipel brandt deze liefde als een heilig vuur op het altaar van het hart. Het was op de aarde, dat de liefde Gods door Christus werd geopenbaard. En op aarde moeten Zijn kinderen door een onberispelijke levenswandel deze liefde weerkaatsen. Op deze wijze worden zondaren tot het kruis geleid, en aanschouwen zij het Lam Gods. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 31: Een vrijgevige gemeente*

De aangrijpende waarheid die al sinds vele jaren in onze oren klinkt: "De komst van de Heer is nabij; weest ook gij bereid," is vandaag niet minder waar dan toen wij deze boodschap voor het eerst hoorden. Het gaat hier om het allerhoogste en eeuwige belang van de kerk en het volk van God, en de eindbestemming van een goddeloze wereld die niet van bekering wil weten. Niemand kan het oordeel ontlopen. "De Heer zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen." 1 Thess. 4:16. Christus zal dan aan de hemel verschijnen "als hij straf oefent over hen, die God niet kennen en het evangelie van onze Here Jezus niet gehoorzamen."

Deze gewichtige gebeurtenissen zijn dichtbij, en toch slapen velen van hen die belijden de waarheid te geloven. ... Alleen aan degenen die vol hoop en geloof wachten, zal Christus zonder zonden tot redding verschijnen. Velen bezitten een theorie van de waarheid, maar zij kennen de kracht van de godsvrucht niet. Als het woord van God in hun hart zou wonen, zou het hun leven beheersen. Geloof, reinheid en overeenstemming met de wil van God zou van zijn heiligende kracht getuigen. —*Getuigenissen voor de gemeente, vol 5, pp 13-15*

Maandag 24 december: De belofte van herstel

Als het ons toegestaan werd om maar één blik te werpen in de hemelse stad, zouden we nooit meer terug op deze aarde willen wonen. Er zijn schitterende landschappen op aarde en het maakt me blij als ik de liefelijkheid van de natuur zie. Hierdoor worden mijn gedachten tot God, de Schepper gericht. Maar ik weet, dat wanneer ik God liefheb en Zijn geboden houd, er voor mij in de hemel een veel grotere heerlijkheid is weggelegd, die alles overtreft...

De heiligen zullen kronen van heerlijkheid op hun hoofden hebben en gouden harpen in hun handen. Zij zullen op de gouden harpen spelen en over de verlossende liefde zingen en zij laten God hun gezangen horen. Hun vroegere beproevingen en lijden in deze wereld zullen vergeten zijn te midden van het geluk op de nieuwe aarde...

Stel u in verbeelding de woonplaats van de verlostten voor, en bedenk dan, dat zij veel mooier zal zijn dan u zich hier ooit kunt voorstellen.

Menselijke taal is ontoereikend om de beloning van de rechtvaardigen te beschrijven. Het zal alleen aan diegenen bekend zijn die het zelf zien. —*Maranatha, 13 december*

"En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde: want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan" Openbaring 21:1. Het vuur dat de goddelozen verteert, zuivert de aarde. Elk spoor van de vloek wordt weggevaagd. Geen eeuwig brandende hel zal de verlostten herinneren aan de angstige gevolgen van de zonde. Slechts één herinnering blijft: onze Verlosser zal voor altijd de tekens van Zijn kruisiging dragen. Op zijn gewonde hoofd, zijn handen en voeten, zijn de enige sporen te zien van het wrede werk dat de zonde heeft verricht. — *The Story of Redemption*, p. 430.

Om de hemel binnen te gaan, moet een mens Christus vanbinnen hebben gevormd, de hoop op heerlijkheid en de hemel met zich meedragen. Alleen de Heer Jezus kan het karakter vormen en veranderen. Gebrek aan geduld, vriendelijkheid, verdraagzaamheid, onbaatzuchtigheid en liefde, onthullen, als men niet oppast, onwillekeurig de eigenschappen en onchristelijke woorden en een gelijkenis van karakter die tot de ondergang van de ziel tot uitbarsting komt. — *Fundamentals of Christian Education*, p. 279.

O, welk geluk zullen we genieten, verzameld rond de troon, gekleed in de witte gewaden van de gerechtigheid van Christus. Geen verdriet meer, geen scheiding meer, maar wonen in vrede, wonen in geluk, wonen in heerlijkheid door de eeuwige eeuwigheid van eeuwigheid. Wat een gelukkig, gelukkig gezelschap kunnen we daar zijn!

Laten we nu dezelfde privileges hier overdenken. Wanneer we nadenken over het oneindige offer van onze Heiland dat we kinderen van God en leden van de koninklijke familie zouden kunnen worden, wanneer we deze verheffing overwegen, wanneer we bedenken dat al deze privileges de onze zullen zijn en elke dag de onze mogen zijn, dat we de voorrechten hebben die de zonen en dochters van God toebehoren, hoe kan iemand van ons een woord van klacht hebben? Hoe kan iemand één woord van mopperen uitspreken? Hoe kan dat in onze harten wonen? — *This Day With God*, p. 333

Dinsdag 25 december: Opstanding en herstelde relaties

De bazuin heeft nog niet geklonken. Zij die zijn afgedaald in het graf hebben nog niet geroepen: "O dood, waar is uw engel? O graf, waar is uw overwinning?" (1 Korinthiërs 15:55). De rechtvaardige doden zijn nog niet met de levende heiligen opgenomen om hun Heer in de lucht te ontmoeten. Maar de tijd is nabij dat de woorden gesproken door de apostel Paulus hun vervulling zullen hebben: " want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Here wezen" (1 Tessalonicenzen 4:16-18).

Deze aarde is de plaats van voorbereiding op de hemel. De tijd die hier wordt doorgebracht is de winter van de christen. Hier waaien de kille winden der ellende over ons op en de golven van onrust vloeien over ons heen. Maar in de nabije toekomst, wanneer Christus komt, zullen verdriet en zuchten voor eeuwig zijn geëindigd. Dan zal de zomer van de christen zijn. Alle beproevingen zijn voorbij en er zal geen ziekte of dood meer zijn. "Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de

dood zal niet meer zijn noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan" (Openbaring 21:4) . — *The Upward Look*, p. 311.

We moeten helderheid en zegen brengen in het leven van anderen. De Heer heeft ons gekozen als kanalen om zijn zegeningen uit te delen. . . .

Liefde, hoffelijkheid, zelfopoffering - deze gaan nooit verloren. Wanneer Gods uitverkorenen worden veranderd van sterfelijkheid in onsterfelijkheid, zullen hun woorden en daden van goedheid worden gemanifesteerd en zullen ze door de eeuwige eeuwen worden bewaard. Geen daad van onzelfzuchtige dienstbaarheid, hoe klein of eenvoudig ook, is ooit verloren gegaan. Door de verdiensten van de toegerekende gerechtigheid van Christus is de geur van dergelijke woorden en daden voor altijd bewaard. — *In Heavenly Places*, p. 232.

Allen verrijzen uit hun graf met de gestalte die ze hadden toen ze in het graf werden gelegd. Adam is groot en indrukwekkend; hij is iets kleiner dan de Zoon van God. Er zijn aanzienlijke verschillen tussen hem en de mensen van latere generaties. Daaruit blijkt duidelijk dat de mensheid is gedegeneerd. Maar allen verrijzen met de frisheid en kracht van de eeuwige jeugd. De mens werd „in den beginne” naar Gods beeld geschapen. Dit had zowel betrekking op zijn karakter als op zijn verschijningsvorm. Door de zonde is het goddelijke in de mens ontaard en bijna geheel verdwenen. Christus is echter gekomen om te herstellen wat verloren ging. Hij zal onze vernederde lichamen veranderen en ze gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam. Het sterfelijke, vergankelijke lichaam, ontdaan van zijn heerlijkheid en eens bezoedeld door de zonde, wordt volmaakt, schoon en onsterfelijk. Alle gebreken en misvormingen blijven in het graf achter. — *De Grote Strijd*, hfdst 40: *Gods volk verlost*

Woensdag 26 december: Een nieuwe aarde voor de verlost

In de Bijbel wordt de erfenis van de geredden een land genoemd. (Hebreeën 11:14-16.) Daar leidt de grote Herder Zijn kudde naar fonteinen van levende wateren. De boom des levens geeft elke maand zijn vruchten en de bladeren van de boom staan ten dienste aan de natiën. Er zijn altijd stromende stromen, helder als kristal, en naast hen zwaaien bomen met hun schaduwen op de paden die zijn voorbereid op de verlost van de Heer. Daar zwellen de weidse vlakten in heuvels van schoonheid, en de bergen van God achter hun verheven toppen. Op die vredige vlakten, naast die levende stromen, zullen Gods mensen, zo lang pelgrims en zwervers, een thuis vinden. — *The Story of Redemption*, p. 431.

We zagen de boom des levens en de troon van God. Uit de troon kwam een rivier van zuiver water, en aan weerszijden van de rivier was de boom des levens. Aan de ene kant van de rivier was een stam van een boom en een stam aan de andere kant van de rivier, beide van zuiver, transparant goud. Eerst dacht ik dat ik twee bomen zag. Ik keek weer en zag dat ze bovenaan tot een boom verenigd waren. Dus het was de boom des levens aan weerszijden van de rivier des levens. Zijn takken bogen naar de plaats waar we stonden, en de vrucht was heerlijk; het leek op goud vermengd met zilver.

We gingen allemaal onder de boom zitten om te kijken naar de glorie van de plaats. . . . We probeerden onze grootste beproevingen op te roepen, maar ze zagen

er zo klein uit vergeleken met het veel meer overschrijdende en eeuwige gewicht van glorie dat ons omringde dat we ze niet konden uitspreken, en we riepen allemaal: "Halleluja, de hemel is goedkoop genoeg!" En we raakten onze glorieuze harpen aan en deden de hemelbogen luiden. —*Early Writings, p. 17.*

Het vermogen om te genieten van de rijkdom van glorie zal worden ontwikkeld in verhouding tot de wens die we hebben voor deze rijkdommen. Hoe kan een waardering van God en hemelse dingen worden ontwikkeld tenzij het in dit leven is? Als de eisen en zorgen van de wereld al onze tijd en aandacht mogen opeisen, verzwakken onze krachten en sterven ze, omdat ze niet worden beoefend. —*This Day With God, p. 87.*

De verlostte heiligen, die God liefgehad en Zijn geboden hier gehouden hebben, zullen door de poorten van de stad ingaan en recht hebben op de boom des levens. Zij zullen er vrij van eten, zoals onze eerste ouders dit deden vóór hun val. De bladeren van die onsterfelijke, zich wijd uitspreidende boom, zullen tot genezing van de volken zijn. Al hun ellende is dan voorbij. Ziekte, verdriet en dood zullen zij nooit weer ondervinden, want de bladeren van de boom des levens hebben hen genezen. Dan zal Jezus de arbeid van Zijn ziel zien en verzadigd zijn, als de verlostten, die aan verdriet, moeite en verdrukking onderworpen zijn geweest, die onder de vloek gezucht hebben, dan rondom de boom des levens verzameld worden om van zijn onsterfelijke vruchten te eten. Onze eerste ouders hebben alle rechten op deze boom verbeurd toen zij Gods geboden overtraden. Er zal geen gevaar bestaan, dat zij ooit weer het recht op de boom des levens verliezen, want hij die onze eerste ouders verzocht om te zondigen, zal dan door de tweede dood vernietigd worden. —*Maranatha, 13 november*

Donderdag 27 december: Leven op de nieuwe aarde

Op de nieuwe aarde zullen de verlostten zich bezighouden met de bezigheden en het plezier die Adam en Eva in het begin geluk brachten. Het Edense leven zal geleefd worden, het leven in tuin en veld. "Ze zullen huizen bouwen en die bewonen; en zij zullen wijngaarden planten, en de vrucht daarvan eten ... "

Daar zal elke kracht worden ontwikkeld, elk vermogen wordt vergroot. De grootste ondernemingen worden overgedragen, de meest verheven ambities worden bereikt, de hoogste ambities worden gerealiseerd. En er zullen nieuwe hoogten verschijnen om te overwinnen, nieuwe wonderen te bewonderen, nieuwe te begrijpen waarheden, nieuwe onderzoeksobjecten om de krachten van lichaam en gedachten en ziel op te roepen...

De hele familie van de verlostten zal niet in een staat van dromerige ledigheid leven. . . . De hele familie van de verlostten zal hun vreugde vinden om Hem te dienen wiens ze zijn door de schepping en door verlossing. —*My Life Today, p. 358.*

Met Jezus aan het hoofd daalden we allemaal af van de stad naar deze aarde, op een grote en machtige berg... Toen keken we op en zagen de grote stad [en wij] allemaal roepen: "De stad, de grote stad, het komt, het komt van God uit de hemel", en het kwam en vestigde zich op de plaats waar we stonden. Toen begonnen we te kijken naar de glorieuze dingen buiten de stad. Daar zag ik de mooiste huizen, die de schijn van zilver hadden, ondersteund door vier pilaren met parels, hoogst glorieus om te zien, die bewoond zouden worden door de heiligen, en waarin een gouden plank

was. Ik zag veel van de heiligen in de huizen gaan, hun glinsterende kronen afleggen en ze op de plank leggen, en dan door de huizen het veld in om iets met de aarde te doen; niet zoals we hier met de aarde te maken hebben; Nee nee. Een glorieus licht scheen om hun hoofd en ze waren voortdurend lof aan God aan het aanbieden.

En ik zag een ander veld vol met allerlei bloemen, en terwijl ik ze plukte, riep ik: "Ze zullen nooit verwelken." Daarna zag ik een veld van hoog gras, het meest glorieus om te zien; het wat levend groen en had een weerspiegeling van zilver en goud, terwijl het trots zwaaide tot eer van koning Jezus. Toen gingen we naar een veld vol met allerlei beesten, in de leeuw, het lam, het luipaard en de wolf, allemaal samen in perfecte eenheid. — *Testimonies for the Church, vol. 1, blz. 67, 68.*

Voor de vermoeiden en zwaarbeladenen, aan hen die de goede strijd des geloofs hebben gestreden, zal het een glorieuze rust zijn; want de jeugd en de kracht van onsterfelijkheid zullen van hen zijn, en tegen zonde en Satan zullen zij niet langer hoeven te strijden. — *My Life Today, p. 358*

Vrijdag 28 december: Voor verdere studie

Counsels for the Church, Behold, I Come Quickly, pp. 355–359;
God's Amazing Grace, "Home at Last!" p. 359.